timpul întîlnirilor cu secretarul general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în cadrul unor mari adunări populare şi vizite de lucru, momente cu profunde implicaţii în viaţa tuturor localităţilor patriei, precum şi fotografii ale celor mai importante obiective economice şi social-culturale. Metroul bucureştean, Canalul Dunăre – Marea Neagră, Transfăgărăşanul, uzinele „Oltcit", hidrocentrala „Porţile de Fier', combinatele siderurgice de la Galaţi şi Călăraşi, platformele petrochimice de la Piteşti şi Midia-Năvodari, uzinele de tractoare din Miercurea-Ciuc, şantierele navale din Tulcea şi Mangalia, combinatul petrochimic „Azomureş" şi multe alte cetăţi industriale şi ale culturii sînt puternice mărturii ale permanentei preocupări a secretarului general al partidului pentru ridicarea la o viaţă economico-socială prosperă a tuturor zonelor şi localităţilor ţării.

Imagini sugestive redau organizarea şi funcţionarea instituţiilor fundamentale ale statului democraţiei socialiste, a organelor puterii centrale şi locale, formele participării maselor la actul conducerii, pe toate treptele organizării noastre statale. Este înfăţişată concepţia secretarului general al partidului privind cea mai largă angajare a întregului popor la rezolvarea treburilor obşteşti, concepţie care şi-a găsit, în anii de după Congresul al IX-lea, o strălucită transpunere în viaţă, conturînd astăzi un sistem instituţional profund original şi de puternică democraţie muncitorească.

Graficele ce însoţesc imaginile marilor platforme industriale, ale mănoaselor lanuri şi modernelor ansambluri de locuinţe oferă posibilitatea de a înţelege mai bine dimensiunea efortului pentru dezvoltarea economico-socială a tuturor judeţelor ţării, pentru creşterea generală a nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate.

Marile realizări înregistrate atestă justeţea politicii partidului nostru comunist, care aplică în mod creator principiile materialismului dialectic şi istoric, adevărurile generale ale socialismului ştiinţific la condiţiile concrete ale României. Îndeplinindu-şi cu cinste misiunea istorică de a organiza şi conduce lupta şi munca poporului român pe calea edificării noii orînduiri, Partidul Comunist Român a demonstrat şi demonstrează prin întreaga sa activitate că slujeşte fără preget interesele vitale ale naţiunii, că pentru el nu a fost şi nu există ţeluri mai înalte decît acelea de a asigura dezvoltarea continuă a patriei, bunăstarea şi fericirea celor ce muncesc.

Acest adevăr, adînc intrat în conştiinţa naţiunii noastre, apare turnat în litere cu irizări aurii: **Partidul Comunist Român — centrul vital al societăţii noastre socialiste.** O idee-simbol – înscrisă pe frontispiciul secţiunii ce oglindeşte funcţionarea sistemului politic în ţara noastră – care are imensa forţă să exprime, aidoma unei axiome, realitatea esenţială, fundamentală că în România socialistă partidul nostru îndeplineşte rolul de element decisiv al vieţii social-politice, „reprezintă nucleul în jurul căruia gravitează întreaga societate şi de la care radiază energia şi lumina ce pun în mişcare şi asigură funcţionarea întregului angrenaj al orînduirii socialiste".

Pe un panou, o cifră iese pregnant în evidenţă: 3 418 600. Acesta este numărul celor care alcătuiesc azi partidul nostru comunist: ei sînt oamenii cei mai buni ai ţării, cei mai bravi, mai curajoşi şi plini de iniţiativă. Sugestive sînt datele care atestă că peste 75 la sută dintre membrii partidului îşi desfăşoară activitatea în sfera producţiei de bunuri materiale.

Puternica efervescenţă declanşată de Congresul al IX-lea şi-a găsit ecou în creşterea forţei de creaţie a maselor, în angajarea lor mai puternică la opera de construcţie socialistă. Date sintetice prezentate în expoziţie ilustrează că întrecerea socialistă organizată de sindicate a cunoscut o amplă desfăşurare, cuprinzînd peste 7,1 milioane de oameni ai muncii; în aceşti ani au prins viaţă 620 de iniţiative muncitoreşti, a căror aplicare a generat, numai în anul 1983, o eficienţă economică totalizînd peste 7,7 miliarde lei.

Imagini edificatoare redau puternica angajare în muncă a tinerei generaţii, „care a adus şi aduce – după cum subliniază secretarul general al partidului – o contribuţie inestimabilă la opera de construcţie socialistă, fiind tot timpul prezentă pe marile şantiere, în marile cetăţi industriale, în munca pentru transformarea oraşelor şi satelor patriei noastre, învăţînd şi însuşindu-şi cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi culturii în şcoli şi universităţi, în toate sectoarele de activitate, dînd dovadă de spirit revoluţionar şi abnegaţie, îndeplinindu-şi cu cinste misiunile încredinţate de partid şi popor".

În cursul vizitării expoziţiei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au fost întîmpinaţi cu dragoste, cu stimă şi profund respect de cadre de conducere din ministere, centrale industriale, de oameni de ştiinţă, artă şi cultură, de specialişti, care au avut deosebita cinste de a prezenta cele mai semnificative realizări ale oamenilor muncii din toate domeniile de activitate.

Şi cu acest prilej, cei prezenţi au adresat conducătorului partidului şi statului calde cuvinte de mulţumire şi recunoştinţă pentru grija statornică pe care o acordă dezvoltării tuturor domeniilor vieţii economico-sociale, progresului multilateral al patriei, creşterii calităţii muncii şi a vieţii, ridicării neîntrerupte a nivelului de trai material şi spiritual al întregului popor.

PIONIERII ȚĂRII ÎNTÎMPINĂ MARELE FORUM AL COMUNIȘTILOR

CEL DE-AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI

Prin numeroase acțiuni politico-educative și manifestări artistice, prin faptele lor de muncă, de creație, de hărnicie întîmpină pionierii țării Congresul al XIII-lea al partidului. Este acesta omagiul purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, exprimînd recunoștința lor fierbinte față de partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, pentru minunatele condiții de muncă și învățătură, de temeinică pregătire pentru viitor, de care beneficiază întreaga tînără generație a patriei.

Dînd glas entuziastei adeziuni față de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. privind realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de secretar al partidului, cei peste 30 000 de pionieri din județul Buzău s-au angajat, în cadrul recentelor dezbateri desfășurate în toate cluburile de vacanță, să contribuie cu însuflețire alături de părinții lor, comuniști, de frații lor mai mari, uteciști, la înfăptuirea exemplară a politicii partidului, la împlinirea destinului comunist al patriei.

„De la cel de-al IX-lea Congres la cel de-al XIII-lea Congres al partidului – ani de luptă, ani de mari împliniri socialiste", iată tema dezbaterii la care au participat pionierii aflați în tabăra de la Poiana Pinului – Buzău (foto 1).

O altă imagine (foto 2) pe care ne-o trimit reporterii subredacției buzoiene „Tot înainte" surprinde un moment dinaintea plecării spre barajul de la Siriu, vizită în cadrul căreia a avut loc și dezbaterea intitulată „Noua geografie economică a județului Buzău în Epoca Ceaușescu".

Printre manifestările artistice dedicate marelui forum al comuniștilor se înscrie și emoționantul spectacol prezentat de formațiile pionierești ale Școlii nr. 15 din Buzău, participante la actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României" (foto 3). Iată și o secvență din spectacolul „Omagiu Congresului al XIII-lea al partidului", susținut de către pionierii Școlii din Cătina-Buzău. Facem cunoștință cu grupul folk al acestei școli – o prezență mereu activă și meritorie în Festivalul Național „Cîntarea României", interpretînd un cîntec închinat frumuseții patriei iubite (foto 4).

Reporterii subredației „Ecouri pionierești ieșene" ne trimit, de asemenea, imagini care ilustrează acțiuni dedicate acestui apropiat eveniment politic din viața comuniștilor, a țării. Ei ne prezintă mai întîi o secvență din timpul vizitei la **Întreprinderea poligrafică Iași**. Vizită care le-a prilejuit pionierilor un pasionant dialog cu muncitorii care lucrează în această fascinantă cetate a tiparului (foto 5).

Binecunoscuții pictori din Hodora-Cotnari au deschis o expoziție de artă plastică dedicată Congresului al XIII-lea al partidului. La vernisaj a rostit cuvinte de binemeritate aprecieri la adresa înzestraților pionieri artiști criticul de artă ieșean, Steliana Delia Beiu, care a subliniat ampla arie tematică a expoziției în care regăsim chipul patriei în acești ani de mari ctitorii socialiste, dar și chipul copilăriei fericite pe care-o trăiesc cei mai tineri fii ai săi (foto 6).

1

2

3

4

5
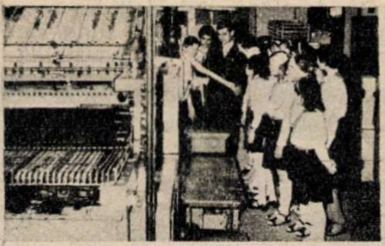

6

1

2

3

4

CUTEZĂTORI ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

Toamna — anotimp bogat în roade, anotimp bogat în faptele de muncă, de hărnicie ale pionierilor, care sînt din nou alături de părinți, de țăranii cooperatori, la strînsul legumelor, al fructelor, al frumoaselor recolte ale anului. Precum pionierii din

---

PORTRETELE COPILĂRIEI

BĂIATUL DIN LUCĂCEȘTI

În această vacanță am făcut numeroase cunoștințe cu pionieri cutezători. Printre ei se află Vasile Avram, din clasa a VI-a, de la Școala Lucăcești, comuna Mireșu Mare, județul Maramureș. Cititorii noștri au aflat despre băiatul „enciclopedist" din Maramureș, încă din zilele forumurilor județene. La Forumul național al pionierilor am avut prilejul să-l cunoaștem de-aproape și, observînd setea lui mare de învățătură, ne-a dus gîndul la o vorbă de poveste, despre un Făt-Frumos, pe cînd era copil: „Citea, citea mereu și învăța, de se mira toată lumea de silința și învățătura dînsului". Noi nu ne miram, căci trăim vremurile cărții și ale învățăturii deschizătoare de largi orizonturi, dar aceasta nu înseamnă că prietenul nostru nu a oferit surprize ca în basme... Avea patru ani, cînd a învățat de unul singur să citească. Pînă una alta, Vasilică a învățat literele de pe cutiile de chibrituri ale lui tata ori de pe pungile cu bomboane pe care el le aducea în dar pentru copii (căci Vasilică mai are o surioară și un frățior). Și tata – muncitor la Întreprinderea de nutrețuri combinate de la Baia Mare, și mama – muncitoare cooperatistă în comună, erau uluiți de harul fecioraşului lor și, firește, încîntați. La grădiniță, tovarășa educatoare nu avea cuvinte cînd proaspătul șoim al patriei citea textele de pe cărțile de desenat și colorat. Încă nu devenise școlar, cînd s-a petrecut următoarea întîmplare... Vasilică se întorcea într-o zi de duminică acasă cu mămica lui și pe drum, un om din sat care tocmai primise de la poștaș ziarul, i s-a adresat cu voioșie, zicîndu-i: „Hai să vedem, dacă știi atît de bine citi, după cum am auzit" și i-a arătat un articol. Atrași de scenă, s-au adunat în jur și alți oameni. Vasilică a citit articolul, curgător și cu siguranță în gals, trezind admirație. Așa că atunci cînd a fost să pășească pentru prima oară pragul școlii, ca „boboc", în clasa I, au venit părinți, învățători și profesori din alte clase... să-l asculte! Tovarășa învățătoare a luat abecedarul și i-a spus că la ce pagină va deschide din întîmplare, acolo să caute să citească.. (Și astăzi Vasilică își amintește cu un surîs că prima lui lecție de școală a fost să fie „Lizuca și ceasul" – respectiv lecția de la pagina 80, adăugăm noi). Toate aceste întîmplări deosebite ne-au făcut să-l comparăm în sinea noastră cu eroul din povestea lui Petre Ispi-

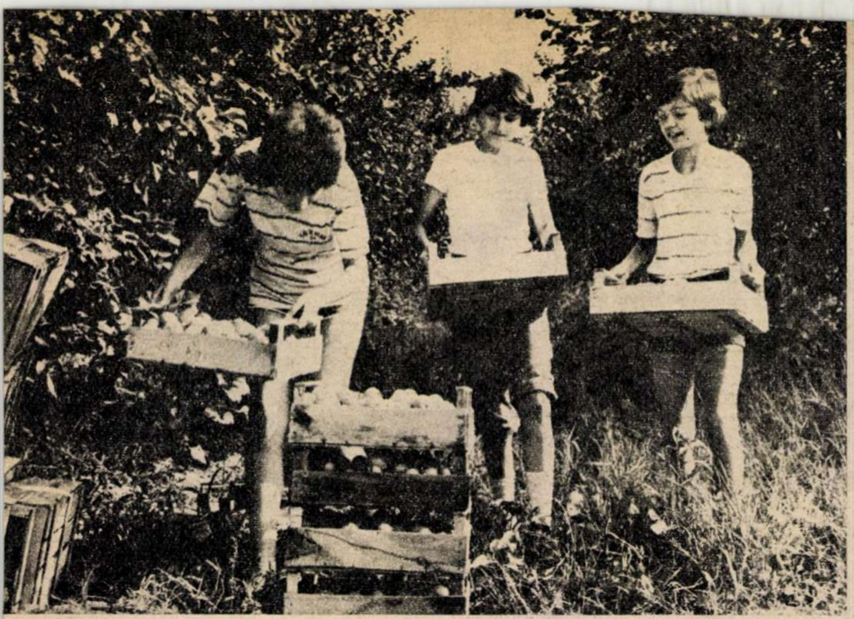

Bordușani, județul **Ialomița,** care în cadrul taberei lor de muncă patriotică au ajutat la recoltarea tomatelor și ardeilor din grădinile C.A.P.-ului din satul lor.

● „În amfiteatrele hărniciei răspundem prezent“ — iată apelul sub care și-au unit forțele și detașamentele harnicilor pionieri timișeni, în cadrul taberelor de muncă patriotică de la **Giroc, Ghiroda, Cărpiniș** și **Jimbolia.** Răspunzînd aceluiași apel, alături de pionierii din aceste localități s-au aflat și colegii lor din municipiile **Timișoara** și **Lugoj**; împreună ei au recoltat și sortat mari cantități de legume. „Bineînțeles, n-au fost uitate în perioada vacanței loturile noastre școlare. Zi de zi, prin rotație, echipe de pionieri au efectuat la timp toate lucrările de întreținere a culturilor. Iată că acum a sosit și vremea culesului, vremea să ne bucurăm de roadele bogate ale muncii noastre din primăvară pînă-n toamnă“ — își spun cu mîndrie colegii voștri din **Criciova, Gătaia, Variaș, Lovrin, Biled** și **Periam,** județul **Timiș.**

● Un fotoreportaj ilustrativ pentru hărnicia pionierilor din județul **Iași** ne-au trimis recent reporterii subredacției „Ecouri pionierești ieșene“. Unul după altul, coșurile pline cu cartofii recoltați de pionierii școlii din **Scobinți** umplu remorcile camioanelor care iau drumul piețelor sau al silozurilor (foto 1). Colegii lor din **Moțca** nu se lasă mai prejos: ei și-au ajutat părinții la recoltarea morcovilor, pe care „iată-i gata sortați“ — cum pare să ne spună pioniera pe care o vedeți în imagine (foto 2). O secvență de vacanță (foto 3), căreia de acum îi putem spune... retro: fiindcă creșterea și îngrijirea viermilor de mătase constituie un capitol încheiat, iar „recolta“ obținută de către vrednicii pionieri ai școlii din **Popești — Iași** așteaptă să se preschimbe în firele strălucitoare de mătase.

● „Vacanță în haine de lucru“ și în județul **Buzău:** îi găsim pe pionierii școlilor din **Rîmnicu Sărat** la culesul tomatelor de pe loturile legumicole ale fermei I.P.I.L.F. din vecinătatea orașului lor. Alături de ei trebuie să-i evidențiem și pe colegii lor din **Vadu-Pașii, Rîmnicelu, Vîlcele** și **Mărăcineni** care participă alături de părinți la recoltarea legumelor din grădinile C.A.P.

● Nu, nici acțiunile de înfrumusețare ale localităților n-au fost uitate în răstimpul vacanței mari și în acest sens merită să-i evidențiem pentru acțiunea lor permanentă pe pionierii din **Chirpăr,** județul **Sibiu.** În cadrul acțiunii „Micii grădinari“, cum și-au intitulat-o ei, au efectuat și acum, la apropierea toamnei, lucrări de îngrijire, întreținere și înfrumusețare a îndrăgitului Parc al tineretului din localitatea lor.

IL. PIȚA

---

rescu, „Voinicul cel cu cartea în mînă născut“ Și-apoi și felul lui de a fi, blînd și cuviincios, și-apoi vorba lui dulce și cumpănită, și gîndirea lui sănătoasă, cum să nu ne îndemne la plăcute comparații? Fiindcă Vasilică, întocmai ca băiatul din basm „cînd se făcu de nouă ani, știa cîte-n lună și în soare. El însuși ajunsese o carte...“

... Din travaliul său de lector, dezvăluim următoarele: citește în medie 50 de pagini pe zi, pînă acum are în biblioteca personală 150 de volume, este lector consacrat al bibliotecii școlii și al celei din comună, iar scriitorii lui cei mai dragi sînt Eminescu, Creangă, Coșbuc și din literatura universală, Jules Verne.

Vasile Avram a inspirat considerație și încredere deplină colegilor săi, care l-au ales trei ani la rînd comandant de detașament și, anul trecut, comandant de unitate. Dintre realizările colegilor, Vasilică amintește cu mîndrie că „drumul mătăsii trece și prin școala lor“. Într-adevăr, pionierii din Lucăcești sînt printre altele foarte harnici și pricepuți crescători ai viermilor de mătase. Aflăm un amănunt pentru care lor le place această îndeletnicire: să-i vadă pe „meșteri“ cum dorm... Dacă sînt sătui, îi găsești dormind. Și copiii caută să-i hrănească din plin.

Peste cîteva zile va începe școala. Un nou an de străduință, în care Vasile Avram și colegii lui din unitate vor învăța și vor munci cu elan, scriind în cartea copilăriei povestea celor care privesc cutezători spre viitor.

MARGARETA MICU

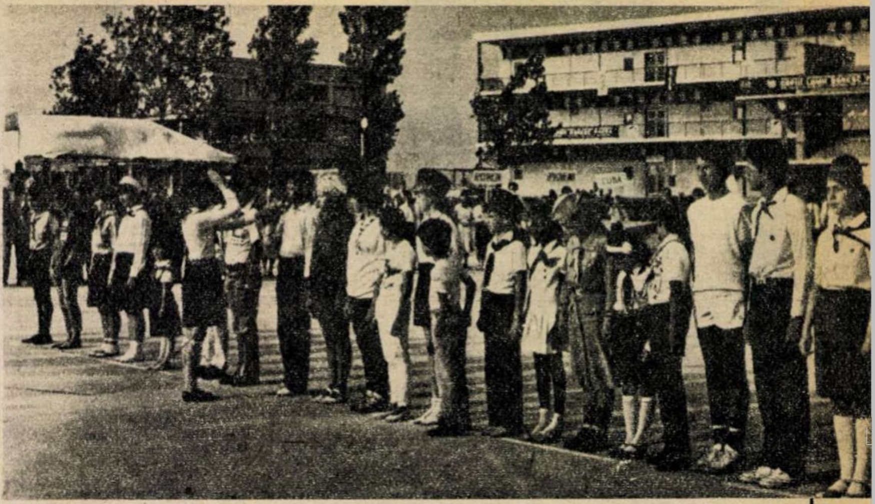

PENTRU FIECARE... UN CARNET DE REPORTER!

Ziua aceea însorită de vară nu va fi uitată de nici unul dintre copiii care au poposit la marea ecluză de la Agigea, unde apele bătrînului Danubiu se întîlnesc cu marea, după ce au călătorit peste 60 de kilometri prin albia lor cea nouă – Canalul Dunăre–Marea Neagră. Cei ce le-au ieșit în întîmpinare tinerilor vizitatori pentru a le oferi explicații privitoare la magistrala albastră au fost asaltați chiar din primele clipe cu zeci de întrebări ale căror răspunsuri se așterneau ordonat în carnetele de reporter. Și chiar a doua zi, la numai cîțiva kilometri de marea poartă care leagă Dunărea de mare, în frumoasa tabără de la Eforie Sud, bogatul material adunat în filele carnetelor s-a metamorfozat în zeci de inspirate reportaje. Pentru că – ați ghicit? atît de curioșii vizitatori care-și asaltaseră interlocutorii cu atîtea întrebări erau pionieri reporteri din toate județele țării. Se întîlniseră la țărmul mării, în tabăra subredacțiilor pionierești, pentru a-și petrece vacanța și a-și îmbogăți experiența într-ale scrisului.

Jocul, plaja, odihna, excursiile s-au împletit în tabăra de la Eforie Sud cu o bogată activitate reportericească. Din zecile de reportaje și articole, publicate zilnic la „Semaforul“ taberei, răzbăteau interesul și mîndria cu care tinerii reporteri privesc transformările innoitoare ce au loc permanent în țară în acești ani fericiți ai copilăriei lor, dorința de a-și face cunoscute unii altora realizările cu care ei și colegii lor de acasă întîmpină marea aniversare de la 23 August și Congresul al XIII-lea al partidului, dragostea lor de pace. Iar cînd la Eforie Sud, au sosit în tabăra internațională oaspeți din 22 de țări de pe diferite meridiane ale Europei, Asiei, Africii și Americii de Sud, copiii reporteri au fost mesagerii frumoaselor gînduri de prietenie și pace ale tuturor copiilor patriei, întîmpinîndu-i cu cîntece, cu urări de bun venit și îmbrățișări.

Timp de două săptămîni, tabăra de la țărmul mării a fost pentru pionierii reporteri un vast atelier de presă. Din primele zile, detașamentele au pornit la o adevărată întrecere. Al cui va fi cel mai frumos „Semafor“, cine va realiza cele mai inspirate reportaje, portrete, interviuri, versuri, epigrame, desene sau foiletoane? Subiectele se aflau la tot pasul. Programul taberei a oferit fiecăruia posibilitatea să se afirme. Din excursia la Constanța, Stanca Gănescu, din Baia Mare, a realizat un foarte frumos reportaj despre vizita la Muzeul de istorie și arheologie, iar Gabriela Tamaș, din Miercurea Ciuc, o frumoasă tabletă despre portul din care vapoarele cu pavilion românesc pornesc spre toate mările și oceanele lumii. Într-o zi, Lorelai Oprea, din județul Prahova, le-a oferit cititorilor „Semaforului“ un documentat interviu cu directorul taberei, despre noile amenajări care s-au făcut în această vară în tabără, pentru ca oaspeții sosiți aici să se simtă cît mai bine. Nici un eveniment petrecut în tabără nu le-a scăpat tinerilor reporteri, nici aniversările zilelor de naștere, nici întrecerile între detașamente pentru cel mai frumos dormitor, nici întrecerile sportive și serile distractive, nici carnavalul la care au participat și copiii din tabăra internațională, nici jocurile de pe plajă. Chiar și de mofturoși și de cei somnoroși, care întîrziau la gimnastica de înviorare, s-au ocupat. După-amiezile erau așteptate cu interes de toți. De cîteva ori s-au întreținut cu poetul George Țărnea. Împreună au discutat despre poezie, despre creația literară a acestor ani și despre nobila misiune a creatorului de artă în societatea noastră. Și de fiecare dată, copiii au recitat cu bucurie versuri din creația proprie.

Schimburile de experiență, profesionale, discuțiile pe marginea unor articole realizate în tabără, concursurile de creație au îmbogățit fiecăruia orizontul în privința muncii pionierului reporter.

Acum toți cei peste două sute de copii reporteri, pe care soarele i-a mîngîiat în fiecare dimineață pe plaja taberei de la Eforie Sud, se află din nou printre colegii lor de acasă.

Și cînd clopoțelul îi va chema de pe cărările vacanței pe toți copiii țării din nou la școală, își vor relua carnetele de reporter pentru a începe un nou an de activitate, cu o experiență mai bogată și cu multe amintiri frumoase.

ECATERINA ROȘCA

ECATERINA SZABO

SIMONA PĂUCĂ

LAVINIA AGACHE

Los Angeles
'84

DRUMUL SPRE AURUL OLIMPIC AL SPORTIVILOR ROMÂNI

Bilanțul delegației sportivilor români la Jocurile Olimpice de la Los Angeles vă este cunoscut. El reprezintă cel mai mare succes din istoria participării României la Olimpiadele moderne, înființate în 1896: 53 de medalii (dintre care 20 de aur) și locul al II-lea în clasamentul neoficial pe națiuni.

Dar, dincolo de cifre, acest bilanț vorbește despre realizările sportului românesc, care s-a afirmat cu precădere după Congresul al IX-lea al partidului, despre grija și sprijinul acordat sportului de către partid, personal de secretarul său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, despre dragostea și hotărîrea înflăcărate cu care sportivii români au intîmpinat cea de-a 40-a aniversare a eliberării țării și Congresul al XIII-lea al partidului.

Bilanțul acesta strălucit a fost obținut la o ediție a Jocurilor Olimpice care a cunoscut cea mai mare participare de țări (140). România a depășit, în clasament, R.F. Germania, Italia, Canada, Anglia, Japonia, Franța și alte țări în care sportul are o mare tradiție. Totalul medaliilor primite (socotind, de pildă, că la echipe – gimnastică, handbal etc. – fiecare concurent a primit medalie) este de 107, iar delegația noastră a numărat 127 de sportivi!

A fost greu, a fost ușor pentru a se cîștiga aurul olimpic?

Iată întrebarea pe care am pus-o în numele cititorilor revistei „Cutezătorii" campionilor noștri olimpici. Și am început, cum era firesc, cu gimnastele...

PERSONAJ DE LEGENDĂ, NADIA – IDOLUL TUTUROR GIMNASTELOR LUMII

Drumul spre aurul olimpic n-a fost ușor pentru gimnastele noastre. Romanii spuneau: „Ad astra, per aspera" (Pentru a ajunge sus, la stele, drumul este aspru). Ca să cîștige locuri pe podium, fetele noastre porneau fără Nadia Comăneci, „steaua" de la Montreal, fenomenala gimnastă care a uimit lumea prin perfecțiunea și grația exercițiilor sale reușind, pentru prima oară în istorie, să obțină nota 10. Nadia, ale cărei performanțe au devenit legendare, se afla, de data aceasta, în tribunele sălii **Pauley Pavilion** de la Universitatea californiană, ca invitată de onoare, dar pe covorul de concurs evoluau urmașele ei, pentru care performanțele marii gimnaste, intrată în legendă, constituiau un vis al tuturor concurentelor.

— **Cînd Nadia a apărut în sală, toți cei 10 000 de spectatori s-au ridicat să o vadă și au izbucnit în aplauze,** ne-a spus Ecaterina Szabo. **Noi am simțit o emoție copleșitoare la gîndul că prin aplauze era onorată cea mai mare gimnastă a lumii, romînca Nadia Comăneci, simbolul perfecțiunii, cea care a dat strălucire Olimpiadei de la Montreal din 1976, idolul tuturor gimnastelor lumii...**

NIMIC NU ESTE ÎNTÎMPLĂTOR

Gimnastele României au pornit spre Los Angeles îndreptățite să spere obținerea de victorii strălucite. De ce? Pentru că în anul 1983, la Campionatele europene de la Göteborg (Suedia) obținuseră 9 medalii (dintre care trei de aur), prin Ecaterina Szabo, Lavinia Agache și Mihaela Stănuleț, iar la Campionatele mondiale tot din 1983, de la Budapesta, 8 medalii (dintre care una de aur, prin Ecaterina Szabo, la sol)

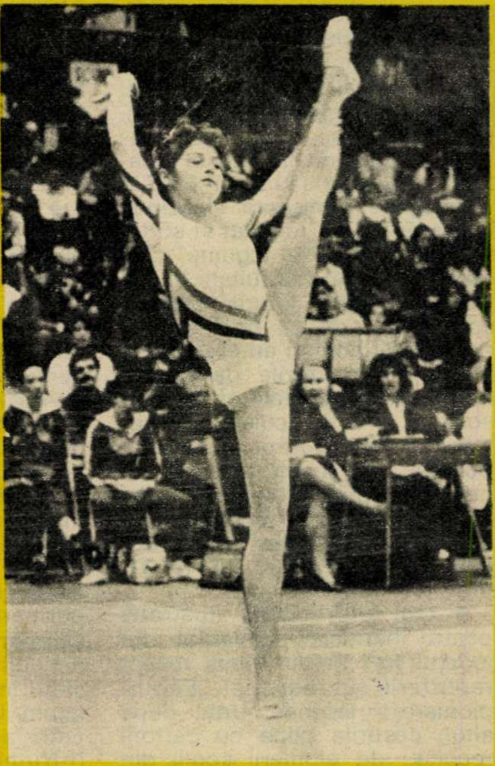

— **Visul nostru era de a intra în posesia medaliei de aur pe echipe la Olimpiada '84,** ne-a declarat unul dintre antrenorii reprezentativei României, **Adrian Goreac. Cu cinci ani în urmă, la Fort Worth, tot în S.U.A., obținusem medalia de aur la campionatele mondiale. Dar pe atunci o aveam pe Nadia. Fetele noastre nu s-au descurajat însă:** Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Mihaela Stănuleț, Laura Cutina, Cristina Grigoraș **și cea mai mică dintre toate,** Simona Păucă, **s-au antrenat cu asiduitate, cu îndîrjire. Rezultatul se cunoaște: am cîștigat medalia olimpică de aur pe echipe...**

– „Secretul" acestei performanțe? întrebăm noi.

— **Nimic nu este întîmplător. Talentul nu reprezintă totul. Fără muncă este ca o sămînță căzută pe un pămînt sterp. Nu rodește. Fetele s-au antrenat zi de zi, săptămîni, luni, ani, repetînd de mii de ori fiecare mișcare, exercițiu. Repet: cucerirea aurului olimpic n-a fost întîmplătoare:** Göteborg, Bu-

MIHAELA STĂNULEȚ

LAURA CUTINA

CRISTINA GRIGORAȘ

dapesta și multe alte competiții de amploare au fost treptele pe care fetele noastre le-au urcat, cu multă trudă și ambiție, pentru a ajunge sus, pe podiumul olimpic...

LACRIMILE „NEVĂZUTE" ALE ECATERINEI SZABO

Ecaterina Szabo, cea mai strălucită urmașă a Nadiei, a început gimnastica acum zece ani, cînd avea abia 6...

— În acest răstimp n-am știut decît de școală și de gimnastică, îmi mărturisește Cati. **Dar nu-mi pare rău,** continuă ea, privind spre „buchetul" de medalii olimpice (4 de aur și una de argint!). **În timpul meu liber ascult muzică. Atît. Am sacrificat totul pentru acest vis: cîștigarea medaliilor olimpice. Pentru un astfel de ideal trebuie să dai totul, fără rezerve, să muncești și iar să muncești.**

- Ce ai simțit acolo, pe podium, cînd s-a cîntat imnul țării noastre?

— Abia m-am stăpînit să nu plîng. Dar aveam ochii în lacrimi. Cred că asta nu s-a văzut la televizor...

„S-a văzut, Cati, era sa-i raspund. Aveai ochii strălucitori de unda lacrimilor."

N-am spus însă nimic. Tinerelor fete și, mai ales, unei campioane olimpice, nu-i place să-i spui că plînge, nici chiar în clipele de covîrșitoare bucurie! Ele vor să pară tari, puternice, ca acolo la Los Angeles, sub lumina reflectoarelor și sub privirile a mii de oameni...

„PRÎSLEA" ECHIPEI ȘI... MEDALIA DE AUR

Cunoașteți, desigur, basmul cu Prîslea și merele de aur (Prîslea i se spune celui mai mic dintr-o familie). De data aceasta o să vă vorbesc despre un Prîslea... fetiță. Numele ei? **Simona Păucă.** La 19 septembrie va împlini 15 ani. Asta înseamnă că, la 14 ani, ca și Nadia, a obținut o medalie de aur la Jocurile Olimpice (prima ei participare la o competiție internațională – și ce competiție! Cea mai mare din lumea sportului!) și o medalie de bronz la individual compus.

- Care este „secretul" acestei splendide performanțe? am întrebat-o. Ești ambițioasă?

Ochii i s-au luminat.

— Da, sînt. La școală și în sport vreau să fiu mereu în față!

- Ce-ai vrea să spui pionierilor, cititorilor revistei „Cutezătorii", care vor să-ți urmeze pilda?

Simona a cerut o bucată de hîrtie și a scris ce-mi spusese cu cîteva clipe înainte despre... secretul performanței sale:

„Secretul" meu: munca plină de ambiția de a reprezenta cu cinste țara și ascultarea întocmai a profesorilor și antrenorilor

Simona Păucă

Am privit cu admirație spre „Prîslea" echipei noastre care, spre deosebire de voinicul din poveste, n-a adus un... măr de aur, ci o medalie de aur. O medalie care nu este o poveste, ci o splendidă realitate, spre cinstea ei și a gimnasticii românești...

(Continuare în pag. 8)

DRUMUL SPRE AURUL OLIMPIC AL SPORTIVILOR ROMÂNI

(Urmare din pag. 7)

CÎTEVA SUTIMI SAU „BUTURUGA MICĂ RĂSTOARNĂ CĂRUL MARE“

Stăm de vorba cu profesoara **Maria Cosma,** antrenoare a lotului feminin de gimnastică. Vrem să aflăm amănunte despre evoluţia Ecaterinei Szabo la individual compus, unde a primit medalia de argint.

— Cati a pierdut medalia de aur la bîrnă datorită unei inexactităţi. A fost întrecută cu doar... cinci sutimi (a realizat 7912, iar Mary-Lou Retten — 7917). Cinci sutimi la aproape opt mii de sutimi! Cea mai mică diferenţă care poate exista în gimnastică la individual compus! Am zice: „O nimica toată“. Dar noi nu spunem asta. Pentru noi contează fiecare amănunt. Copiii care vor să facă gimnastică de performanţă trebuie să ştie că orice mică inexactitate poate deveni... buturuga mică din proverbul care spune că... răstoarnă carul mare.

— Noi, cei de acasă, am urmărit, cu sfletul la gură, întrecerea pe aparate. La bîrnă, dacă Szabo ar fi obţinut zece, o întrecea pe Simona cu cîteva sutimi. Asta însemna medalie de aur pentru Cati şi argint pentru Simona. Dacă, în loc de zece, primea 9,95 - cum s-a şi cotat exerciţiul Ecaterinei Szabo - atunci Simona lua şi ea aur... Ceea ce s-a şi întîmplat.

— Cunoşteam, chiar atunci, acest calcul. Dar, ca şi noi, sînt sigură că şi Simona dorea Catiei încă un zece! La noi există o armonie deplină între fete, pentru că ştim că orice victorie este a gimnasticii româneşti, a culorilor României...

O SPLENDIDĂ FLOARE

Proverbele noastre, din bătrîni, ne spun limpede: „Unirea face puterea“. Am auzit ceva asemănător spus şi de Moş Ion Roată, cînd cu Unirea Principatelor Române...

Ei bine, la Los Angeles echipa de gimnastică a României a ştiut să-şi strîngă rîndurile, să fie unită. În această unire se află încă un secret al reuşitei lor. Toate sînt prietene, iar victoria uneia dintre ele este aplaudată de celelalte, care o îmbrăţişează fericite.

Le-am văzut de atîtea ori la televizor sau în sălile de concurs, bucurîndu-se de victoria colegei de echipă. **„Româncele alcătuiesc o splendidă floare, cu multe petale, fiecare fată reprezentînd o petală de un alb imaculat“**, scria un ziar din Los Angeles.

... Lavinia Agache era socotită, pe drept cuvînt, una dintre marile speranţe ale reprezentativei României. Dar, la individual, pe aparate, n-a luat decît medalia de bronz.

— M-am emoţionat, m-am pierdut puţin, spunea ea, imediat după concurs. **Dar mă bucur nespus pentru victoriile obţinute de Cati. A fost formidabilă!**

Am întrebat-o pe Camelia Renciu, „rezerva“ echipei (în locul ei a fost promovată Simona), care a fost cea mai mare bucurie a sa, la Los Angeles.

— Cînd s-a anunţat că echipa noastră a luat medalia de aur! a răspuns ea, fără ezitare. **Chiar dacă eu n-am fost în echipă. Medalia de aur este a gimnasticii noastre, a ţării, a României.**

„FOC CONTINUU...“

... Ne aflăm la cîteva zile după întoarcerea fetelor noastre de la Los Angeles. În sala de gimnastică de la „23 August“, din Bucureşti. Gimnastele se aflau la antrenament. De ce?

Pentru că a veni acasă cu victorii răsunătoare, de mare prestigiu internaţional, nu înseamnă a lua... vacanţă sau, şi mai rău, cum se spune, „a te culca pe laurii... olimpici“. Pentru fetele noastre, munca, antrenamentele reprezintă „foc continuu“, aşa cum se spune despre întreprinderile unde se lucrează ziua şi noaptea. Este unul dintre „secretele“ care a dus la cîştigarea aurului olimpic.

Vor urma alte şi alte concursuri intrnaţionale, campionate mondiale sau europene, în care fetele noastre vor trebui să-şi arate măiestria, să-şi apere, cu cinste, titlurile cîştigate. Peste ani şi ani, alături de numele **Nadiei Comăneci, Teodorei Ungureanu, Emiliei Eberle, Ecaterinei Szabo, Simonei Păucă** şi **Laviniei Agache,** se vor înscrie în „Cartea de aur“ a gimnasticii româneşti alte şi alte nume - printre acestea aflîndu-se, poate, şi una dintre fetele care citesc, azi, revista „Cutezătorii“. Nume ce vor duce mai departe, peste ani şi ani, înălţînd tot mai sus, gloria olimpică a unor „fete de aur“, născute într-o ţară liberă şi fericită.

SEVER NORAN

FABULĂ

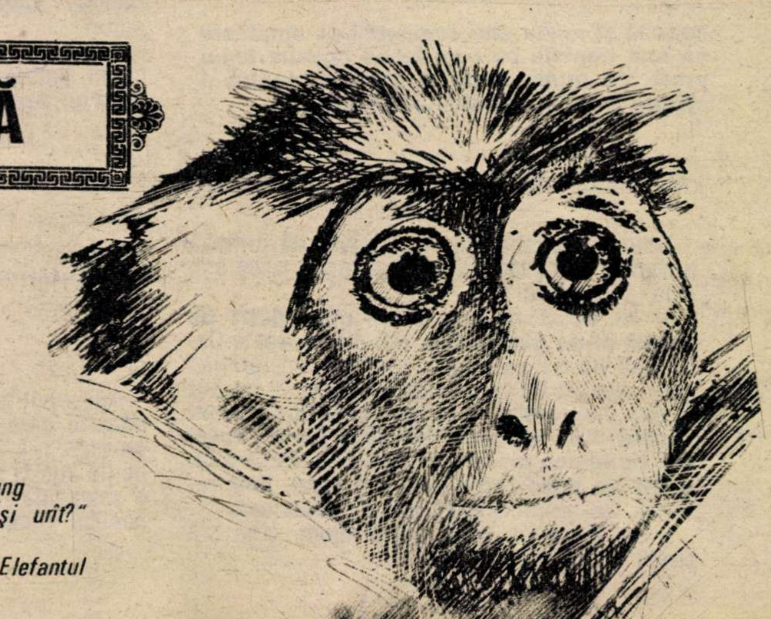

Străbătea cică
O maimuţă mică,
O maimuţică,
Jungla cea mare
Şi, pentru fiecare,
Avea cîte o întrebare:
Întîlnindu-l pe Elefant
Îl întrebă – să recunoaştem
Nu prea elegant:
„De ce ai, nene, nasul acela lung
şi urît?“
„Se cheamă trompă“, se oţărî
Elefantul
Privind-o pieziş
Şi apucînd-o cu trompa de
după gît.
O azvîrli cît colo-ntr-un lăstăriş.
Rătăcind, mai apoi,
Pe malul rîului Nil,
Întîlni maimuţica noastră
Pe unchiul Crocodil.
Cum îi e felul, n-are ce face
Şi iarăşi nu tace:
„Hi, hi, întreabă ea, chicotind,
De ce ai nene, botul acela cît
un hîrdău
Şi dinţii aceia ca un ferăstrău?“
Asemenea vorbe nesăbuite
auzind.
Se-nfurie foarte unchiul Crocodil
Şi îmbrînci maimuţica,
Mai s-o înece în Nil.
Ea însă nu isprăvi bine
Cu-această gafă
Că se grăbi s-o întrebe
Pe mătuşa Girafă:
„Spune-mi şi mie, mătuşică,
din ce pricină
Ai dumneata gîtul acela lung
Ca o prăjină?“
O probozi Girafa cum îi veni
la gură:
„Neruşinato! Obrăznicătură!“
Şi tot aşa, prin pădure umblînd,
Întîlni maimuţica şi o zebră
păscînd.
Iarăşi nu-i maimuţica noastră
cuminte,
Iarăşi îşi îmbîrligă coada
Ca un semn de-ntrebare
Şi iarăşi i-o ia gura pe dinainte:
„De ce umbli, tanti, ziua-n
amiaza-mare
În pijamaua aia dungată?“
De supărare, pe Zebră
O ia un fel de febră:

„Îţi rup urechile! strigă ea,
Eşti o neobrăzată!“
...Stă maimuţica uimită
Sub palmierii stufoşi
Tot întrebîndu-se: „De ce-or fi
cu toţii
Atît de nervoşi?“
Şi, cum auzise că Struţul e
cumsecade de fel,
S-a gîndit să intre în vorbă cu el:
„Salut! Hei, unde alergi
Pe picioarele alea pintenate?
Şi, de fapt, ce-s alea,
Picioare sau picioroange?“
Struţul cel blînd se-nfurie şi el
peste poate
Şi-i dete una la cap, cu ciocul lui
ca o cange.
„Ce-aveţi cu mine? Nu v-am făcut
nimica!“
Se smiorcăia maimuţica,
Îi răspunse ecoul: „Ce te tot
văicăreşti?
Chiar şi în junglă lumea te judecă
După cum ştii să vorbeşti.“

Desigur, prieteni şi voi aveţi
sumedenie de-ntrebări.
Dar dacă le puneţi ca maimuţica...
nu răspund de urmări.

NIKOLAI ZIDAROV
În româneşte de EMILIA CĂLDĂRARU

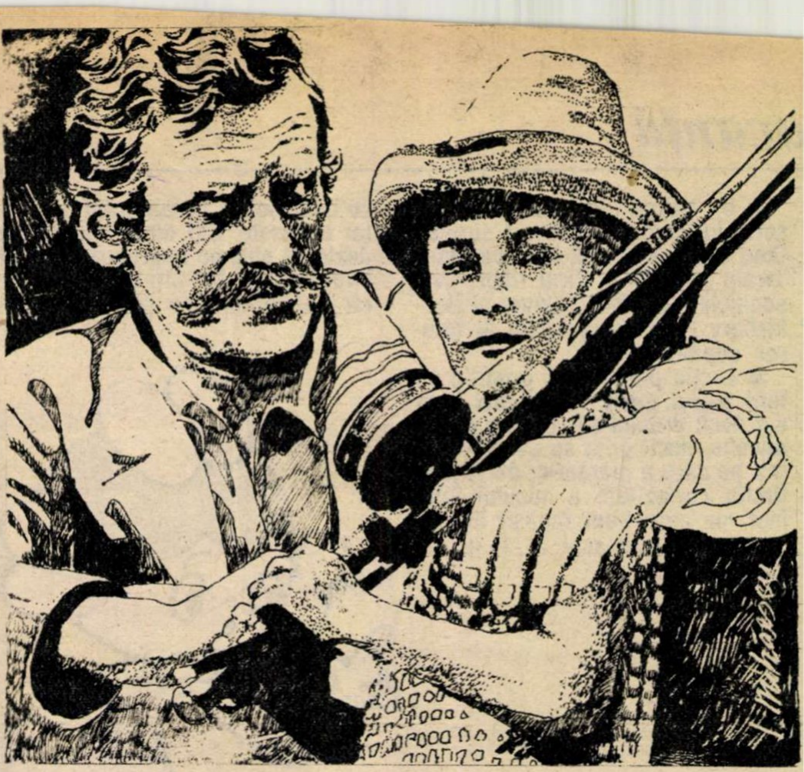

UN PRIETEN DRAG

Locomotiva mă poartă în goana ei nebună peste cîmpia munteană, plămădită de uriașe mîini de faur, în bătaia pulberii de aur a ultimelor raze de soare. Gîfîind de oboseala urcușului peste piscurile înălbite ale Carpaților, ce ne întîmpină de la înălțimea Caraimanului și eliberată din lupta cu giganții carpatini, locomotiva se năpustește peste podișul transilvan.

Prin negura care se lasă din ce în ce mai groasă, caut să pătrund întinderile nesfîrșite ale acestui pămînt. Cu ochii minții văd istoria sa scrisă cu sîngele atîtor generații, dar și cu gîndul și fapta contemporanilor mei.

În legănatul sacadat al trenului ochii prind să mi se împăienjenească și o mînă parcă nevăzută fură și ultimele pîlpîiri de lumină.

Pe neașteptate, o explozie solară dă buzna în compartiment, vestindu-mi răsăritul; o voce anunță lapidar: Blaj – două minute.

Am sărit năuc din vagon, cu bagajele și ustensilele de pescuit și m-am trezit „luat în primire" de aerul rece al unei dimineți ce se revărsa din belșug pe peronul singuratic.

În buimăceala mea, am avut impresia că trenul se îndepărtase ironic, făcîndu-se din ce în ce mai mic.

Cînd m-am trezit de-a binelea, orașul îmi păru dintr-o dată ca ieșit din pămînt. Străzile singuratice, stropite cu mărgăritare peste noapte par în lumina orbitoare a soarelui niște brațe tinere îmbrățișînd bătrînul oraș.

Casele, aliniate fără cusur, soldați bătrîni gata să dea onorul, se uită liniștite la blocurile cu multe etaje, ce-și profilează siluetele tinere pe cer.

Deodată liniștea străzilor dispare și sînt prins în agitația unui du-te-vino continuu.

Muncitorii și funcționarii grăbiți caută să ajungă la timp la locurile lor de muncă. Țăranci, în porturi specifice, cu obrajii roșii, plesnind de sănătate, cu gîturile țepene de încărcătura purtată pe cap, se îndreaptă grăbite către piață, alături de zdrahoni cu clopuri uriașe, făcute din paie de secară. Ei poartă cămeșe albe ca spuma laptelui, cămeșe ce se revarsă peste genunchi și care sînt încinse cu brîie late de piele.

Pe unii dintre ei îi cunosc din anii cînd colindam malurile întortocheate și pline de sălcii ale Tîrnavelor, în căutarea locurilor bune de pescuit.

Îi salut prietenește cu acel specific locului: „Bună ziua, baciule". Ei se opresc o secundă, puțin mirați, apoi zîmbindu-mi îmi răspund: „Bună să-ți fie inima, domnișorule! No, iar te-ai întors pe meleagurile noastre? No, că bine-ai făcut. Apăi... domnișorule, eu și muierea mea te rugăm să nu ne ocolești. Treci dragă pe la noi și spune-ne și nouă ce mai e prin lume".

În drum spre casa bunicilor, așezată pe malurile Chereteului, un lac stufos, lăcaș liniștit al broaștelor care mă adormeau cu orăcăitul lor în serile înstelate și calde de iulie – mă abat cu inima, care se zbate ca un cintezoi în colivie, spre casa baciului Dumitru, bunul meu prieten. Prietenia dintre noi a început cu șase ani în urmă, în niște împrejurări care aveau să ne lege pentru întreaga viață.

Mergînd spre casa lui, un compromis între concepțiile arhitectonice ale baciului, care dorește să devină orășean, și ale mamei Ileana, care tînjește după viața țărănească, îmi apar clar în minte cele întîmplate atunci.

Într-o după-amiază nouroasă de august, sătul de stat în casă în așteptarea zilelor senine, am luat hotărîrea să-mi încerc norocul pescuitului, în dreptul morii de la Petri-sat, localitate mai sus de Blaj.

Tîrnava Mică este zăgăzuită aici de un zid făcut din blocuri mari de piatră aruncate unele peste altele, iar apa învolburată se străduie să le sară căzînd cu zgomot asurzitor.

La capătul digului se înalță moara făcută din cărămidă roșie, străjuită de două sălcii înalte, care o acoperă cu ramurile, parcă dăruindu-i protecția lor bătrînească împotriva trăsnetelor care nu de multe ori au zguduit-o din temelii.

Locul te îmbie la pescuit. În susul morii apa, adîncă de 4–5 metri, ascunde la rădăcina sălciilor cuptoare, în care-și au culcușul somni și crapi de mărimi apreciabile.

În jos, la poalele barajului, apa învolburată formează un repeziș, puțin adînc, unde zburdă în voie mreana și cleanul, acești agenți sanitari ai rîului, veșnic hămesiți și care se prind în număr destul de mare la lipăit.

Am plecat în acea după-amiază spre locul atît de îndrăgit, urmărit de vorbele bunicii care mă avertizase: „Mamă, ai grijă să nu ți se întîmple ceva, căci Tîrnava vine mare în urma ploilor".

Ajuns în dreptul morii, o priveliște dezolantă mi se înfățișă ochilor. Apa crescuse foarte mult, sărind peste maluri, înecînd sălciile aproape în întregime și aducînd cu ea de la munte bușteni prăbușiți și orătănii ce n-au putut scăpa de furia apelor învolburate.

Acum, după ce îi trecuse furia, apa se retrăsese în albia ei, lăsînd amintire nămolul fin și alunecos. Dar continua încă să fie amenințătoare, amenințare amplificată și de urletu-i sumbru ce-l făcea la trecerea peste baraj.

Într-o asemenea atmosferă l-am cunoscut pe baci Dumitru. Stătea pe un scăunel la tulpina unei sălcii, încotoșmănat într-o pelerină, îngălbenită de ploi și arșița soarelui, pe cap cu o pălărie căreia cu greu i-ai fi putut stabili culoarea inițială.

Se uita fix cu ochii lui albaștri, pe sub sprîncenele-i proeminente, stufoase, la vîrful undițelor de alun, așteptîndu-le nerăbdător tremuratul.

Din cînd în cînd își trăgea cu putere nasul învinețit de frig, ștergîndu-l necăjit cu mîneca hainei. Apoi își răsucea mustățile încărunțite, cu un gest larg și studiat, chinuindu-le în mîinile-i ce păreau niște baroase și care lăsau să se presupună o viguroasă conformație trupească.

– Să trăiești, baciule! i-am spus eu scoțîndu-mi șapca la fel de ponosită ca și pălăria lui. Merge peștele?

S-a uitat surprins la mine, încruntîndu-și fruntea pe care au apărut două brazde trase parcă de plug și care au dispărut numaidecît, lăsînd loc unui surîs ce înflori pe fața-i puternică și colțuroasă, dezvăluind un șirag de dinți regulați, dar îngălbeniți, dovadă că a duhănit din tabac ani mulți.

– Să trăiești și dumneata, domnișorule, îmi răspunse el, ridicîndu-se în picioare și imitîndu-mi gestul cu pălăria, cu care ocazie am descoperit că are un păr cîrlionțat, argintiu, ce imprima feței sale aerul unui om blajin.

– Păi, cum să nu meargă? continuă baciul și, zicînd aceasta, desfăcu traista în care se odihneau doi somni de toată frumusețea. Ca să prinzi ceva pe vremea asta, să dai cu vierme gras de copac. Dacă n-ai, o să-ți dau eu cîțiva.

Am mulțumit pentru viermii albi și pîntecoși pe care i-am așezat cu grijă într-o cutie și-am început să-mi desfac în grabă uneltele scumpe luate din Capitală, unelte ce contrastau izbitor cu vergile de alun ale lui baci Dumitru.

– Faine unelte ai, feciorule... cred că te-au costat multe parale... îmi zice arătîndu-și deschis admirația, dar să știi că tot cu ale mele mă înțeleg mai bine.

Am aruncat în mijlocul rîului plumbii greoi cu momeala pusă la capătul lor pentru a se așterne pe fundul apei.

N-am apucat bine să mă așez pe scăunel, cînd o zguduitură puternică mi-a îndoit lanseta de bambus pînă la pămînt, căutînd să iasă din suportul pe care o așezasem.

Cu un gest fulgerător am smuls lanseta și am pus cricul mulinetei.

Baci Dumitru și-a ieșit din firea lui domoală, a sărit dintr-o dată în sus și în urechile, care-mi vîjîiau de sîngele ce pulsa cu putere, am auzit vocea lui de tunet:

– Ține-l bine, domnișorule, că ăsta-i de-l mare!

Ce s-a petrecut în acel moment nici astăzi nu-mi apare clar în minte. A fost ceva fulgerător. Smucitura extrem de puternică mă trăgea cu putere spre apă.

Căutînd un sprijin picioarelor, am alunecat pe nămolul fin, căzînd în vîltoarea uriașă care se îndrepta spre baraj.

În momentul următor, o lovitură extrem de dureroasă s-a înfipt în coaste și o noapte de păcură m-a cuprins.

Cînd m-am trezit aveam pe ochi o ceață la fel de deasă ca și aceea care în diminețile de toamnă se aciua pe aici și o așteptam să se ridice de pe rîu: moara cu sălciile ei se învîrteau parcă într-un joc nebun.

Încet, dar chinuitor, lucrurile au început să capete forma lor reală. Baciul stătea jos pe nămol, ținîndu-mi capul strîns la pieptul lui și îmi mîngîia părul ud, cu mîna uriașă ca laba unui urs.

Fața aplecată aproape pe obrazul meu părea înspăimîntătoare. Pe lîngă unul din ochi i se așternuse o pată neagră, din care i se prelingea pe obraz o dîră de sînge, iar celălalt ochi înota în lacrimi, ascunzînd o durere surdă, dar stăpînită.

Peste cutele frunții ce-mi păreau șanțuri adînci, se așterneau, lipite de apă, firele de păr argintiu, iar maxilarele uriașe se strîngeau și se desfăceau într-un ritm chinuitor.

Cînd am reușit să ridic capul, ochiul teafăr al baciului s-a luminat, iar vocea lui domoală ca un glas dojenitor de mamă, mi s-a părut cea mai fermecătoare din lume.

– Măi flăcăiașul tatii, dar tare plăpînd mai ești... ca un pui de găină... era cît p-aci să te verse Tîrnava în Mureș.

I-am zîmbit, încolăcindu-mi brațele fără vlagă pe gîtul lui de taur și l-am sărutat cu patimă pe ochiul bolnav.

Unealta buclucașă stătea lîngă salcie, ruptă în două. Apucase baciul să mi-o prindă în căderea mea și să strunească monstrul nevăzut din adîncuri, dar la prima sforțare a acestuia a plecat ca și alții cu cîrligele în fălci și cu nailonul după el, să se odihnească în unul din cuptoarele de sub cele două sălcii bătrîne.

Ne-am strîns uneltele și rezemați unul de altul, cu hainele ude și dîrdîind de frig, am plecat spre casă.

Băgați amîndoi în pat sub o pilotă de puf, la insistențele mamei Ileana, baciul a trebuit să spună toată întîmplarea scoaterii mele din apă, cu care ocazie am aflat cum m-a căutat la baza barajului, găsindu-mă proptit între două pietre. Încercînd să mă scoată la suprafață, vîrtejul amețitor l-a izbit cu fața de o stîncă, rănindu-i ochiul.

Atunci mi-am dat seama de întreaga grozăvie a celor întîmplate. Puteam să rămînem amîndoi acolo, îmbrățișați în bezna adîncurilor.

Din momentul acela s-a legat o prietenie care sînt convins că va dăinui toată viața. Casa în care am intrat pentru prima oară avea să devină a doua casă părintească și în fiecare țăran ardelean îl văd pe baci Dumitru.

Gîndurile care s-au depănat ca un caier vrăjit m-au făcut să nu-mi dau seama cînd am ajuns în fața porților mari de lemn, sculptate cu migală și fantezie de baci.

Cu evlavie am împins poarta și dintr-o dată m-am trezit în brațele mamei Ileana, buimăcită de apariția mea. Baci Dumitru, care meșterea în șopron la căruță, a lăsat rapid unealta din mînă și cu fața radiind de bucurie s-a repezit să mă întîmpine.

În timp ce mama Ileana cu mișcări repezi prepara o găină, baci Dumitru povestea molcom și sfătos grozave întîmplări pescărești din tolba cu amintiri.

Și așa s-au scurs orele în acea ultimă zi de vacanță.

ADRIAN C. BELDIANU

Personaje îndrăgite ale copilăriei

■ Pentru milioane de copii din ţara noastră, primul personaj îndrăgit, primul chip de neuitat din cărţile destinate cititorilor cu pantaloni scurţi este Nică al lui Ştefan a Petrei, neîntrecutul erou al **Amintirilor** celui mai mare povestitor român. Rememorînd năzdrăvăniile şugubăţului băieţandru, nu se poate să nu surîzi înduioşat: cu ele se împleteşte copilăria fiecăruia dintre noi.

■ O pildă de drăgălăşenie şi curaj rămîne Lizuca. Nedezlipită de Patrocle, firava Lizucă înfruntă cu tărie de caracter atît nedreptatea celor din jur cît şi surprizele codrului şi ale nopţii.

■ A uitat cineva copilăria lui David Copperfield? Dar păţaniile lui Oliver Twist şi Nicholas Nickleby? Copii orfani, copii oprimaţi într-o lume în care valoarea supremă este banul, aceste personaje ne-au dat primele noţiuni despre dreptatea socială. Aşa cum Gavroche ne-a dat prima imagine a revoltei şi sacrificiului.

■ O marcă inconfundabilă a scrisului pentru copii este surîsul. Cine stăpîneşte mai bine ca Mark Twain arta de a stîrni rîsul? Personajele sale Tom Sawyer şi Huckleberry Finn sînt prieteni ai tuturor copiilor.

■ Lecţia poeziei am primit-o citind **Micul prinţ**. Nimic mai delicat decît drumul său printre micile planete, decît grija sa pentru floarea pe care a plantat-o, decît nesfîrşita curiozitate a micului înţelept, pe care l-am regăsit într-un memorabil spectacol al Teatrului „Ţăndărică".

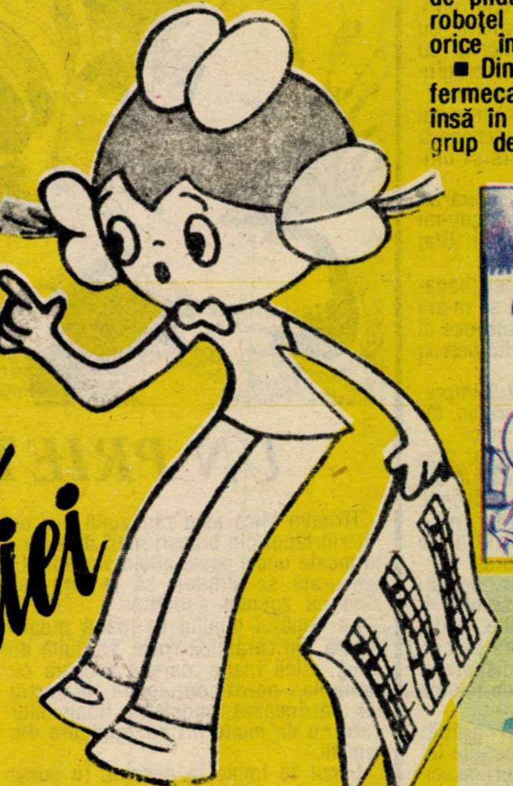

■ Am rostit un cuvînt care are puterea lui „Sesam, deschide-te!". Ţăndărică, frate cu Pinocchio, văr cu Buratino, a făcut mai mult decît să ne poarte peste mări şi ţări prin păţaniile sale. El ne-a deschis porţile unui univers uimitor: teatrul care-i poartă numele. În lumea mirifică a marionetelor au prins graiul şi au deprins mişcarea cele mai îndrăgite personaje ale poveştilor. După care Ţăndărică le-a dus copiilor de pe toate meridianele. Cum să-ţi mulţumim, Ţăndărică?

■ În lumea largă, Ţăndărică a întîlnit călători vestiţi, de la Sindban Marinarul la Gulliver şi Robinson Crusoe, de la căpitanul Nemo şi Paganel, bunul prieten al copiilor căpitanului Grant, la Niels Holgerson.

■ Străbătînd jungla, peste cine credeţi că a dat? Peste Rikki-Tikki-Tavi, peste tigrul Shere-Kan şi ursul Baloo din **Cărţile junglei.** Mai încolo l-a descoperit pe Mowgli, ba chiar şi pe Tarzan. Iar cînd s-au apropiat de ţărmurile îngheţate ale nordului, au dat peste Fram. Tot atîtea cunoştinţe de neuitat.

■ Aventurile gîndirii nu sînt mai puţin palpitante decît cele ce se desfăşoară în labirintul pădurilor tropicale. Cîţi dintre voi nu au dezlegat enigme împreună cu Emil şi detectivii săi? Cîţi nu s-au rătăcit pe coridoarele glumeţelor jocuri de gîndire din **Alice în Ţara minunilor?**

■ Dacă e vorba însă de întîmplări palpitante, în care se afirmă simţul dreptăţii, iscusinţa şi cutezanţa, precis că eroul acestor păţanii este Dan Buzdugan!

■ Un foarte numeros grup de personaje îşi duce viaţa nu în cărţi, ci pe marile şi micile ecrane. Alături de Mihaela, năstruşnica fetiţă care ne spune de atîţia ani „Noapte bună!", păstrăm în tezaurul copilăriei chipul veteranilor Mickey Mouse şi Popeye marinarul, al eroilor descinşi mai de curînd în lumea încîntătoare a desenului animat – poeticul omuleţ cu floarea, isteaţa ciocănitoare Woody, nedespărţiţii Tom şi Jerry, încîntătoarea Panteră roz.

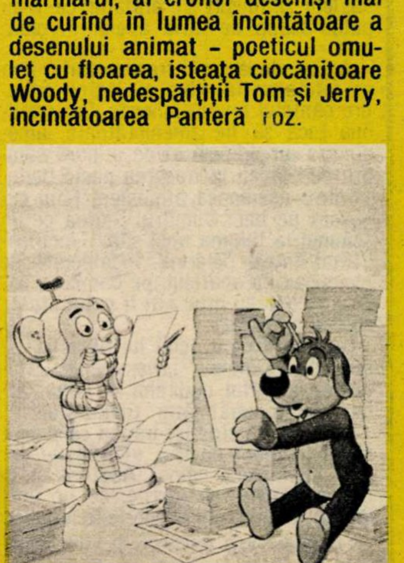

■ Cel mai celebru căţel din istorie poartă un nume foarte scurt: Pif. Mereu ingenios, drag tuturora, Pif aparţine copiilor de pe toate meridianele, ca şi numeroşii săi prieteni şi tovarăşi de pozne. Ca de pildă Minitehnicus, simpaticul roboţel care găseşte soluţii în orice împrejurare.

■ Dintre personajele care ne-au fermecat copilăria se remarcă însă în mod cu totul deosebit un grup de copii ale căror aventuri le-am urmărit cu sufletul la gură. N-au nevoie de nici o recomandare. Ajunge să-i numim. Sînt cireşarii. Care cutezător n-a dorit, nu doreşte să fie ca ei?

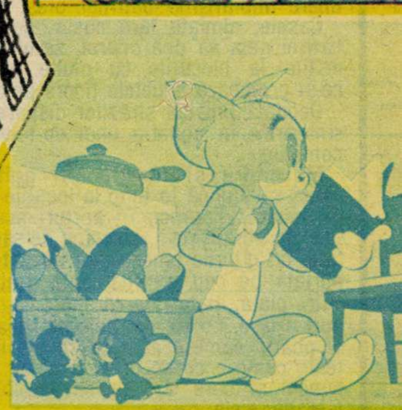

Dragi cititori, aţi întîlnit în această pagină numele unui mare număr de personaje din cărţi, filme şi seriale TV. Cunoaşteţi numele celor care le-au dat viaţă? Dacă răspunsul este DA, atunci participaţi la concursul nostru intitulat

CUNOAŞTEŢI AUTORUL?

Identificaţi-i pe creatorii cărţilor, ai filmelor în care apar 10 din personajele amintite în această pagină: notaţi numele lor în dreptul numelui fiecărui personaj şi trimiteţi la redacţie rodul descoperirilor voastre. Trimiţătorii celor mai exacte răspunsuri îşi vor vedea numele tipărit în revistă şi vor primi din partea redacţiei „Cutezătorii" frumoase premii-surpriză.

Notaţi pe plic: Pentru concursul **Cunoaşteţi** autorul?, precum şi adresa voastră exactă de acasă.

De la munte la mare

ORIZONTAL: 1) Ființa marină fabuloasă din mitologia greco-romană (pl.). Arbore care crește pe malurile rîurilor de munte și prin pădurile umede de la șes. 2) Simbol al dorinței omului de a cunoaște și supune forțele naturii, care în temerara sa încercare de zbor s-a prăbușit în apele Mediteranei. Animale marine cu aspect de ciupercă. 3) Poet român (1859—1904), din a cărui operă cităm poezia „Valuri de armonie". W! 4) A desființa. Șarpe tropical uriaș, carnivor și neveninos din America și Madagascar. 5) Ziua precedentă. Lac glaciar în Munții Retezat. 6) Fluviu și stațiune de sporturi de iarnă în vestul Suediei. A însemna. Radu Gheorghe. 7) Port dunărean și important centru metalurgic al țării. Rece sau cald, în funcție și de altitudine. 8) La țărmul mării. 9) Adaptată pe jumătate. Zeul roman al mării. 10) Literă grecească. Stîncă înaltă, cu un vîrf ascuțit. Din lirica acestui mare poet persan (1213—1292) cităm poezia „Rău de mare". 11) Neîntrecutul creator al poeziilor „În fereastra despre mare" și „Murmură glasul mării" (1850—1889). Armăsar dobrogean.

VERTICAL: 1) Renumită stațiune montană din salba de perle a Văii Prahovei. Din abundență în mare! 2) Munte de gheață. Clădire monumentală. 3) Căutată la munte sau la mare în zilele caniculare de vară. 4) Din neamul erulilor. Pește din zona inferioară a rîurilor de munte. 5) În plimbare! Ajută la urcuș. 6) Golf al insulei Kangaroo din sud-estul Australiei (Oc. Indian). Piron folosit în alpinism în ascensiunile grele, avînd la un capăt un inel prin care se introduce coarda. 7) Lanț de munți în Tesalia și Focida. Obișnuit. 8) Pseudonim al lui Al. Vlahuță. Abis! Termen minier utilizat în Valea Jiului, însemnînd abataj. 9) Din rucsac! Barbu Nedelcu. Nu-i aceasta. 10) Surse de apă reci și cristaline în zona montană. A stropi. 11) Călătoare pe „mișcătoarele cărări". Rocă dură, eruptivă, care se găsește în Munții Dobrogei, în Apuseni, în Carpații Meridionali și în Munții Banatului.

DICȚIONAR: ARE, EMU, ETA, APAU.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1							■				
2					■						
3									■		
4						■		■			
5					■		■				■
6				■					■		
7	■							■			
8		■								■	
9					■						
0			■			■					
1									■		

Iluzie optică

Care bila este mai mare: cea albă au cea neagră?

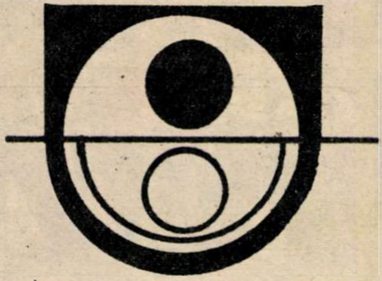

Între personajul din imagine și umbra sa există cîteva deosebiri. Care sînt?

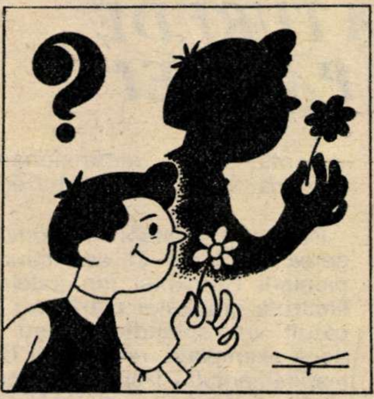

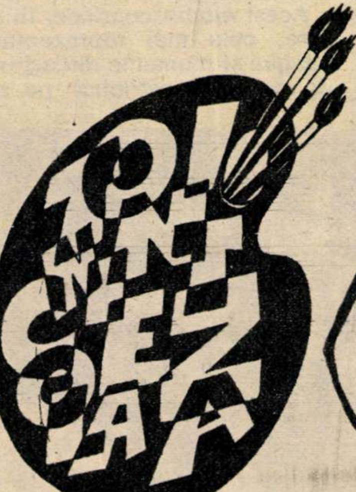

Citind literele într-o anumită ordine, veți obține numele unui celebru pictor român.

Un voiaj de 3 700 de ani

Din 1 360 milioane de km³ de apă, cîtă există pe Pămînt, 97 la sută se găsește în oceane, 2,14 la sută în calotele glaciare, 0,33 la sută în lacuri sau rîuri și numai 0,1 la sută în atmosferă. Restul se află în subsol. 84 la sută din apa existentă în atmosferă provine din evaporarea oceanelor sub efectul energiei solare, restul de 16% rezultînd din evaporarea apei din sol, din vegetație și ființele vii.

Condensarea acestor vapori de apă formează norii, dînd naștere precipitațiilor (ploaie, zăpadă, chiciură), care, în final, prin intermediul fluviilor, se întorc în mare, la capătul a... 3 700 de ani de peregrinări!

Ciclul hidrologic joacă un rol preponderent în transferul energiei termice de la un punct al planetei la altul, în transferul energiei termice de la un punct al planetei la altul, fiindcă evaporarea este însoțită de absorbție și degajare de căldură.

Pe Venus, unde nu este apă, circulația atmosferică este mult mai simplă , deoarece nu este perturbată, ca pe Pămînt, de prezența vaporilor de apă, care modifică schimburile termice.

LIANA LICIU

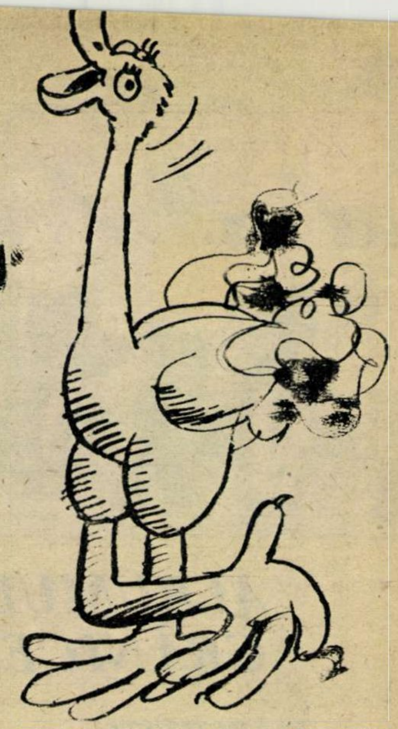

ȘTRUȚUL NU-ȘI ASCUNDE CAPUL ÎN NISIP

Cît de greu se dezbară oamenii de unele neadevăruri care au intrat adînc în mentalitatea lor o dovedește și cunoscutul exemplu al struțului despre care se spune că, la primejdie, își vîră capul în nisip.

Este adevărat că struțul are obiceiul de a se odihni stînd „pe coate", spre a nu atrage privirile asupra lui. Alteori se culcă, tupilîndu-se și ținîndu-și gîtul întins, lipit de sol, dar nu-și ascunde capul în nisip.

Obiceiul de a se întinde pe sol la ivirea dușmanului îl au în special puii, cînd sînt mici, ca să nu cadă pradă diverselor răpitoare. Struțul va fi însă numai ochi și urechi urmărind deosebit de atent dacă răpitorul nu i-a dibuit urma. De acea el „rabdă" foarte mult apropierea acestuia, gata s-o ia la fugă în caz de nevoie. De altfel, loviturile pe care struțul le poate da cu piciorul sînt foarte periculoase, producînd fracturi.

Dacă totuși răpitorul se apropie prea mult, iar struțul vede că a fost descoperit, el se va ridica fulgerător în picioare și o va lua la fugă, atrăgînd dușmanul după el și îndepărtîndu-l astfel de cuib sau de pui. Cei care au observat obiceiul struțului de a se întinde pe nisip și a-l lăsa pe dușman să se apropie foarte mult, au crezut că pasărea și-a băgat capul în nisip.

Opere literare de largă popularitate

Unele scrieri literare românești, în versuri sau proză, cunosc o atît de largă popularitate încît autorul lor poate fi recunoscut chiar dacă se citează numai două-trei cuvinte din opera sa, iar, în unele cazuri, un singur cuvînt. Din care opere literare au fost extrase citatele de mai jos? Cine sînt autorii lor?

1. **„Tot e alb..."**
2. **„Plecat-am nouă.."**
3. **„Lacul codrilor albastru..."**
4. **„Cobori în jos..."**
5. **„... un cîine zdrențuros..."**
6. **„Sapa-n condei..."**
7. **„Aud materia plîngînd..."**
8. **„Doamna cucurbitaceelor".**
9. **„Mariner".**
10. **„... dulceață-n șoșoni".**
11. **„Bibicul!"**
12. **„Curat murdar!"**

Răspunsuri: 1. Alecsandri — „Iarna"; 2. Alecsandri — „Peneș Curcanul"; 3. Eminescu — „Lacul"; 4. Eminescu — „Luceafărul"; 5. Arghezi — „Zdreanța"; 6. Arghezi — „Testament"; 7. Bacovia — „Lacustră"; 8. Topîrceanu — „Rapsodii de toamnă"; 9. Caragiale — „D-l Goe"; 10. Caragiale — „Vizită"; 11. Caragiale — „D-ale carnavalului"; 12. Caragiale — „O scrisoare pierdută".

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66".

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

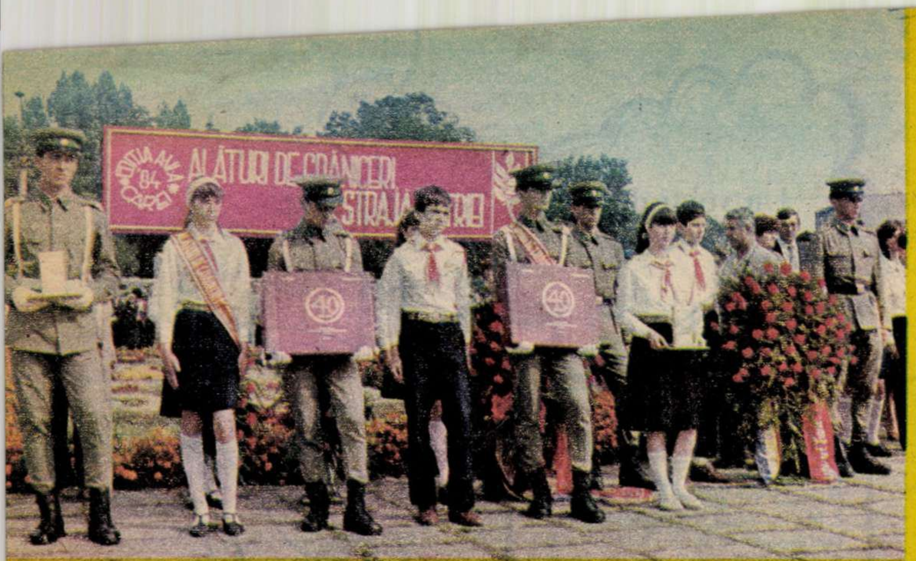
EDIȚIA A VI-A 84 CAREI
ALĂTURI DE GRĂNICERI DE STRAJĂ PATRIEI
40
40

ALBUMUL-ȘTAFETĂ „ALĂTURI DE GRĂNICERI, DE STRAJĂ PATRIEI“

FILĂ DE ISTORIE:
Carei, 25 octombrie 1944

Orașul Carei a intrat definitiv și emoționant în memoria noastră prin eroicele bătălii purtate în această zonă de armata română, în octombrie 1944, pentru a elibera de fasciști ultima brazdă din pămîntul scump al patriei.

Veteranii de război le povestesc adesea copiilor episoadele sîngeroaselor încleștări din zona comunei Ghenci, aflată la circa 12 km est de Carei, și de la asaltul din 25 octombrie 1944 pentru eliberarea vetrei noastre străbune, în zonele Careii Mari și Satu Mare. La 25 octombrie 1944, în zori de zi, diviziile noastre au atins în sectoarele satelor Urziceni și Căpleni, la vest de Carei, adevărata frontieră de apus a patriei. În dreapta luptătorilor, Corpul 2 armată și Divizia 11 infanterie eliberau orașul Satu Mare.

În legătură cu aceste evenimente, presa din București consemna, în acele zile: **„Începînd din zorii zilei, deasupra ultimelor două cetăți românești din Ardealul de nord, Careii Mari și Satu Mare, tricolorul nostru fîlfîie din nou biruitor“.** Unul din aceste steaguri flutura chiar în curtea castelului din Carei, loc unde astăzi își desfășoară activitatea Casa pionierilor și șoimilor patriei din Carei și unde a avut loc, în cinstea marii aniversări de la 23 August 1984, solemna acțiune pionierească sub genericul: „Alături de grăniceri, de strajă patriei“.

Din ordinul de zi nr. 109 din 25 octombrie 1944, dat de Corpul 6 armată, extragem următorul pasaj plin de patetismul iubirii de țară și de nemărginită recunoștință pentru bravii noștri ostași: „Tăvălugul de foc, dezlănțuit de voi, a pus pe fugă spre granițe inamicul... Pămîntul Ardealului, frămîntat cu suferințele atîtor martiri, este dezrobit de brațul vostru eliberator, iar locurile dragi, sfințite cu jertfa lui Horia, Cloșca și Crișan, sînt chemate azi să-și reia viața...“

ÎN MEMORIA EROILOR...
Carei, 19 august 1984

Pionierii străbat orașul într-o ordine desăvîrșită, alături de ostașii grăniceri. Răsună alămurile tanfarei militare, emoționînd toată zidirea omenească a orașului. Tot Careiul era ritm și cînt, și flori: pionierii, încolonați sub falduri tricolore și roșii, cu uriașe jerbe de flori, se îndreaptă, într-o impresionantă coloană, spre Monumentul eroilor.

Pentru a-și demonstra convingerea de spirit și de acțiune, pionierii României din județele limitrofe granițelor patriei au alcătuit un splendid album în două exemplare, unul oferit Comandamentului trupelor de grăniceri, celălalt Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Acest album cuprinde, în sinteză, cele mai reprezentative imagini și momente din acțiunile de educație patriotică pe care pionierii le întreprind în colaborare cu grănicerii, vizite la monumente istorice, întîlniri cu veterani de război, cu activiști de partid și de stat, versuri de dragoste de țară, partid și popor, precum și exerciții demonstrative de pază și apărare a frontierei de stat, de depistare și semnalare a eventualilor infractori.

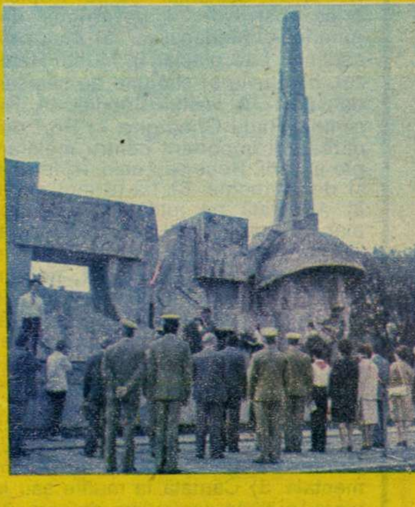

Programul artistic a fost de-a dreptul emoționant în ambianța sărbătorească a unui oraș care și-a vindecat de mult rănile războiului, un oraș prosper, cu oameni harnici și realizări pe măsura lor.

Pionierii din Carei, împreună cu grănicerii, rostesc vibrante versuri despre patrie și eroii sai de atunci și de astăzi, din totdeauna, cum și pe frontispiciul albumului se consemnează:

„Album dedicat aniversării a 65 de ani de la înfăptuirea statului național unitar român, a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, a 125 de ani de la Unirea Principatelor din 1859, a 200 de ani de la răscoala țăranilor conduși de Horia, Cloșca și Crișan“

Următoarea ediție a Albumului-ștafetă, cea de-a VII-a, va fi declanșată în preajma celui de al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român și se va finaliza cu prilejul celei de-a V-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor.

ION DONCA

Succes în noul an școlar

6

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

37

JOI, 13 SEPTEMBRIE 1984
ANUL XVII (NR. 884)

Întregul popor întîmpină
cu vibrant entuziasm,
cu mari victorii în toate domeniile de activitate,
cel de-al XIII-lea Congres
al Partidului Comunist Român

NOI ȘI LUMINOASE PERSPECTIVE ALE ȚĂRII

> **Planul de dezvoltare economico-socială 1986—1990 şi prevederile de perspectivă pînă în 2000 vor produce noi şi mari transformări revoluţionare în societatea românească, vor ridica poporul nostru pe o treaptă superioară a dezvoltării sale, vor consolida realizările în făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi vor crea condiţiile necesare trecerii spre înfăptuirea principiilor comuniste de viaţă în toate domeniile.**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

În aceste zile, pretutindeni în țară, în halele uzinelor, printre roadele cîmpului, în laboratoarele institutelor științifice și în școlile care își deschid iarăși porțile, oamenii muncii, tineretul, pionierii, întregul popor întîmpină printr-o susținută și însuflețită activitate creatoare cel de-al XIII-lea Congres al partidului. Înaltul forum al comuniștilor va decide asupra căilor de dezvoltare a republicii noastre în cincinalul viitor și pînă la sfîrșitul secolului. Datele care indică drumul pe care îl vom parcurge în viitorii 15 ani au fost sintetizate într-un document de cea mai mare însemnătate: **PROIECTUL DE DIRECTIVE ALE CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R. CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA ECONOMICO-SOCIALĂ A ROMÂNIEI ÎN CINCINALUL 1986—1990 ȘI ORIENTĂRILE DE PERSPECTIVĂ PÎNĂ ÎN ANUL 2000.**

Acest cuprinzător document, care deschide în fața patriei noi și largi orizonturi de progres multilateral, a fost elaborat sub îndrumarea nemijlocită și cu aportul hotărîtor al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. În conformitate cu principiile profund democratice ale partidului nostru, Proiectul de Directive a fost dat publicității, fiind supus dezbaterii întregii națiuni.

*

În prima parte a documentului sînt puse în lumină înfăptuirile obținute pînă în prezent din planul cincinal 1981—1985. Sînt amintite accentuarea laturilor calitative ale creșterii economice, dezvoltarea armonioasă a tuturor sectoarelor vieții economico-sociale, realizarea programelor speciale pentru dezvoltarea bazei energetice și de materii prime, pentru obținerea unor producții agricole sigure, stabile ș.a. În primii ani ai cincinalului în curs au început să producă circa 1 550 de noi obiective industriale și agricole importante. Anul acesta a fost inaugurat Canalul Dunăre—Marea Neagră. **Industria noastră produce în prezent circa 18 000 de tipuri de mașini, utilaje, instalații, materiale și bunuri de consum noi și modernizate. În 1981—1984 s-a obținut o recoltă medie de cereale cu circa 2 milioane de tone mai mare decît media din cincinalul trecut, producția de grîu și orz fiind în acest an cea mai bună din istoria României.** Înflorirea economică a creat condiții pentru o importantă creștere a nivelului de trai. A continuat extinderea și modernizarea vastei baze materiale a învățămîntului.

După ce trece în revistă rezultatele obținute pînă în prezent, Proiectul de Directive înfățișează pe larg principalele obiective ale cincinalului 1986—1990. **Obiectivul fundamental al planului îl formează dezvoltarea pe o nouă treaptă a economiei românești, îndeplinirea în linii generale a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, crearea condițiilor pentru trecerea în etapa următoare la construcția comunismului în România.** Se prevăd modernizarea în continuare a unităților productive, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor în condițiile economisirii stricte și valorificării superioare a materiilor prime și energiei. **Producția netă a industriei românești va spori în 1986—1990 cu 61—65 la sută, iar producția netă agricolă cu 30 la sută.** Dacă în industrie accentul se va pune pe obținerea unor produse de mare competitivitate pe piața mondială, agricultura își va concentra eforturile spre ameliorarea solului și creșterea fertilității lui prin irigații, chimizare și mecanizarea completă a lucrărilor agricole, asigurîndu-se producții înalte, sigure, stabile. **O sarcină de bază a noului cincinal o reprezintă sporirea bunăstării materiale și spirituale a poporului, în pas cu înflorirea generală a țării.**

Un loc central ocupă în Proiectul de Directive creșterea **rolului științei și tehnologiei în toate domeniile de activitate.** Cercetarea științifică va contribui la promovarea curajoasă a progresului tehnico-științific în economia națională. Printre principalele obiective în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și introducerea progresului tehnic se numără asigurarea bazei de materii prime, realizarea independenței energetice a țării, accelerarea automatizării, electronizării și robotizării producției și pe această cale creșterea performanțelor tehnice și calitative ale produselor, astfel ca 95 la sută din ele să se realizeze la nivelul mondial cel mai ridicat, iar 2—5 la sută peste acest nivel. Odată cu intensificarea cercetării aplicate va lua amploare cercetarea fundamentală, aceasta urmînd să ofere rezerva de soluții pentru dezvoltarea în perspectivă a economiei.

În continuare se arată pe larg sarcinile fiecărei ramuri industriale, ale fiecărui domeniu de activitate în cincinalul viitor, în industrie, agricultură, transporturi, telecomunicații, investiții, construcții, comerț exterior ș.a. Se are în vedere înflorirea economică a întregii țări, pînă în 1990 toate județele atingînd o producție pe locuitor de cel puțin 80 000 lei anual. Proiectul de Directive prevede dezvoltarea în continuare a învățămîntului pe baza politehnizării și integrării strînse cu producția și cercetarea. **În treapta I a liceului vor fi cuprinși toți absolvenții clasei a VIII-a; dintre aceștia, peste 90 la sută vor urma licee industriale și agroindustriale. La finele cincinalului viitor, circa 60 la sută din absolvenții treptei I vor fi cuprinși în învățămîntul de 12 ani.**

Ultima parte a Proiectului de Directive cuprinde orientările de perspectivă ale dezvoltării României în 1990—2000. Ele prevăd o dezvoltare puternică a forțelor de producție, ridicarea patriei pe noi culmi de civilizație și progres. Se va realiza cunoașterea deplină a resurselor minerale, valorificarea completă a zăcămintelor utile, reciclarea productivă a tuturor materiilor prime și materialelor refolosibile. Se are în vedere încheierea programului de construire a centralelor electrice pe cărbuni, șisturi bituminoase, a centralelor nuclearo-electrice, pregătirea trecerii la noile generații de centrale atomice. Valorificarea celorlalte surse de energie va atinge un nivel superior. În următorii 15 ani industria va produce de 2,1—2,4 ori mai mult. Aportul științei celei mai avansate, generalizarea automatizării și robotizării vor asigura produselor noastre cea mai înaltă competitivitate. Producția agricolă va crește de 1,9—2,0 ori, recoltele de cereale ajungînd la cel puțin 35 milioane de tone anual. **Cercetarea științifică** va juca un rol fundamental în progresul multilateral al țării, asigurînd atît satisfacerea necesităților societății noastre cît și creșterea contribuției științei naționale la tezaurul cunoașterii universale. Întregul tineret va urma treapta a II-a a liceului. Școala va pregăti elevii în mai multe meserii, pentru a putea trece mai lesne de la o activitate la alta. **Întregul popor va beneficia de o înaltă calitate a vieții materiale și spirituale.** Modernizarea producției industriale și agricole va permite să se facă pași noi spre lichidarea principalelor deosebiri dintre condițiile de muncă și viață la orașe și sate, dintre munca fizică și cea intelectuală, asigurîndu-se participarea unită a tuturor categoriilor de oameni ai muncii la conducerea societății.

La sfîrșitul acestui secol, România va fi o țară socialistă multilateral dezvoltată atît din punct de vedere al industriei, agriculturii, învățămîntului, științei și culturii cît și al nivelului general de viață al poporului, creîndu-se astfel condiții pentru trecerea la înfăptuirea pe pămîntul României a celei mai înaintate orînduiri — societatea comunistă.

ÎNVĂŢĂM PENTRU MUNCĂ ŞI VIAŢĂ

Anul acesta şcolile din România, mai legate de viaţă, mai multe şi mai frumoase decît oricînd, îşi deschid porţile între două evenimente definitorii pentru istoria noastră contemporană: a 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă din august 1944 şi Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, care va trasa direcţiile principale de dezvoltare a ţării pînă în anul 2000. În lumina acestor evenimente ne apare cu toată claritatea importanţa cerinţelor puse în faţa şcolii de către partid, de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu: îmbunătăţirea continuă a procesului de învăţămînt, legarea lui cu cercetarea şi producţia, modernizarea lui, rolul deosebit al şcolii în edificarea societăţii noi şi în formarea omului nou, cu un larg orizont de cunoaştere şi cu o conştiinţă înaintată, revoluţionară.

Se ştie, socialismul se construieşte cu trudă grea şi susţinută, cu ştiinţă înaltă şi cu conştiinţă revoluţionară. Viitorul se cucereşte cu inteligenţă, spirit de sacrificiu şi cu sudoarea frunţii noastre. Pentru aceasta se cere să fim temeinic pregătiţi şi educaţi, să privim anii de şcoală cu toată seriozitatea şi exigenţa, să înţelegem că niciodată vechiul dicton al filozofului latin Seneca: **Non scholae sed vitae discimus** (nu pentru şcoală învăţăm, ci pentru viaţă) n-a fost mai actual decît astăzi. Învăţăm ca să fim constructori pricepuţi ai noii orînduiri, ca să ştim să stăpînim marile cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii moderne, ca să pătrundem tot mai mult tainele naturii, ca să asigurăm prosperitatea patriei, progresul şi fericirea umanităţii. Învăţăm pentru a putea deveni tot mai mult oameni în înţelesul cel mai înalt al cuvîntului, oameni ai timpului nostru. Învăţăm pentru a ne cultiva gîndirea iscoditoare şi creatoare.

Curajul gîndirii îndrăzneţe, originale reprezintă una din trăsăturile definitorii ale omului nou, unul din indiciile cele mai sigure ale personalităţii sale. Rolul principal al şcolii este acela de a ne învăţa să învăţăm a gîndi îndrăzneţ şi original, a distinge între vechi şi nou, între esenţial şi neesenţial, între bine şi rău, adevăr şi minciună, raţional şi iraţional.

A învăţa astăzi în România, ea însăşi o imensă şcoală a întregului popor, a tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naţionalitate, înseamnă să participăm la procesul de însuşire a cunoştinţelor şi de formare a omului nou, a comunistului de omenie, devotat fără margini ţării, partidului şi poporului, hotărît să muncească cu toată energia, cu pricepere şi dăruire pentru binele şi fericirea României socialiste.

Cu asemenea gînduri sîntem chemaţi, dascăli şi elevi, să intrăm anul acesta pe porţile şcolilor, hotărîţi să conferim procesului de învăţămînt şi educaţie un nivel calitativ în continuă creştere. Pentru aceasta trebuie să înţelegem că examenele de orice fel încep chiar din prima oră a primei zile de şcoală. Că anii de şcoală, oricît de frumoşi, sînt şi un sever exerciţiu de voinţă şi disciplină, că a învăţa înseamnă în primul rînd a munci, că munca de orice fel, fizică sau intelectuală, e o datorie de onoare, că numai ea face omul – om.

Elevul trebuie să înţeleagă bine faptul că el poartă în ghiozdan, alături de caiete şi manuale, ca să ne exprimăm metaforic, propriul lui destin şi viitor. El e chemat să se ridice prin toate faptele sale la înălţimea condiţiilor de viaţă şi de învăţătură create de partidul şi statul nostru pentru el. Elevul are datoria de a-şi cultiva tinereţea cu tot farmecul ei, frumuseţea fizică şi morală, prospeţimea minţii şi a sufletului. El, ajutat de profesorii săi, trebuie să înveţe cu hotărîre şi sîrguinţă pentru a deveni un bun cetăţean al patriei şi un priceput constructor al socialismului. Să nu uitaţi că anii de şcoală sînt ani decisivi pentru formarea voastră.

Elevi, părinţi, profesori, să ne unim forţele pentru a face din şcoala românească mijlocul cel mai eficient de însuşire a cunoştinţelor, de educare comunistă şi patriotică, de promovare a omului nou, a comunistului de omenie, constructor devotat, harnic şi priceput al socialismului în frumoasa noastră Românie!

Prof. univ. dr. ION DODU BĂLAN

ÎNCEPE ȘCOALA!

— Dorința noastră fierbinte este ca noul an școlar să-l înscriem sub semnul înaltei prețuiri și recunoștințe fată de marea grijă cu care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu ne ocrotesc, asigurîndu-ne cele mai bune condiții de viață și învățătură. Dorim fierbinte ca în acest nou an școlar să învățăm, să muncim, să ne comportăm și mai bine decît înainte, astfel încît să putem raporta tovarășului Nicolae Ceaușescu că, prin tot ceea ce facem, îndeplinim cum se cuvine sarcinile încredințate de partid purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor.

Spuse cu emoție, aceste cuvinte, exprimate de pioniera Mihaela Glijin, de la Școala nr. 150 din București, au în ele întreaga lumină a copilăriei fericite.

Într-un fel am putea spune că anul școlar 1984—1985 s-a deschis la Școala nr. 150 încă de la... 30 mai a actualului an. Pare un lucru surprinzător, nu? Încă de la această dată toate detașamentele de pionieri, împreună cu comitetele de părinți, au elaborat un plan complex de acțiuni concrete privind întreținerea cu forțe proprii a curățeniei școlii, a internatului și a atelierelor.

Calendarul hărniciei

În luna iulie, școala era gata pentru septembrie, ca o adevărată platformă de lumină. Părinții copiilor, muncitori, tehnicieni, ingineri, frații pionierilor mai mari — studenți, dulgheri, electricieni —, toate detașamentele au format un singur front al muncii, creației și hărniciei. Mihaela împreună cu Ana Maria Beștiliu, Bogdan Dragoș sau Octavian Neacșu erau zilnic în fruntea acestor acțiuni.

— Fiecare milimetru de fereastră, bancă, tablă sau perete trebuia să strălucească, ne spune Gabriela Zahiu. Am aflat astfel că mîinilor și privirilor noastre le place munca și Casa minții noastre care este școala.

— Am aflat astfel că sîntem niște meșteri ai curățeniei și gospodăriei, completează Meda Merlea, cunoscută de la televizor ca autoare de frumoase versuri despre metroul bucureștean. Recondiționarea materialelor didactice, curățirea și vopsirea băncilor, amenajarea laboratoarelor, înfrumusețarea grădinii școlii, a parcurilor care se întind pînă la Opera Română, săpatul straturilor, sădirea celor 3 263 de trandafiri, a gardurilor vii, amenajarea spațiilor verzi, pavoazarea claselor, a culoarelor au devenit preocupări pentru fiecare pionier, părinte sau frate mai mare de ani.

— Trebuie menționat că ritmul hărniciei noastre a fost și este încurajat de către tovarășii învățători și profesori, precizează Bogdan.

Imperativul nr. 1: învățătura!

— Obținerea și în acest an școlar a celor mai bune și foarte bune rezultate la învățătură este pentru fiecare pionier din școala noastră cea mai înaltă datorie. O îndatorire patriotică, revoluționară, prin care noi, pionierii, ne exprimăm recunoștința față de cel mai drag părinte al tuturor copiilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, îndatorire pe care în acest nou an școlar sîntem hotărîți s-o îndeplinim exemplar. Îndemnul său, **„Învățați, învățați și iar învățați,“** a devenit crezul nostru cel mai înflă-

---

TINERE ACORDURI DIN „LIRA DE AUR“

O vioară purtată în brațe de un copil și mîngîiată ca un prieten neprețuit – iată o imagine care ar putea simboliza cea de-a 13-a ediție a Festivalului-concurs de interpretare instrumentală „Ciprian Porumbescu“ de la Suceava, dedicat marilor evenimente ale acestui an. Aici și-au dat întîlnire un număr impresionant de interpreți-copii: 200 de tinere speranțe ale școlii muzicale românești, într-o competiție valorică situată la cota celor mai înalte exigențe. Pentru că, se știe, drumul spre muzică trece în România și pe la Suceava, în sălile de concert și pe scena de premiere. Iubirea pentru muzică trece și prin satul lui Ciprian Porumbescu, acolo unde mai dăinuie încă ecourile „Baladei“ tînărului geniu nemuritor al muzicii noastre. Aici tinerii muzicieni au cuprins cu ochii aceste locuri ce fac acum parte din spiritul fiecărui român; aici au descifrat acordurile înflăcărate ale „Tricolorului“, înălțătoarea melodie a Imnului nostru național; aici vechile noastre tradiții par a se lega de prezent firesc, ca niște verigi inseparabile.

Festivalul-concurs „Ciprian Porumbescu“, dotat cu marele trofeu „Lira de aur“, a devenit, de-a lungul anilor, o poartă de acces în lumea muzicii pentru cele mai tinere speranțe. Este, desigur, un merit al școlii muzicale românești de a descoperi și promova talente autentice, de a crește și forma tînăra generație în mare dragoste pentru vocația umanistă a artei sunetelor. Este și convingerea președintelui juriului din acest an, prof. univ. dr. Ioan Șerfezi: „Consider că acest concurs constituie o idee excelentă, datorită căreia tinerii noștri elevi au un prilej foarte bun de a se cunoaște între ei, de a lua exemplu de la cei care sînt mai avansați și de a încerca și ei să se apropie de acest nivel. Cadrul în care se desfășoară concursul este minunat – frumusețea locurilor se asociază cu bogăția spirituală care domină aici prin marile personalități ale lui Ciprian Porumbescu, Mihai Eminescu, Ion Creangă, George Enescu, Nicolae Iorga, Mihail Sadoveanu. Considerăm că acest festival este un prilej de verificare valorică și un cîștig pentru toți concurenții care se pregătesc să devină interpreți. În urma acestui concurs mulți dintre ei s-au afirmat și peste hotare. Numele Mihaelei Martin este edificator. La el se mai pot adăuga și altele. Nivelul de interpretare la care s-a ajuns în urma acestor ediții este foarte înalt.“

Într-adevăr, școala de interpretare românească este una dintre cele mai valoroase din lume. În ultimii ani, copiii noștri au adus numeroase premii internaționale, de multe ori cele mai mari acordate. Alături de numele Mihaelei Martin, adăugăm pe cel al lui Dan Claudiu Vornicelu, care a concertat în acest festival și care ne-a adus pînă acum, la numai 10 ani, pe lîngă marele trofeu „Lira de aur“ (1982) și alte premii în Festivalul Național „Cîntarea României“, cîteva mari premii internaționale (le menționăm doar pe cele mai recente, obținute în Cehoslovacia și Polonia).

Încercam să surprindem pulsul acestui festival, în care copilăria și muzica și-au dat întîlnire, urmărite cu exigență, dragoste și duioșie de către profesori și, deopotrivă, de părinți, de colegi de generație și de specialiști. Iată, transcrise repede, cîteva dintre părerile celor care au dat, prin participarea lor, personalitate acestei manifestări:**Dinu Bilciurescu** (14 ani, clasa a VIII-a, Liceul de artă „George Enescu“, București), cîștigătorul marelui trofeu „Lira de aur“ din acest an, ne mărturisește printre emoții și aplauze că acest concurs are o mare importanță în destinul lui de interpret. Alături de alte două mari premii internaționale – din Anglia și Cehoslovacia –, această reușită deplină înseamnă numeroase ore de muncă asiduă, statornic luminate de dorința de autodepășire. „O ieșire în public e un eveniment deosebit – mai adaugă interlocutorul nostru –, iar muzica este o mare punte de legătură între oameni, așa că la Suceava „Balada“ lui George Enescu pe care am interpretat-o a fost un cald omagiu adus marelui nostru compozitor și publicului atît de primitor. În general, toate concursurile te fac să progresezi, am constatat aceasta personal. Deci competiții, competiții și iar competiții – iată ce-mi doresc și de acum înainte.“

Adriana Cristina Catargiu are 7 ani, este din Iași, de la Liceul de artă „Octav Băncilă“, și a luat premiul I la vioară. Are și o mențiune în Cehoslovacia și crede cu toată convingerea că poate să-i facă pe oameni să iubească muzica.

Prada Kinga de la Liceul „Gh. Dima“ din Cluj-Napoca (premiul I, flaut), pe care am ascultat-o interpretînd „Doină și joc“ de T. Brediceanu, ne-a vorbit cu emoție despre sunetul curat al flautului, mai ales cînd se strecoară printre brazi, așa cum l-am auzit la casa memorială „Ciprian Porumbescu“.

Gabriel Biță, din clasa a VI-a, Școala nr. 6 din Botoșani, a primit premiul I la pian și se află acum în Italia, pentru ca acordurile pianului său să povestească despre muzicalitatea copiilor noștri, despre deosebita grijă cu care sînt descoperite și educate la noi talentele.

Un copil ce mîngîie strunele unei viori care nu este doar o jucărie, ci reprezintă simbolul unei vocații, efigia unei copilării ce poate începe un mare cărat. Putem afirma că în școala noastră nu există elevi mediocri, ci buni și foarte buni, ne precizează Raluca Mănoiu.

— Si totuși în anul trecut au existat și plutiri pe medii mai puțin strălucite, avertizează Adrian Ducariu... eu însumi am *pățit-o de cîteva ori.*

— La fel Manuela Suliman sau Rodica Mihai..., numai că anul acesta...

— Să nu ne pripim... Am avut medii mari, dar anul acesta școlar încă nu ne-am confruntat cu cataloagele. Deviza noastră este „De la 10 la 10" și se poate, mai ales că în toată școala, anul trecut am avut doar trei—patru cazuri de medii mai mici, ne asigură Mihaela. Într-adevăr, voința de a te menține fruntaș nu-i tot una cu a deveni fruntaș.

La orizontul noului an școlar, care peste cîteva zile își va primi cutezătorii, Școala nr. 150 din București este cu toate cataloagele deschise către rezultate strălucitoare la învățătură.

Mult succes tuturor!

ION CRÎNGULEANU

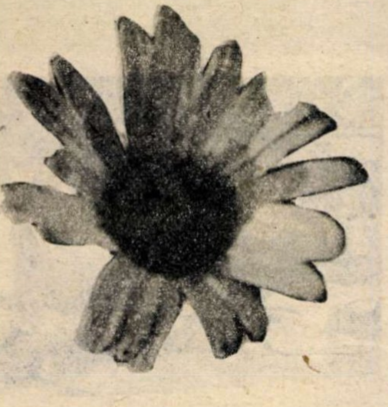

destin... Imaginea mi-a revenit în minte cînd l-am ascultat pe violonistul **Florin Ionescu Galați** de la Școala nr. 26, Brașov, deținător al premiului II, vioară.

Să mai menționăm alți cîțiva valoroși interpreți: **Diana Michiș,** 7 ani, Școala nr. 20, Baia Mare (premiul I, pian); **Bogdan Antoane** 14 ani, Liceul de artă „Octav Băncilă", Iași (premiul II, corn); **Doina Fodor,** 14 ani, Liceul de artă „George Enescu", București (premiul I, vioară); **Camelia Rusu,** 12 ani, Școala nr. 2, Suceava (premiul III, pian); **Cristian Vornicelu,** Liceul de artă „George Enescu", București (premiul II, vioară), și mulți, mulți alții.

Cîte nume, cîte speranțe, cîte drumuri care încep aici, la Suceava!

Festivalul-concurs de interpretare instrumentală „Ciprian Porumbescu" a confirmat, și în acest an, marea vocație muzicală a poporului nostru, dragostea pentru înaltele valori spirituale ce le transmite și speranța că viitorul muzicii noastre, aflat acum în mîinile acestor copii, este, ca și trecutul ei, unul de aur.

GEORGETA ADAM

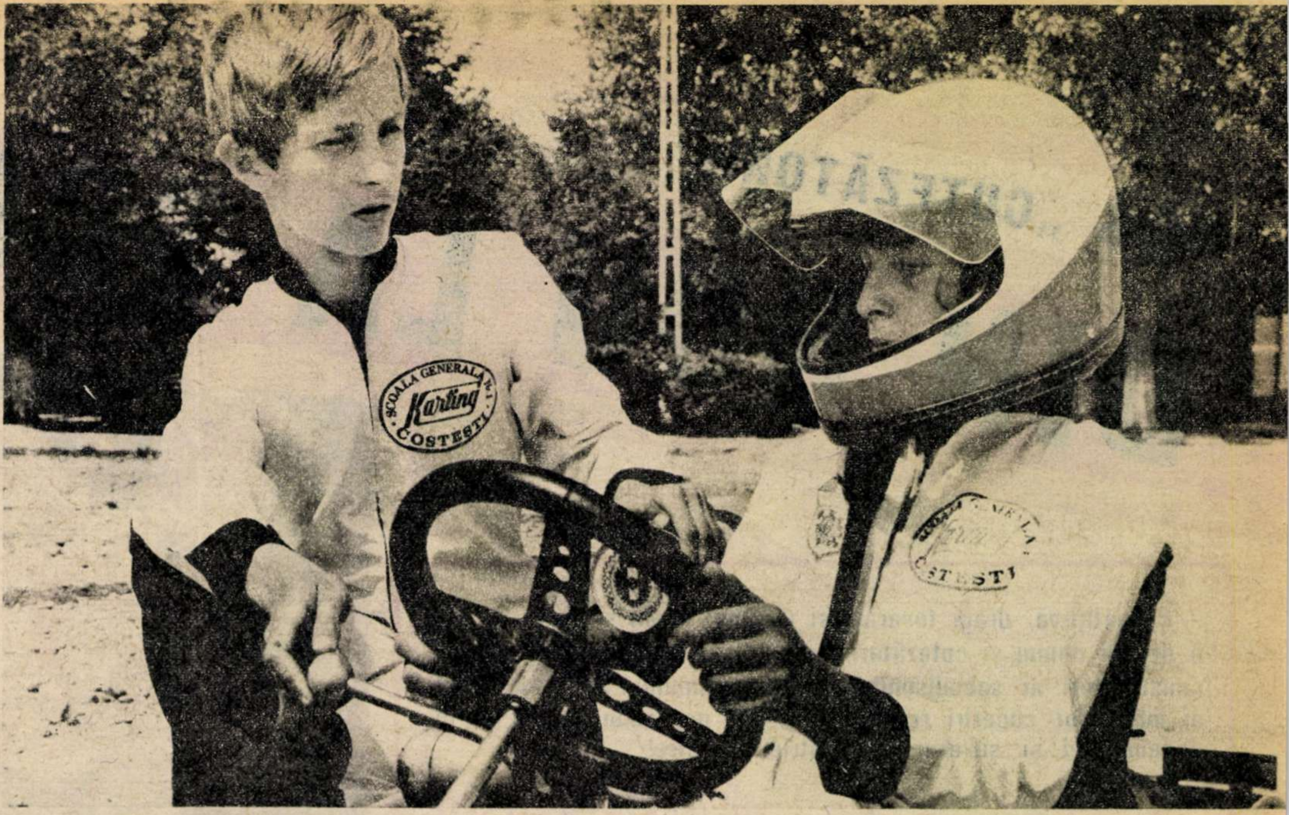

Concursul „Cea mai bună patrulă școlară de circulație"

ECHIPAJUL ȘCOLII NR. 1 DIN COSTEȘTI, ARGEȘ, PENTRU A CINCEA OARĂ — LOCUL ÎNTÎI PE ȚARĂ

Desfășurată la Piatra Neamț în condiții organizatorice și tehnice dintre cele mai bune, finala pe țară a tradiționalului concurs „Cea mai bună patrulă școlară de circulație", la care au participat echipaje reprezentative din toate județele și din municipiul București - deci 41 cu toate, a cîte 8 pionieri, 4 fete și 4 băieți - a evidențiat o și mai bună, o și mai temeinică pregătire teoretică și practică a celor 328 de mici, dar pricepuți agenți de circulație. Dovadă, lupta strînsă dintre echipaje pe tot parcursul concursului, care a constat în trecerea a cinci probe, una mai interesantă și, totodată, mai dificilă decît alta. Derularea, pe scurt, a filmului întrecerilor e concludentă în acest sens.

În cadrul primei probe - cea teoretică -, în care cunoașterea de către participanți a regulilor de deplasare a pietonilor și a vehiculelor pe drumurile publice a fost pusă la... grea încercare, pe primele locuri s-au situat, în ordine, echipajele județelor Călărași (cu maximum de puncte), Vîlcea, Cluj și Argeș. Cea de-a doua probă - de dirijare a circulației pietonale într-o intersecție semnalizată - aduce în prim plan și alte echipaje - ale județelor Mehedinți, Tulcea, Argeș (din nou printre primele), Mureș, Vaslui și Gorj. Proba a treia - de îndemînare în conducerea bicicletei - o probă deosebit de complexă, cu un înalt grad de dificultate, la care au participat cîte un băiat și cîte o fată din fiecare echipaj, a evidențiat buna pregătire în acest sens a reprezentanților județelor Călărași, Covasna și Argeș. Din acest moment, lupta pentru locul întîi în clasamentul general se dă între echipajul județului Călărași, pe de o parte (de două ori pe locul întîi, după trei probe), și, pe de altă parte, echipajul județului Argeș (o dată pe locul patru și de două ori pe locul trei pînă în prezent). Care dintre ele va reuși să acumuleze, în probele următoare, un punctaj mai bun? Cea de-a patra probă, de ștafetă cu bicicleta - în aparență cea mai ușoară, în realitate proba cu cea mai mare... greutate în stabilirea clasamentului, deoarece la ea participă toți membrii echipajului și aici se vede mai clar nivelul de pregătire al fiecărui echipaj luat în ansamblul lui - a fost cîștigată de către argeșeni, care au realizat un timp foarte bun, pe locurile doi și trei situîndu-se, în ordine, hunedorenii și vasluienii. Din acest moment, echipajul Școlii nr. 1 din Costești, județul Argeș, trece pe locul întîi, loc pe care, datorită zestrei bogate de puncte acumulate pînă acum, rămîne și după cea de-a cincea și ultima probă - cea de conducere a cartului - în care primele trei locuri au fost ocupate de reprezentativele județelor Buzău, Alba și Mureș. În finalul întrecerilor, **pe primele trei locuri ale clasamentului general s-au situat reprezentativele județelor ARGEȘ, CĂLĂRAȘI și HUNEDOARA. Astfel, micii agenți de circulație de la Școala nr. 1 din Costești,** pe care îi puteți admira în fotografiile alăturate, **reușesc să-și îmbogățească impresionantul palmares realizat pînă în prezent în cadrul acestui tradițional și important concurs — de patru ori locul întîi și de trei ori locul doi de țară — cu încă un loc întîi.** Felicitîndu-i pe cei opt pionieri și pe profesorul conducător al echipajului, Ludovic Țușcă, pentru performanța lor, le urăm succese la fel de mari în toate domeniile de activitate în noul an școlar care începe.

C. DIACONU

AFIȘ „CUTEZĂTORII“

DIN NOU LA ȘCOALĂ!

> Pregătiți-vă, dragi tovarăși și prieteni, copii și tineri, pentru a deveni demni și cutezători, cetățeni de nădejde ai României, constructori ai socialismului și comunismului, apărători fermi ai măreților cuceriri revoluționare ale poporului nostru, ai independenței și suveranității patriei noastre!
>
> NICOLAE CEAUȘESCU

Începe un nou an școlar! Lumină de septembrie într-un an jubiliar, anul celei de-a 40-a aniversări a istoricului act de la 23 August 1944 și anul marelui forum al comuniștilor, Congresul al XIII-lea al partidului. Lumină ce aprinde în inimile milioanelor de copii și tineri care pășesc din nou pragul școlii emoția și dorința deopotrivă de a învăța și de a munci fără preget, pregătindu-se cît mai temeinic pentru viață, pentru viitor. Însuflețiți de caldele îndemnuri adresate de către tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, *secretarul general al partidului, tineretului studios al țării de a-și însuși cele mai înaintate cunoștințe ale științei și tehnicii, ale culturii și artei, toți pionierii și școlarii sînt hotărîți să-și mobilizeze toate forțele în vederea obținerii unor rezultate cît mai frumoase la învățătură. Ei se bucură astăzi de modernele cetăți ale luminii, bogat și generos izvor de cultură și civilizație. Ei beneficiază de condiții fără precedent în istoria învățămîntului românesc. Sînt copiii născuți în epoca de aur a României, al cărei ctitor este tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru. Ei sînt copiii care cresc și se formează în acești ani minunați, ei sînt viitorul însuși al națiunii noastre socialiste, viitor care începe astăzi, aici, pe băncile școlii. 15 septembrie 1984 – cetățile învățăturii își deschid din nou porțile! Un nou an de succese și împliniri vă așteaptă!*

PE HARTA ȚĂRII...

A devenit un fapt tradițional al fiecărui început de an școlar ca noi unități de învățămînt să-și primească pentru întîia oară elevii. A devenit o realitate definitorie pentru acești ani de impetuoasă dezvoltare a învățămîntului românesc ca numărul școlilor să crească în ritm deosebit, însumînd cifre grăitoare. Clădirile moderne ale școlilor, răsărite din belșug în toate județele țării, înseamnă tot atîtea puncte luminoase pe harta patriei, mărturii de cultură, de civilizație și progres.

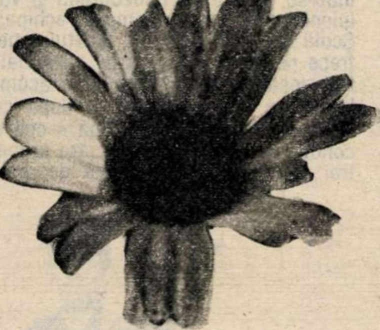

În anul școlar 1984–1985 vă așteaptă 94 537 săli de clasă!

Echivalentul construcțiilor ridicate în ultimele 4 decenii pentru nevoile învățămîntului reprezintă **14 orașe cu 100 000 locuitori** fiecare; **10 dintre aceste orașe au fost înălțate în ultimele două decenii.**

În țara noastră funcționează astăzi 3 130 unități de învățămînt cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare, ceea ce reprezintă 10,7 la sută din totalul unităților de învățămînt.

PENTRU TOȚI FIII PATRIEI

Astăzi învățătura este un bun al tuturor, accesul la lumina cărții este liber, egal și gratuit pentru toți fiii țării, fără deosebire de naționalitate, asigurîndu-li-se tuturor cele mai bune condiții pentru formarea, afirmarea și împlinirea personalității, pentru pregătirea multilaterală în vederea viitoarelor profesii. Edificator este faptul că **populația școlară totală în anul 1984—85 este de 5 685 000 locuitori, ceea ce reprezintă peste 25 la sută din populația țării. DECI FIECARE AL PATRULEA LOCUITOR ÎNVAȚĂ.**

În cele 14 280 unități de învățămînt, aflate pe întreg cuprinsul patriei, învață 3 065 880 de elevi din învățămîntul primar și gimnazial, din care, în 3 130 de școli, 295 000 de copii aparținînd naționalităților conlocuitoare urmează învățămîntul în limba maternă.

O realizare deosebită înregistrată de învățămîntul românesc o reprezintă generalizarea învățămîntului de 10 ani.

Sînt tot atîtea dovezi ale condițiilor create tuturor copiilor, tinerilor de a se bucura de lumina învățăturii.

Cei peste 390 000 de copii care au împlinit 6 ani vor păși acum pentru întîia oară pragul școlii sub tradiționalele arcade de flori, cu care voi, pionierii, îi întîmpinați. În clase îi așteaptă Cartea de Citire și cea de Aritmetică; alături, cîte-o floare — surpriză pe care voi, cei mari, le-ați pregătit-o.

La rîndul vostru veți găsi pe bănci manualele, viitoarele voastre prietene pe traseul noului an de învățămînt. **Manuale gratuite, de care beneficiază toți copiii, toți școlarii țării.**

Să nu uităm nici cele peste **11 000 de biblioteci școlare**, care vă pun la dispoziție volume de literatură beletristică, științifică, tehnică — ajutîndu-vă să vă sporiți zestrea de cunoștințe, să vă îmbogățiți „biblioteca minții”.

DE PESTE 14 ORI MAI MULT!

România dispune astăzi de unul dintre cele mai moderne sisteme de învăţămînt din lume. O adevărată revoluţie în domeniul şcolii româneşti au marcat-o anii de după cel de-al IX-lea Congres al partidului, ea dispunînd de-o puternică bază materială aflată în continuă dezvoltare şi modernizare, în concordanţă cu cerinţele crescînde ale societăţii noastre socialiste. Iată cifre deosebit de edificatoare privind **dinamica investiţiilor în domeniul învăţămîntului:**

Dacă în 1950 se alocau din bugetul statului, pentru finanţarea învăţămîntului, circa 1,3 MILIARDE LEI, iar în 1965, circa 6,5 MILIARDE LEI, astăzi se alocă 18,3 MILIARDE LEI. Ceea ce reprezintă 24,7 la sută din bugetul de stat pentru acţiunile social-culturale!

Prietenii noştri de la catedră

Zi de zi, în truda minţii voastre vă sînt alături prietenii de la catedră, cei ce vă ajută şi vă îndrumă paşii pe drumul cunoaşterii, al învăţăturii: educatorii – învăţătorii, profesorii.

Pentru formarea, educarea şi pregătirea voastră îşi consacră eforturile, grija şi dragostea părintească **59 600 învăţători** *şi* **136 500 profesori şi maiştri,** *iar pentru fraţii şi prietenii voştri mai mici din grădiniţe cele* **34 400 educatoare.**

ÎNVĂŢĂMÎNT, CERCETARE, PRODUCŢIE

Racordat la ritmul impetuos de dezvoltare şi modernizare a economiei noastre, învăţămîntul românesc, un învăţămînt de tip nou, socialist, are în vedere o temeinică şi multidisciplinară pregătire teoretică şi practică a elevilor. Pregătire care are la bază legătura indisolubilă dintre **învăţămînt, cercetare şi producţie.** Încă din şcoală se prefigurează drumul spre viitoarea meserie, drum care începe de-aici, din laboratoarele şcolare şi din atelierele cercurilor voastre uzinale, aici unde se fructifică şi se aplică în practică cunoştinţele teoretice, unde se descoperă aptitudinile şi rodesc pasiunile în domeniul ştiinţei şi tehnicii. În acest sens iată o cifră edificatoare:

● **Anul şcolar 1984—1985 oferă elevilor din învăţămîntul gimnazial, liceal şi profesional 14 246 laboratoare.**

●Copiii ţării cresc şi se formează în cultul muncii, garanţie sigură a pregătirii lor temeinice pentru muncă, pentru viitor. Pionierii şi elevii se dovedesc harnici şi destoinici agricultori – legumicultori, pomicultori, horticultori şi zootehnişti, sericicultori, apicultori. Şcolile dispun de nenumărate loturi şcolare şi microferme şcolare.

INVENTIVITATE, CREATIVITATE

Un bogat cadru de afirmare a spiritului creator al copiilor îl reprezintă cercurile tehnico-aplicative şi ştiinţifice. **În anul şcolar trecut, 1983—1984, peste 1 215 000 de pionieri şi şcolari şi-au desfăşurat activitatea în cele 102 338 de cercuri tehnico-aplicative şi ştiinţifice.**

Avînd în faţă exemplul strălucit al tovarăşei academician doctor inginer **Elena Ceauşescu,** *savant de renume mondial, pionierii şi elevii caută necontenit să-şi conecteze imaginaţia creatoare la cerinţele tehnicii actuale, moderne, proiectînd deopotrivă viitorul ai cărui temerari constructori se prefigurează încă de pe-acum. Din rîndurile lor, în ultimii ani, peste* **20 de pasionaţi ai tehnicii au primit la vîrsta cravatei roşii cu tricolor brevetul de inventator!**

Putere şi sănătate

Fiecare şcoală se mîndreşte cu complexul ei sportiv în continuă perfecţionare. Mişcarea fizică şi sportul, care sînt condiţii sine qua non în creşterea şi dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil, îşi au cadrul creat cu generozitate. Competiţia naţională „Daciada", iniţiată de tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** secretarul general al partidului, este o manifestare unică în istoria sportului românesc. Dătătoare de călire fizică, de sănătate, cultivînd frumoase trăsături morale, ea cuprinde milioane de copii.

● **Numai în anul 1983, la ediţia de iarnă a „Daciadei" au participat la sanie, biatlon, şah, tenis de masă, şi în ediţia de vară la: tetratlon, gimnastică, oină, tenis de cîmp, fotbal, baschet, orientare turistică, tir, înot, peste 1 700 000 de pionieri şi şcolari.**

● **Pentru copii funcţionează: 7 527 de asociaţii sportive şcolare cu 2 818 437 de participanţi; 50 100 de cercuri pe ramuri de sport cu 1 320 000 de participanţi.**

● **La dispoziţia copiilor sînt puse 5 523 de baze sportive simple, 2 123 de baze sportive complexe, 169 bazine de înot, 4 501 săli de sport.**

Cînd cataloagele surîd...

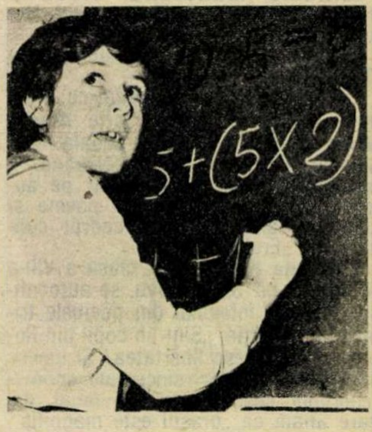

Verbul **A ÎNVĂŢA,** meseria de onoare de **A FI ELEV** se rostesc şi se afirmă cu prioritate pe băncile şcolii. Tot mai conştienţi de îndatorirea lor fundamentală, patriotică, pionierii urmează neabătut îndemnul tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, de a învăţa, a învăţa şi iar a învăţa! Lupta pentru realizarea unei promovabilităţi de sută la sută constituie un obiectiv al fiecărui detaşament, al fiecărei unităţi de pionieri. De asemenea lupta pentru creşterea calităţii la învăţătură, pentru a învăţa tot mai bine, mai temeinic, constituie o preocupare mereu prezentă. În aceste eforturi, acţiunea pionierească de autodepăşire la învăţătură, comportare, disciplină „Banca de onoare" îi aşteaptă din nou pe copii... în fiecare bancă, şi-n acest nou an şcolar. După cum şi concursurile pe obiecte de învăţămînt din acest an îi aşteaptă pe noii cîştigători.

Dragi pionieri şi şcolari, faceţi totul ca, de-a lungul celor trei trimestre şcolare, cataloagele să surîdă în dreptul numelui fiecăruia dintre voi. Pe paginile lui, care se deschid în curînd, să răsară o recoltă îmbelşugată de note bune şi foarte bune!

Atelier literar

Ioan Preda, clasa a VIII-a, subredacția **Tot inainte,** Hunedoara.

Poemul **Copilărie** (pe care-l publicăm în acest număr) atrage atenția prin sinceritate și o transparență, o lumină care dă relief aproape fiecărui vers.

Mădălina Constandina, cenaclul literar „Debuturi“, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Medgidia, glosează alert pe marginea unor teme generoase – patria și pacea – în poemul **Legenda vie a patriei.** Aceeași îndeminare în poemul **Partidul.**

Mihaela Munteanu, clasa a VIII-a A, Școala nr.2, Simeria, jud. Hunedoara.

Pentru început, îți publicăm poezia **Căprioara.**

Un frumos poem în proză, cu o ritmică variată a frazei, scrie **Alegra Moraru,** clasa a VII-a A, Școala nr. 1 Sîngeorz-Băi, jud. Bistrița-Năsăud. Il pulicăm în acest număr, dar pe autoare o așteptăm cu alte poeme și chiar cu alte proze în cadrul concursului „Eroica '84“.

Luminița Ivășchescu, clasa a VIII-a A, Școala nr. 32, Craiova, se autodefinește astfel într-unul din poemele trimise la redacție: „Sînt un copil din România/ Și iubesc libertatea/ Și iubesc pacea!“ Cu aceeași sinceritate scrie și reportajul despre orașul ei natal, din care aflam că „orașul este magnific“, iar „construcțiile de azi au corectat geometria complicată a străzilor de demult“.

O structură lirică în formare, căutînd tiparele potrivite care să-i cuprindă elanul poetic, este **Ruxandra Stănică,** elevă în clasa a VII-a A, la Școala nr. 1 din Bușteni, jud. Prahova. Încercînd să evite retorismul existent în poezii ca **„Prindeți-vă miinile, oameni,** sau **Întrebări și răspunsuri** – unde totuși aflăm imagini demne de reținut (Ce-ar fi dac-am putea culege stelele și le-am pune în saci/ ca pe boabe?“), Ruxandra Stănică, înzestrată cu gîndire poetică, merge pe firul ideii cu siguranță, avînd totodată darul notației sugestive, colorate. Remarcăm oscilația fertilă între seninătatea specifică vîrstei și sentimentul grav al trecerii timpului și al continuității, dînd poemelor **Tărîm dacic** și **Autobiografie** (pe care le publicăm în acest număr) consistență și farmec.

Várady Réka, cenaclul „Lira“, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Baia Mare. Din cele două poeme sosite la redacție am ales pentru publicare **Patria.**

Corina Briceag, clasa a VI-a C, Școala nr. 33, Craiova. Meditativă, sensibilă, foarte concisă în exprimare. Această concizie – care merge pînă la zgîrcenie – nu totdeauna e și suficient de sugestivă, daunînd astfel exprimării clare a ideii, ca în poezia **Țara mea.**

Mai aproape de reușită e cealaltă poezie, **Copiii și pacea,** pe care o publicăm.

Laura-Lucia Rusu, clasa a VIII-a B, Școala nr. 1, Rm. Vîlcea. Din poezia **Ninge,** scrisă parcă prea în grabă, rețin atenția versuri ca acestea: „Și ninge în Carpați a bucurie/ A pace, a miros tihnit de pîine/ Și ninge în Carpați a Românie/ A zîmbet de copil, a vis de miine“. Aceeași grabă îți poartă penița și în poezia **Istorie,** dar aici cuvîntul spune mai mult, devine mai sugestiv, te apropie de poezie firesc, așa cum te-ai apropia de școală sau de o carte bună: „Din istorie venim noi, de foarte departe/ Și ne-nsoțește ecou de arme lovite/ Și tropot de cai și lupte deșarte/ Și sate și tîrguri întregi jefuite.“ Măsura adevărată a talentului se vede abia în poezia **Meșteșug,** pe care o publicăm.

Cristina Gavrilă, cenaclul „Condeie pionierești“, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Deva. În poezia **Apus în munți** surprinzi momentul cînd „Brazii se profilau pe roșieticul străveziu al apusului“ sau cînd „Răcoarea serii ne mîngîia obrajii/ Și părul ni-l zbura în vînt“ cu mijloacele de exprimare ale prozatorului înclinat înspre lirism. Un salt aproape neașteptat îl faci în cealaltă poezie, intitulată **Meditație,** pe care o publicăm în acest număr, salt care ar putea să fie – și de fapt este – pasul de la proză la poezie. Dar și un început promițător, un drum pe care ar trebui să mergi cu încredere, perseverență și curaj.

Roxana Țurlea, clasa a VII-a, Liceul de artă plastică „N. Tonitza“, București. Sensibilitate, un simț al limbii, o exprimare nuanțată, sugestivă, talent și multe, multe lecturi. Aceasta-i impresia pe care ne-a lăsat-o ciclul de poezii trimis, din care am reținut spre publicare **Țării** și **Popas.**

Dana Mihai, clasa a VII-a B, Școala generală nr. 19, București. După o incursiune în reportaj – pentru care a obținut și un premiu în cadrul concursului **Eroica** – ne trimite un ciclu de poezii. Trecerea spre poezie nu a fost ușoară. Se vede aproape în fiecare vers. Asemeni unui ieduț care urcă vijelios spre înălțimile stîncoase ale muntelui, Dana se îndreaptă cu îndrăzneală spre culmile semețe ale poeziei. Urcă, urcă la fel de vijelioasă și nerăbdătoare, dar nerăbdarea nu ajută. Din cele șase poezii trimise am ales pentru publicare **Steaua copilăriei mele.**

Mihaela Anca Albu, clasa a VII-a A, Școala nr. 2, Simeria, jud. Hunedoara, **Doina Mercan,** clasa a VII-a, Casa pionierilor și șoimilor patriei Cîmpulung, jud. Argeș, **Liliana Filimon,** clasa a VI-a D, Școala nr. 139, București, **Mihaela Ciceanu,** clasa a VIII-a, cenaclul „Zori de primăvară“, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Roșiori de Vede, jud. Teleorman, **Nicoleta Raita,** Școala nr. 23, Ploiești, **Laura Cuseac,** clasa a VIII-a A, Școala nr. 3, Cîmpulung Moldovenesc, jud. Suceava, **Maria Celesta Deaconescu,** clasa a VI-a, Școala nr.1, Rm. Vîlcea, **Simona Moldovan,** clasa a VI-a B, Școala Livada, jud. Satu-Mare – lucrări meritorii care vor putea apărea în alte numere.

Pe toți vă așteaptă paginile rezervate concursului **Eroica '84,** la care dorim o participare cît mai largă cu poezii, poeme în proză, schițe, portrete, reportaje, care, în acest anotimp efervescent ce ne apropie de marele forum al comuniștilor, Congresul al XIII-lea al partidului, să oglindească faptele de cutezanță, energia creatoare, avîntul revoluționar și eroismul în muncă al celor ce vă înconjură.

COSTACHE ANTON

Steaua copilăriei mele

Născută aici,
În freamătul strugurilor copți,
În lumina vioaie a cireșelor
Care atîrnă la urechile și inimile copiilor
Am și eu o stea de iubire.
Și cred în steaua mea,
În răsăritul ei veșnic
Și foarte albastru,
În viitorul ei mare.
Și cred în ea,
Pentru că oamenii mioritici
Din cîmpie și munte,
M-au văzut privind-o copil,
Aici, unde frații mei
Se nasc odată cu florile de cais,
Și unde construim,
Călăuziți de întîiul om al patriei
Stea de iubire,
Pămînt nemuritor al țării mele.

Dana Mihai,
clasa a VII-a B,
Școala nr. 19, București

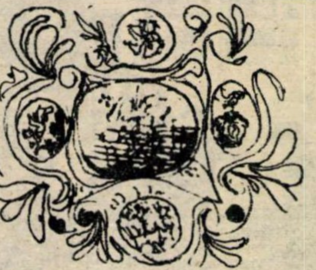

Patria

Patria e cîntul, e muzica, e vîntul.
Patria e mierea ce curge aurie
În pocale de argint.
Patria — sînt munții, bătrînii
Sfetnici ai văzduhurilor.
Patria e unda rece de izvoare,
E românescul plai în soare;
Patria e tot ce vezi de aici, de ieri, de azi,
Și pînă dincolo de mîine.

Várady Réka,
Cenaclul „Lira“,
Casa pionierilor și șoimilor patriei,
Baia Mare

Țării

M-am culcat în iarba ta, Țară.
O ascult cum crește, cum tresare
La bătaia ploii;
Cum țipă la tăișul grindinei.
Iarba asta îți știe istoria, Țară,
O ascult ca pe o lecție
Spusă de la tribuna Pămîntului,
Și-o scriu în mine spre luare aminte.
Tu știi, Țară,
Cît de frumos vorbește iarba,
Cu cele mai alese cuvinte românești.

Roxana Țurlea,
clasa a VII-a,
Liceul de artă plastică „N. Tonitza“

Trec printre oameni

Trec, trec printre oameni, îi privesc, îi ascult și îi chem în tăcerile din mine. Veniți, îi îndemn, spre locurile de taină și arătați-mi chipul patriei. Și oamenii își ridică privirea spre albastrul cerului ce se așterne de milenii peste aceste bolți cu freamăt în falduri tremurînde.

Acolo, copile, sînt ochii stelelor ce ne-au văzut de la începuturi și pînă azi. Iar eu, înălțîndu-mi privirea spre locul acela, vedeam cîrduri de porumbei cu veșmîntul lor alb, ducînd albastrul nostru spre alte zări.

Dar aici întreb, văzîndu-le brațele întinse ca secerile spre galbenul holdelor mîngîiat de șoapta vîntului.

Aici, copile, sînt vetrele calde în care strămoșii noștri coborîtori prin timp, au păzit cu grijă semințele pentru rodul de azi.

Dar acolo, unde purpura de astru se așterne peste oameni care pleacă și vin, peste turnurile înalte ce respiră grăbite între ziduri noi de cetate?

Acolo, fiule, și oriunde ar privi ochii tăi, de la muntele înalt pînă la marea cea mare, e roșul sîngelui ce curge în albia fierbinte a inimilor noastre ce bat ca un orologiu, clipe de vise împlinite.

Trec, trec printre oameni și, privindu-le chipul și umbletul, și zîmbetul mulțumirii în veșmîntul lor de sărbătoare, văd patria dragă în ființa lor de copaci cu rădăcinile în adîncuri carpatine și frunzele flămînde de lumina noului răsărit de soare.

Alegra Moraru,
clasa a VII-a A,
Școala nr. 1, Sîngeorz-Băi,
jud. Bistrița-Năsăud

Partidul

Partidul
e gloria și puterea acestui popor,
născut din milenarele sale idealuri și lupte.
Partidul
e tot ceea ce iubesc mai mult
pentru că în numele lui e înscris
numele bunicilor și străbunicilor mei.
Partidul
e fîntîna cu apă vie
din care bea orice om însetat
de dreptate, libertate, lumină!

Mădălina Constandina,
Cenaclul literar „Debuturi",
Casa pionierilor și șoimilor patriei,
Medgidia

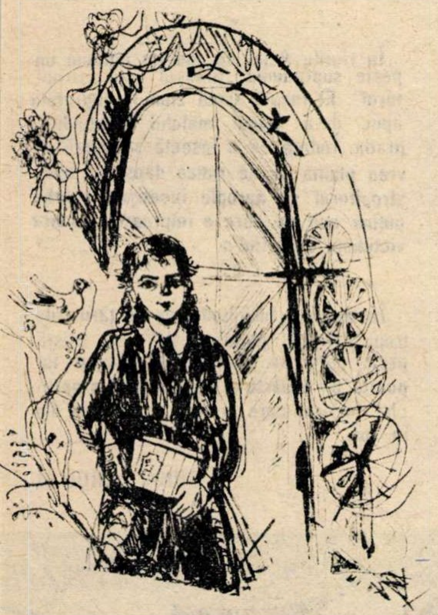

Copiii și pacea

Creștem în liniște
ca lebedele.

Ne trebuie lumină,
și mîngîiere,
și zîmbet.

Ne trebuie ploaia
binefăcătoare
a păcii.

Copiii sînt
Chiar pacea planetei.

Corina Briceag,
clasa a VI-a C,
Școala nr. 33, Craiova

Țărm dacic

Acolo sus, în aerul tare al munților,
Dincolo de orizontul sculptat
În tăcerea de piatră a Caraimanului,
Acolo unde fiecare dimineață
Se naște în învolburarea norilor
Și unde umbrele serii
Alunecă în noi adîncă taină,
Peste nesfîrșite păduri
Adormite-n aburul depărtării,
Acolo începe țara tăcută și veche —
Cetatea strămoșilor fără moarte.
În tărîmul de vis al acestor bărboși,
Ca să nu strivească vreun fir cu iarbă,
Cerul se sprijină temeinic
Pe demnitatea fiecărui brad,
Prin văi apele torc doine
Din amintirea atîtor zăpezi,
Iar la începutul fiecărei primăveri
Străbunii se-ntorc pe poteci neștiute,
Urcă prin dragostea noastră,
Vin să-și primenească fețele obosite
În corola multicoloră a florilor.
Ne lasă bucuria lor
Din care soarele nu mai vrea să apună.
Cînd totuși adie-nnoptarea
Stelele întineresc pe tîmpla lor căruntă.

Ruxandra Stănică,
clasa a VII-a A,
Școala nr. 1,
Bușteni

Copilărie

Cînd spun copilărie, spun lumină,
Spun omenie, pace-ntr-un cuvînt,
Spun viața noastră liberă, senină,
Spun fericire pe acest pămînt.

Cînd spun copilărie, mă gîndesc la soare,
Cînd spun copilărie, mă gîndesc la cer,
Cînd spun copilărie, înflorește-o floare
Și-mi zic: frumos e să fii astăzi pionier!

Cînd spun copilărie, mă gîndesc la țară,
Cînd spun copilărie, spun popor,
Cînd spun copilărie, mereu e primăvară
Sub ocrotirea iubitului Conducător.

Ioan Preda,
clasa a VIII-a,
Subredacția „Tot înainte", Hunedoara.

Popas

Am oprit herghelia de gînduri
La răscruci.
Pămîntul s-a deschis în izvoare,
Ca un tropot tîrziu.
Și cetățile s-au ridicat
Pe cîmpia conștiinței mele
Limpezite de timp.

Fantasme albe păzeau sîngele inimii.
Păsări viscolite prin trup
Și brațe albe adunau
Ploi rătăcite de prin monezile vechi.
Așteptam la adăpostul nervilor mei
Și-mpodobită cu fluturi,
Mă topeam ca o inimă de ceară.

Tîrziu am oprit trăsura plină cu gînduri,
Lîngă salcîmul sărutat de fulger,
Și-am început din amintirea mea,
Să cînt ca dintr-o frunză.

Roxana Țurlea,
clasa a VII-a,
Liceul de artă plastică „N. Tonitza"

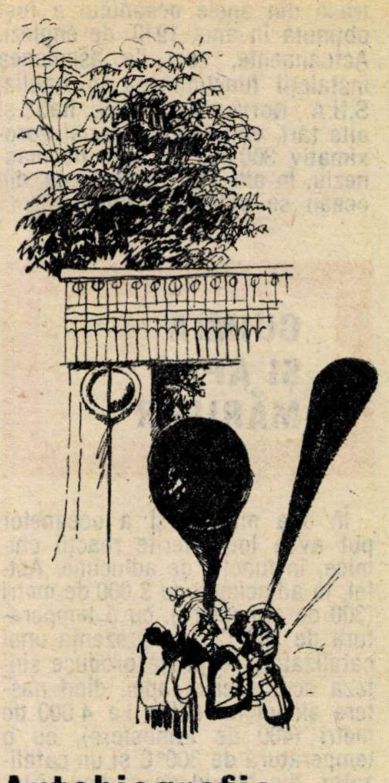

Autobiografie

M-am născut într-o dimineață de august;
Soarele mi-a deschis tandru pleoapele,
M-a mîngîiat ușor pe frunte
Și mi-a aprins o văpaie în piept,
Care se tot zbate și-mi dogorește
Clipele, gîndurile, anii.
Peste zi m-am împrietenit cu cineva
Care se înțelegea cu uimirile mele —
Doar ea cunoștea acest tainic limbaj.
Eram un vizitator necunoscut
Într-o țară fabuloasă.
Prietena mea, care a tresărit
Cînd i-am spus mamă,
A început să-mi deslușească
Fiecare lucru, fiecare zare sau umbră.
Am descoperit o sumedenie de lucruri
Care strălucesc dacă le spui
„Apă", „floare", „pasăre", „cer" —
Adică pe numele lor adevărat.
Ce de cuvinte m-au împresurat!
Ca roiurile de albine primăvara.
Mama — ce însoțitor minunat!
M-a luat într-o zi de mînă
Și m-a prins în hora culorilor.
Simțeam că-n vîrtejul luminii
Alerg pe pajiștea curcubeului.
Mai apoi toate răsăriturile de soare
Mi-au călăuzit pașii spre școală.
Aici am deprins jocul de-a clasa,
Jocul de-a semnele, jocul de-a zborul.
Doar mai tîrziu, chiar adineaori
Am observat că am prins rădăcini,
Rădăcini adînci și viguroase,
Sincer împlîntate în lutul patriei,
Că fruntea mea e mai aproape de stele.
Dar vai! Mama a rămas mică,
Acum o țin eu de mînă
Și-i arăt țara fabuloasă a viitorului meu!

Ruxandra Stănică,
clasa a VII-a A,
Școala nr. 1, Bușteni

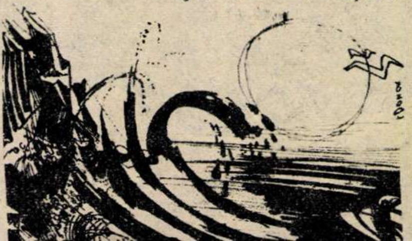

Căprioara

Pe mușchiul verde
Boticul umed ți-l lipești...
Deodată tresari,
Te salți și o pornești în salturi
Prin pădurea de smarald.
Ajungi într-o poiană:
Acolo, iedu-ți mic
Se joacă, zburdă, aleargă,
Nestingherit cu nimic.
Doi ochi cu ură
De după o tufă te privesc...
Dar fericirea ți-e mare,
Nu poți să-i mai vezi
Și te jertfești cu bună știință
Pentru fericirea puiului tău,
Care la pieptu-ți cald încă
Se alintă, dar tu nu-l mai vezi...

Mihaela Munteanu,
clasa a VIII-a A,
Școala nr. 2, Simeria

Meditație

Ascult...
Ascult susurul apelor de cristal
Ce coboară din pieptul acestor Carpați
Și povestea bunicului pierdută-n amintire.

Privesc departe, pînă unde zarea
Se întîlnește cu pămîntul,
Privesc norii și cerul
Și aurul grînelor din holde.

Simt seva pămîntului curgîndu-mi în vine
Și foșnetul vîntului atingîndu-mă suav.

Cînt cu versul Mioriței,
Cu murmur de caval,
Cînt cu vioara lui Enescu,
Pe strune de argint.

Exist în ființa acestui neam,
În această țară de vis
Cu care mă confund
Ascultînd,
Privind,
Simțind și cîntînd.

Cristina Gavrilă,
Cenaclul „Condeie pionierești",
Casa pionierilor și șoimilor patriei,
Deva

Meșteșug

Sînt un ulcior din lemn de salcîm
Cu toarte sculptate de gîndul cel bun
Sau sînt o cană din pămînt aurit
Cu ramuri alese din pom înflorit.

Am fost întrupat din vise și muncă,
Am fost modelat de o palmă bătută
Și-am toarte din spice și flori ce arată
Spre lume cîntarea lor mută, curată.

Sînt un ulcior născut din dorință,
Din meșteșug bătrîn, din suferință
Sau sînt o cană tăiată în lut
Făcută din vrerea celui ce-a vrut.

Noi ne-am născut pe-o roată de olar
Și ne-am uscat alături, pe-o stivă de stejar,
Aceeași mînă aspră pe noi ne-a conturat
Din flăcări de cuptor tărie am luat.

Laura-Lucia Rusu,
clasa a VIII-a B, Școala nr. 1,
Rm. Vîlcea

BOGĂȚIILE OCEANULUI

Acum aproape 65 de ani, chimistul suedez Svante Arrhenius a calculat că fiecare tonă de apă marină conține 6 grame de aur. În 1942, s-a încercat extragerea aurului din mare, dar calculele au arătat că instalațiile și cheltuielile ar costa mult mai mult decît metalul obținut.

Recent s-a descoperit că o parte din aurul oceanic se găsește sub forma auro-clorurii de sodiu, $NaAuCl_4$. Această substanță împreună cu nămolul și planctonul alcătuiește așa-numitul „mineral albastru" care se întîlnește în Marea Roșie. După analiză, în depunerile de pe fundul mării s-au găsit 5 grame de aur la tonă.

Numeroase expediții științifice fac cercetări pe această temă. Astfel, vasul sovietic de cercetări științifice „Mihail Lomonosov" a trecut printr-o coloană de „schimbători de ioni" aproape 60 000 de litri de apă marină. Au fost obținute 61,5 grame de săruri. Printre acestea se aflau: aur, argint, stronțiu, bismut, cupru, zinc, mangan, fier, uraniu, o sumedenie de alte elemente rare.

Prima tonă de magneziu extrasă din apele oceanului a fost obținută în anul 1916, de englezi. Actualmente, zeci de asemenea instalații funcționează în Anglia, S.U.A., Norvegia. U.R.S.S., Italia și alte țări, obținîndu-se anual aproximativ 300 000 de tone de magneziu. În alte țări, ca Japonia, din ocean se extrage bromul.

CHIMIA ȘI APA MĂRILOR

În apa mărilor și a oceanelor pot avea loc diferite reacții chimice, în funcție de adîncime. Astfel, la adîncimea de 3 000 de metri (300 de atmosfere), cu o temperatură de 300°C și în prezența unui catalizator, se poate produce sinteza acetilenei și apei, dînd naștere alcoolului etilic. La 4 000 de metri (400 de atmosfere), cu o temperatură de 300°C și un catalizator, din bioxid de carbon și hidrogen se obține alcool metilic. Între 6 000 și 9 000 de metri, la o temperatură de 400°C și în prezența unui catalizator, din azot și hidrogen se poate obține amoniac. La 10 000 de metri (1 000 de atmosfere) și o temperatură de 190°C se efectuează admirabil reacția de polimerizare a etilenei.

MISTERIOASA LUME A MĂRII

În apele Oceanului Pacific trăiește un peștișor — **Mixina** — care are patru inimi avînd funcții separate: una pentru partea superioară a corpului și celelalte trei pentru organele digestive, mușchi și coadă. Ciudatul peștișor poate trăi mai multe luni fără hrană și se apără de dușmani secretînd substanțe „fumigene", în care se ascunde.

Peștele-lună, „domiciliat" mai ales în Oceanul Pacific, a căpătat un nou nume, dat de către cercetători: i se mai spune acum și peștele-hotel, deoarece s-a constatat că el poartă, permanent, peste 50 de specii de paraziți, care nu-l părăsesc toată viața.

Peștele-felinar trăiește în preajma insulelor Bahamas din Oceanul Atlantic. Sub ochiul acestui pește se află o glandă luminescentă în formă de semilună. Peștele poate regla lumina acestei lanterne organice... după dorință! Cum funcționează însă această neobișnuită lanternă naturală? Înăuntrul respectivei glande se află cîteva miliarde de bacterii luminescente. Cît timp înoată, peștele „clipește" ritmic din acest felinar al său.

În apele nord-estice ale Oceanului Atlantic găsim mai mulți pești mici, care, în timpul zilei, își schimbă culoarea pielii. Sub pielea acestor pești există niște glande care produc substanța denumită melanină. Aceasta duce la schimbarea culorii pielii. În timpul zilei peștii au o culoare alburie, iar noaptea capătă una închisă, astfel încît nici nu se mai pot vedea în apă.

*

În Oceanul Indian se află un pește care se remarcă printr-un colorit deosebit: corpul lui, lung de aproximativ 7 cm, este acoperit cu... pătrate regulate de culoare albă și cărămizie, dispuse asemenea unei table de șah. Peștele-zebră, care trăiește în apele Oceanului Pacific, își datorează denumirea unei aripi de culoare alb-negru, asemănătoare animalului care i-a dat denumirea.

*

În rîurile Asiei de sud-est întîlnim un pește supranumit „țintașul" sau „stropitorul". El înoată toată ziua la suprafața apei, de-a lungul malului, căutîndu-și prada. Îndată ce o insectă se așază pe vreo plantă ce se ridică deasupra apei, stropitorul se apropie încetișor, soarbe puțină apă pe care o împroașcă asupra victimei, doborînd-o.

*

În lagunele înnămolite de pe țărmurile tropicale ale Americii de Sud există pești care au patru ochi. Capul lor poartă de o parte și de alta cîte o pereche de ochi care privesc doi în sus, doi în jos.

MIHAI BURDUJA

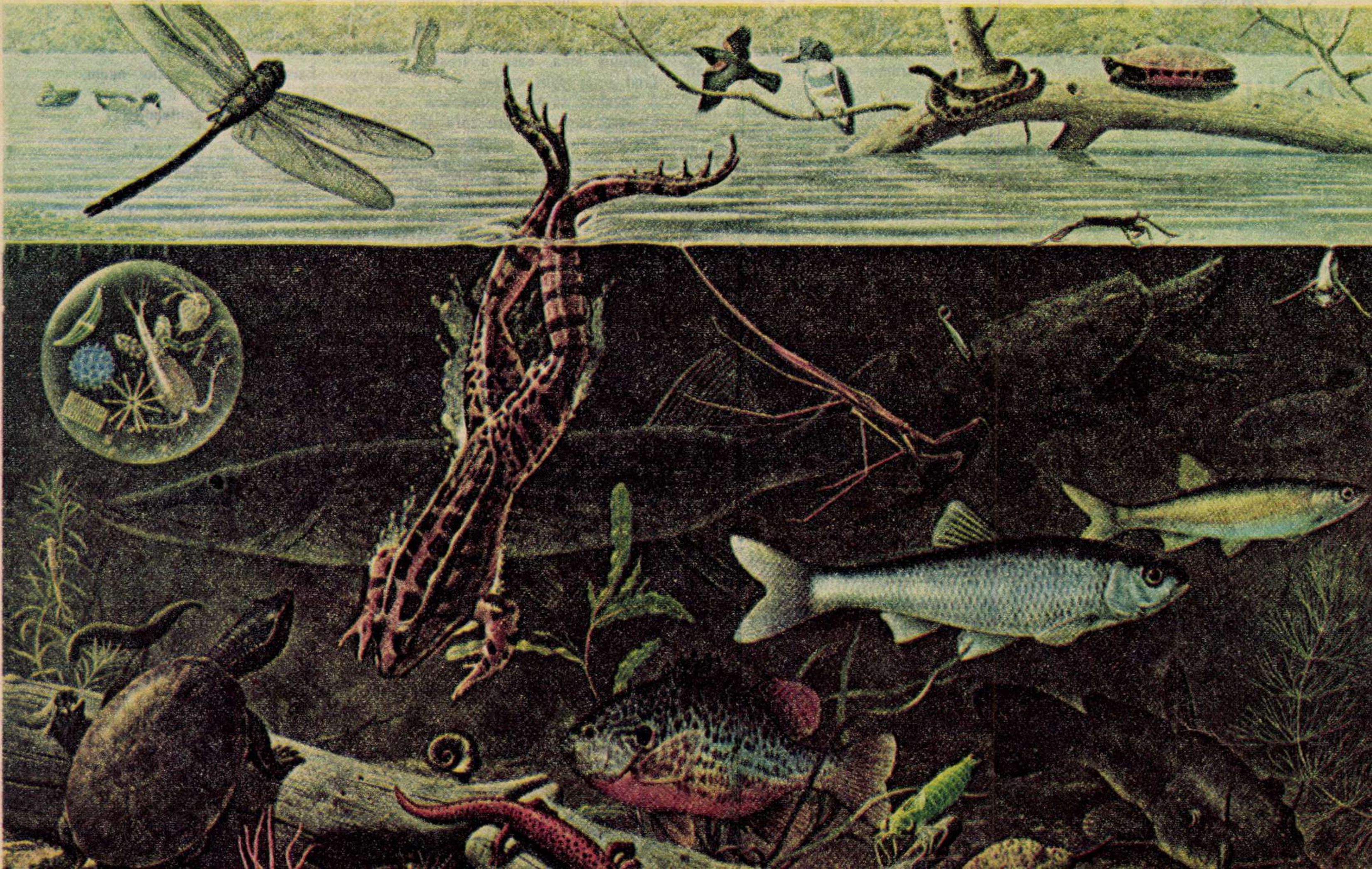

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1						■					
2					■						
3							■				
4			■					■			
5						■				■	
6				■					■		
7					■			■			
8				■					■		
9		■					■				
10			■					■		■	
11						■					

La scăldat

ORIZONTAL: 1) Pictor francez, creator al tabloului „După baie". Alt artist plastic francez, autor al picturii „Pe malul mării". 2) Ieșit din baie. O cadă mai mare (pl.). 3) Deși e curată, nu-i place baia. Revărsare. 4) O rotație a Pămîntului în jurul Soarelui. Zeița egipteană cu un templu la Sais. Sportul minții. 5) Șef arab (pl.). Lac! 6) Centisten (abr.). Scumpe. Secure. 7) Împungător. Notă muzicală. Algebră (abr.). 8) Sol impermeabil. Baie. Ionescu Horia. 9) O baie cu vapori (sing.). A atașa. 10) Înotător de înaltă clasă (fig.). Baia de Aramă sau Baia Sprie (sing.). 11) Băile romanilor. Renumit factor curativ al unor băi.

VERTICAL: 1) Tablou tematic al celebrului pictor francez Renoir (2 cuv.). 2) Neasemuitul autor al poeziei „Lacul". Se lasă seara! 3) Localitate în Polonia. A se scălda la apa mare. 4) Un bazin pentru înotători. Localitate în insula Noua Irlandă din Melanezia. 5) Deși reci... s-au amestecat! Băi terapeutice. 6) Remedii estivale contra caniculei. Renumită stațiune balneară din Bărăgan. 7) La mare! Excesiv de cald. Pense. 8) Acum. Pe plajă! Din valuri. 9) Încărunțită. Mic afluent al rîului Caraș. 10) Erou troian care, după dezastrul Troiei, a rătăcit șapte ani pe mare. Costum de baie. 11) Binecunoscut liman fluvio-marin la sud de Constanța, cu ape concentrate în săruri (95 g/l) și nămol cu mari calități terapeutice.

DICȚIONAR: NEIT, GES, BOM, CEIR.

● ● ●

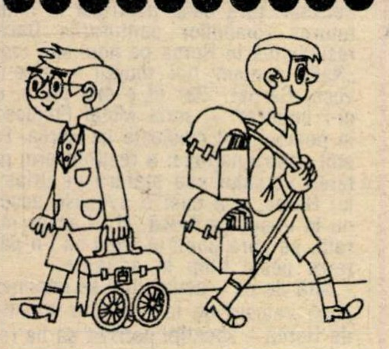

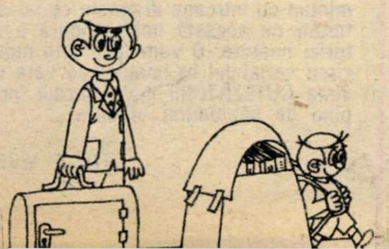

LEGENDARĂ

(Biverb: 5, 4)

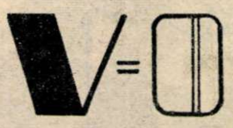

POPAS MONTAN

(Biverb: 6, 7)

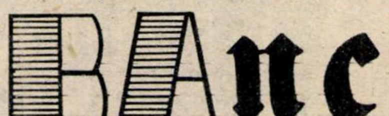

PROVERB ASCUNS

Pentru a afla un proverb românesc referitor la muncă, înlocuiți cifrele prin litere, ținînd cont de faptul că fiecărei litere îi corespunde un anumit număr.

PA123T45 R6D7S9E
4ND7 123A M43CE1097

HORTICOLĂ

(Monoverb: 5—9)

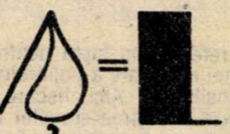

Dintr-o linie!

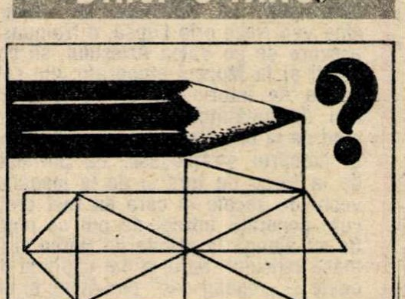

CITIND ACESTE LITERE ÎNTR-O ANUMITĂ ORDINE, VEȚI AFLA NUMELE UNUI PRECURSOR AL AVIAȚIEI MONDIALE.

Prima dezlegare

REBO

Problema de enigmistică numită REBO se prezintă numai sub formă de imagini, soluția fiind alcătuită întotdeauna dintr-un singur cuvînt. La cuvîntul-soluție se ajunge nu prin interpretarea, ci prin „citirea" imaginilor. Cuvîntul-soluție este compus din două-trei părți, fiecare formată dintr-un cuvînt corect, reprezentat printr-o imagine. Prezentarea trebuie să fie unitară, armonioasă, logică, astfel ca imaginile să poată fi citite direct.

Cheia reboului se compune din două părți: prima conține două sau mai multe cifre legate între ele prin semnul plus (+), fiecare cifră indicînd numărul de litere al cuvintelor ilustrate; cea de-a doua parte a cheii, separată de prima prin semnul egal (=), indică suma cifrelor din prima parte, respectiv numărul de litere al cuvîntului-soluție.

Rezolvarea este sugerată și prin titlu.

La rebo nu se admit litere adiționale. Pentru o mai bună înțelegere, dăm două exemple.

MATEMATICĂ

(Rebo: 3+4=7)

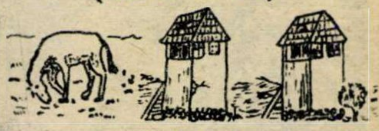

Cheia ne indică două cuvinte. „Citind" imaginile, rezultă: CAL + CULE = CALCULE.

Al doilea rebo dezlegați-l singuri.

ÎNȚEPĂTOARE

(Rebo: 3 + 3 = 6)

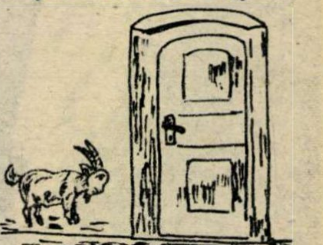

ENIGMA

Vechea noastră cunoștință, Radu Dima – pe care l-am cunoscut din serialul „Noi cinci și comoara" – trece printr-o serie de întîmplări pline de enigme, la care de data aceasta **vă invităm să participați.** Vom urmări deci, începînd cu numărul acesta, mai multe episoade în care vi se adresează cîte o întrebare. Dacă știți să răspundeți la ele, puteți să ne scrieți. Deoarece întrebările vor fi tot mai dificile, vă sugerăm să discutați cu prietenii, cu colegii de clasă ori de detașament, urmînd a ne indica în scrisoarea pe care o trimiteți eventualele păreri, concluzii la care ați ajuns, chiar dacă ele sînt diferite. Veți avea prilejul să verificați cine a avut dreptate pe parcurs, fiecare nou episod pe care-l vom publica dînd și răspuns la întrebarea anterioară. Numele celor mai iscusiți dezlegători de enigme (care vor obține în final maximum de punctaj la răspunsurile corecte) vor fi publicate în revista noastră.

*

I. – Uite o enigmă! Era chiar sub năsucul tău! îi explic eu rîzînd Elvirei. Spun asta pentru că de-o jumătate de ceas, de cînd am venit în vizită la ea, în această zi cam posomorîtă, stă pleoștită între cărțile ei și se plînge că „se plictisește", că „ar vrea să trăiască și ea o aventură plină de enigme, ca-n romane". Elvira vine lîngă mine la fereastră, se uită în curtea casei în care tocmai a intrat o mașină, din care au coborît trei mustăcioși. Foarte tăcuți, foarte grăbiți, cară toți trei din autoturism în garaj niște cutii, din care cîteva par grele.

– Care enigmă? se strîmbă Elvira. Cred că ai început să visezi, Radu Dima! Ăștia sînt Nea Fane, vecinul nostru, și prietenii lui. Nu-i prima oară cînd vin să lase ori să ia din garaj pachete.

– Unde lucrează Nea Fane ăsta? întreb eu cu ochii la mașina care seamănă cu cea a vecinului nostru, parcă și primele cifre: 3-B-12 sînt aceleași, numai că-i galbenă; cea a vecinului – albă.

– Nu lucrează nicăieri. Mămica mi-a spus să nu discut cu ei, ca și cînd n-ar exista, că nu-i treaba noastră și nu vrea să fim amestecați.

– Amestecați în ce?! zîmbesc eu. Vezi, maică-ta presupune că-i ceva necurat la mijloc, mă-ntreb cam **ce-or fi ascunzînd** pachetele-alea. Mașina e-ntotdeauna aceeași?

– Îm?!... Nu, parcă nu. Uneori e verde, odată era roșie... Dar de ce te interesează?

Auziți întrebare! Ei bine, pe mine mă interesează, pentru că mi se pare al naibii de suspectă trebușoara asta cu pachete. Ce-ar putea fi în ele? Ce-ar putea învîrti „prietenii lui Nea Fane" și ce părere aveți despre Elvira? Are dreptate?

TUDOR NEGOIȚĂ

Aceasta este... acestea sînt, de fapt, primele întrebări ale serialului nostru. Dacă știți să răspundeți, așteptăm scrisorile voastre, dragi cititori, pe adresa: Redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, cod 71 341, București. Menționați pe plic: PENTRU ENIGMA.

Cutezătorii

Redactor șef ***MIHAI NEGULESCU*** *Secretar responsabil de redacție* ***OVIDIU ZOTTA***
Responsabil de număr ***HORIA ARAMA*** *; Prezentarea artistică* ***POMPILIU DUMITRESCU;***
Prezentare tehnică ***ION MIHAESCU***

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O Box 12 201, telex 10376 prslir București, Calea Griviței nr 64—66".

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

HOREA

Cu prilejul aniversării a două sute de ani de la revoluția condusă de Horea, Cloșca și Crișan, cinematografia noastră prezintă filmul HOREA. Scenariul: Titus Popovici; regia: Mircea Mureșan. În rolul principal Ovidiu Iulie Moldovan.

Istoria a dovedit că lumina nu poate fi decapitată. Istoria a dovedit că libertatea nu poate fi trasă pe roată. Lumina libertății românești poartă astăzi în cărțile de istorie numele lui Mihai Viteazul, poartă numele răzvrătitului Horea. Pe acesta din urmă ni l-a descris admirabil marele Mihai Eminescu: **„Horia pe-un munte falnic stă călare;/ O coroană sură munților se pare./ Iar Carpații țepeni îngropați în nori/ Își vuiau prin tunet gîndurile lor./ — Eu am — zis-un tunet — suflet mare, greu,/ Dară a lui nume mai mult o să ție./ Fruntea-mi este albă ca de ani o mie,/ Dară a lui nume mai mult o să ție.“** Cînd Eminescu - încă un copil - se îndrepta spre dealurile Blajului, Transilvania păstra încă viu ecoul răscoalei în fiecare cetate, în fiecare sat și cătun, în fiecare casă țărănească. Ecoul acela istoric se mai păstrează și azi, la două sute de ani de la ridicarea la luptă a iobagilor transilvăneni, sub mîndra și priceputa conducere a lui Horea. Revoluția de la 1784 este considerată astăzi de istorici drept una dintre cele mai puternice lovituri date orînduirii feudale. Acum două sute de ani, Transilvania a fost cuprinsă de febra răzvrătirilor țărănești. Nemaiputînd suporta asuprirea, împilările de tot felul la care erau supuși, iobagii s-au răsculat împotriva nedreptelor întocmiri. Ridicarea lor la luptă a dus la clătinarea privilegiilor nobiliare și a zguduit opresiunea unui imperiu corupt. Armatele țărănești din Apuseni și din alte colțuri ale Principatului au fost sprijinite de ideea dreptății, a libertății sociale și naționale. Răzvrătirea lor a fost urmărită cu speranță de toate straturile sociale asuprite ale Transilvaniei, indiferent de naționalitate. De asemenea, mințile luminate ale Europei acelei vremi au urmărit cu simpatie răscoala, ele văzînd în Horea, supranumit și regele Daciei, admirabilul exponent al năzuințelor naționale de unificare ale unui neam despărțit vremelnic de furtunile istoriei. Eminentul cercetător al răscoalei, universitarul clujean David Prodan, omul care și-a consacrat o bună parte din viață aprofundării cauzelor și consecințelor răscoalei conduse de Horea, sintetiza astfel: **„Răscoala a zguduit pentru un moment întreg edificiul feudal, nobiliar și cameral, întreg edificiul social al țării, de sus pînă jos, dar în fondul ei a confruntat cele două blocuri de temelie ale lui: iobăgimea și nobilimea. Pe acest fond s-a clădit complexitatea social-națională a luptei“.** Aceste caracteristici arată că mișcarea condusă de Horea, Cloșca și Crișan a fost revoluție. Poporul a păstrat intactă în creațiile sale lirice ori epice imaginea torențială a revoluției, chipul de efigie al aceluia ce i-a stat tot timpul în frunte. Sînt binecunoscute aceste versuri populare care vorbesc despre simbolul justițiar al lui Horea: **„Pîn-a fost Horea-mpărat/ Domnii nu s-au desculțat,/ Nici în pat nu s-au culcat,/ Prînz la masă n-au mîncat...“** Căci, deși înfrîntă datorită superiorității militare a asupritorilor, deși reprimată cu o brutalitate aproape nemaiîntîlnită în istorie. Revoluția de la 1784 a rămas un moment de referință în lupta pentru afirmarea ființei naționale a poporului român din Transilvania. Aici, fiecare piatră păstrează amintirea eroicilor nesupuși. În fiecare casă amintirea lui Horea este prezentă, lîngă leagănul pruncului și lîngă pîinea tăiată pe masă. Ca să vă convingeți, vă sfătuiesc ca, atunci cînd veți trece prin Lupșa, o frumoasă așezare de pe Valea Arieșului, să poposiți și la Muzeul etnografic din sat. Lecția de istorie vie a fost predată aici de învățătorul Pamfil Albu, pornind de la unealta cea mai veche și de la ciubărul strămoșesc. Ea pornește de la furca de tors și de la leagănul vechi de secole în care au fost crescute generații întregi de pui de moți. Ca să ajungă la grinda lui Horea și la masa Iancului. Satul a dat căpitani de oaste și „regelui dac“ din Albac și urmașului său de peste veac. Amintirea trecerii prin Lupșa a marilor umbre se păstrează cu sfințenie, cu venerație.

Arareori o emoție poate întîlni un loc mai fericit de popas ca în acest muzeu, curat aidoma unei zăpezi ce n-a atins încă lutul. El este un sipet de țară în care au încăput multe din averile sufletului românesc. Multe din palatele lumii pot păli în fața acestui adăpost modest în care s-au strîns laolaltă mărturii vorbind cu folos și cu convingere despre vechimea unui neam de oameni pe care nici o genealogie princiară nu-l poate concura. Unul dintre fiii acestui neam, care și-a asumat greul obidei făcînd cancelariile imperiale să tremure, a fost tocmai Horea. Numele lui a rămas încrustat pe o grindă de lemn din satul acela de pe Valea Arieșului. A fost un nume mai trainic decît al împăraților și al împărățiilor. Fiindcă el a rămas încrustat pe buzele poporului său, într-o ereditară sete de împlinire a libertății. Lîngă vorba **mamă** și lîngă vorba **țară,** Horea înseamnă în limba româna nu numai un nume oarecare de om, ci și o parte din numele drag al Libertății. Jertfa lui Horea și cea a tovarășilor săi de ideal rămîne - tocmai de aceea - una dintre cele mai impresionante din istoria poporului nostru: ea se află la temelia libertății noastre de azi. La șaisprezece veacuri și mai bine de la moartea marelui rege dac Decebal, țara ce-și păstrase în inima tuturor românilor contururile Daciei recunoștea în Horea pe noul său rege. „Nalți suntem noi munții - zise-un vechi Carpat/ Dar el e mai mare, că ni-i împărat“ - scria Mihai Eminescu în poemul ce-l cinstește pe Horea. Poetul nostru național a restituit prin puterea versului său statura de uriaș a lui Horea, așa cum o avusese acesta nu în imaginea fizică, ci în aceea morală, pe care poporul avea să i-o păstreze peste timp în amintire.

Iată de ce - acum cînd se împlinesc două veacuri de la revoluția condusă de Horea - socotim potrivit să ne reamintim cu întreaga dragoste ce i-o datorăm de această nobilă figură a istoriei noastre. O vom face prin mijlocirea serialului în imagini pe care revista CUTEZĂTORII îl va găzdui începînd de săptămîna viitoare.

TITUS VÎJEU

9

Din sumar:

- **Cutezători în amfiteatrele hărniciei**
- **Pionieri la școala iubirii de patrie**
- *Noul nostru serial în imagini:* **Horea**
- **Literatură, știință, jocuri**

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 20 SEPTEMBRIE 1984, ANUL XVIII (NR. 885)

38

ZI DE ALEASĂ SĂRBĂTOARE PENTRU ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

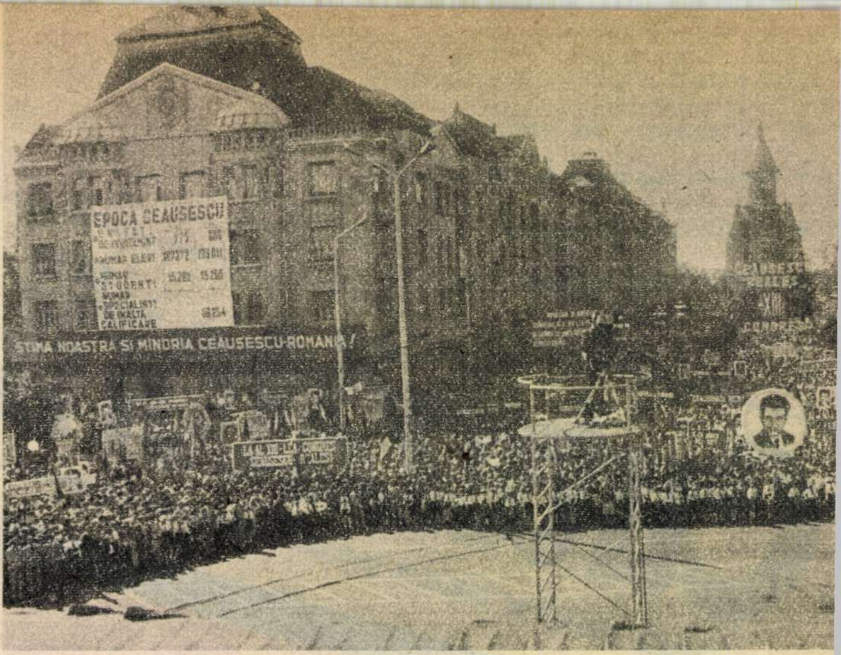

Prezenţa, de fiecare dată, a conducătorului partidului şi statului la deschiderea anului de învăţămînt a devenit un fapt de nobilă tradiţie, ea punînd pregnant în lumină înalta preţuire pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu o acordă şcolii, ca important factor de cultură şi civilizaţie, atenţia deosebită ce o manifestă faţă de pregătirea multilaterală pentru muncă şi viaţă a tinerei generaţii a patriei. Cadrele didactice, elevii şi studenţii din întreaga ţară reafirmă, din adîncul inimii, în aceasta zi sarbătorească, sentimentele lor de neţărmurită dragoste faţă de secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru orientarea nouă, revoluţionară, dată şcolii româneşti, dezvoltării sale în strînsă legătură cu viaţa, cu producţia şi cercetarea ştiinţifică, cu ritmul înalt al progresului economic şi social al ţării, pentru grija permanentă pe care o poartă asigurării unor condiţii optime, astfel încît toţi tinerii să înveţe, să-şi însuşească tot ce e avansat în ştiinţă şi tehnică, să se formeze ca oameni noi, cu o înaltă conştiinţă socialistă, devotaţi partidului, patriei şi poporului.

În acelaşi timp, slujitorii şcolii, întregul tineret studios al patriei aduc prinosul lor de recunoştinţă şi aleasă stimă tovarăşei academician doctor inginer Elena Ceauşescu, eminent om politic, savant de reputaţie internaţională, neobosit îndrumător al învăţămîntului, artei şi culturii din ţara noastră.

Desfăşurată sub semnul celei de-a 40-a aniversări a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă şi al Congresului al XIII-lea al partidului, deschiderea noului an de învăţămînt a dobîndit dimensiunea unui eveniment de seamă, trăit cu intensă emoţie şi bucurie de întregul popor. Ea s-a constituit, înainte de toate, într-un moment de însufleţitor bilanţ, care a reliefat înflorirea fără precedent pe care a cunoscut-o şcoala în anii libertăţii noastre, şi îndeosebi, în ultimele două decenii, de cînd în fruntea partidului şi statului se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ctitorul României moderne, strălucit arhitect al învăţămîntului românesc contemporan.

Numărul elevilor şi studenţilor se ridică, în prezent, la peste 5,6 milioane, populaţia şcolară totală fiind de 3,2 ori mai mare decît cea din 1938–1939, ea reprezentînd astăzi 25,1 la sută din populaţia ţării. În spiritul politicii consecvente a partidului nostru, privind crearea unor condiţii superioare pentru împlinirea şi afirmarea personalităţii umane, întărirea frăţiei tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, în ţară funcţionează 3 130 de unităţi de învăţămînt cu predarea în limbile naţionalităţilor conlocuitoare, ceea ce reprezintă 10,7 la sută din totalul unităţilor de învăţămînt.

Aceste prefaceri înnoitoare petrecute în viaţa şcolii româneşti îşi găsesc o vie şi elocventă ilustrare şi la Timişoara, însemnat centru şcolar şi universitar al ţării, căruia i-a revenit cinstea de a găzdui deschiderea anului de învăţămînt.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu s-au îndreptat, într-o maşină deschisă, spre Institutul politehnic din Timişoara. Pe întregul traseu, mii de tineri şi tinere, studenţi şi elevi au venit pentru a ovaţiona pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pe tovarăşa Elena Ceauşescu, pentru a da glas mulţumirii lor profunde pentru minunatele condiţii de viaţă şi studiu de care beneficiază, pentru grija şi atenţia părintească cu care este înconjurată tînăra generaţie a patriei.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au fost invitaţi să viziteze facultăţile de electrotehnică şi mecanică şi o cuprinzătoare expoziţie ilustrînd dinamica dezvoltării învăţămîntului superior românesc prin transpunerea în practică a concepţiei revoluţionare a secretarului general al partidului privitoare la legarea tot mai strînsă a acestuia cu cercetarea şi producţia, în concordanţă cu cerinţele dezvoltării economice şi sociale a ţării.

În cadrul unui stand special erau reunite opere din gîndirea revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, publicate în ţară şi peste hotare. Erau prezentate, de asemenea, valoroase lucrări ştiinţifice editate în ţară şi în străinătate ce purtau semnătura tovarăşei academician inginer Elena Ceauşescu.

În aplauzele şi ovaţiile studenţilor, care au scandat continuu pentru patrie şi partid, pentru secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au fost invitaţi să parcurgă alte laboratoare, unde erau expuse rezultatele cercetărilor interdisciplinare în domeniul utilizării energiei eoliene sau a vibraţiilor în diferite procese tehnologice.

Apreciind rezultatele activităţii productive desfăşurate de cadrele didactice şi studenţii din Timişoara, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a dat indicaţii menite să conducă la dezvoltarea în continuare a cercetării ştiinţifice studenţeşti, la valorificarea superioară a rezultatelor ei în producţie. Secretarul general al partidului a cerut miniştrilor prezenţi să acorde o atenţie deosebită preluării de către producţie a rezultatelor cercetărilor efectuate de cadrele didactice şi studenţi, să se realizeze o colaborare mai strînsă între institutele de învăţămînt superior şi industrie.

Pe aleile institutului domnea aceeaşi atmosferă entuziastă, însufleţită. Au răsunat din nou urale şi ovaţii neîntrerupte, s-a scandat pentru partid şi secretarul său general, pentru patria noastră. Pe arena din incinta politehnicii timişorene mii şi mii de tineri au executat cu graţie, cu elan tineresc, un deosebit de interesant program artistic-sportiv.

Timişorenii, aflaţi pe străzi, au făcut tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu o aleasă manifestare de dragoste şi preţuire. Ei purtau portretele oaspeţilor dragi, fluturînd numeroase steaguri roşii şi

CEAUȘESCU ȘI POPORUL,PATRIA ȘI TRICOLORUL!

tricolore, eșarfe, exprimîndu-și, prin cîntec și dans, bucuria acestei zile de sărbătoare. Se scanda „Ceaușescu - tinerii!“, „Ceaușescu - P.C.R.!“, „Ceaușescu - pace!“, „Ceaușescu reales - la al XIII-lea Congres!“.

...Ora 10,30. A început marea adunare populară prilejuită de vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în județul Timiș și de deschiderea noului an de învățămînt.

Erau prezenți peste 100 000 de locuitori ai Timișului - muncitori, țărani, intelectuali, elevi și studenți. Ei au venit să exprime, și cu acest prilej, bucuria reîntîlnirii cu secretarul general al partidului, să reafirme sentimentele de prețuire și profundă recunoștință pentru grija permanentă pe care partidul și statul, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu o poartă dezvoltării continue a județului lor, asemenea întregii țări, pentru activitatea sa neobosită pusă în slujba poporului și propășirii patriei noastre socialiste, pentru creșterea prestigiului României în lume.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au fost primiți de zecile de mii de participanți cu aplauze și ovații, care nu mai conteneau. Se scanda pentru partid și secretarul său general, pentru politica sa dedicată ridicării țării pe noi culmi de progres și civilizație, bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. Erau purtate cu bucurie și nețărmurită dragoste drapele tricolore și roșii, portrete ale tovarășului Nicolae Ceaușescu și ale tovarășei Elena Ceaușescu. Pionieri și șoimi ai patriei, tineri și tinere au oferit oaspeților dragi buchete de flori.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au răspuns cu căldură manifestărilor de dragoste și prețuire ale mulțimii. Cei care au luat cuvîntul de la tribuna marii adunări populare, reprezentanți ai oamenilor muncii, ai corpului profesoral și ai studenților, și-au exprimat sentimentele de adîncă dragoste și prețuire față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, admirația și vibranta recunoștință față de împlinirile anilor socialismului, față de marile izbînzi economico-sociale din glorioasa „Epocă Ceaușescu“, dînd glas, totodată, adeziunii depline a tuturor oamenilor muncii, a cadrelor didactice, a tineretului școlar și studenților timișoreni, a întregului nostru popor față de Hotărîrea Plenarei Comitetului Central, privind realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, la Congresul al XIII-lea, în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român.

În numele tuturor celor prezenți, al tuturor locuitorilor din județul Timiș, primul secretar al Comitetului județean de partid a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu rugămintea de a lua cuvîntul la marea adunare populară.

Întîmpinat cu deosebit entuziasm, cu vii și îndelungi aplauze, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost urmărită cu deosebit interes, cu deplină aprobare și satisfacție, fiind subliniată în repetate rînduri cu îndelungi aplauze, cu urale și ovații.

Marea Adunare populară s-a încheiat într-o atmosferă de vibrant entuziasm patriotic. Scandînd cu înflăcărare numele partidului și al secretarului său general, zecile de mii de participanți și-au reafirmat încă o dată cu putere încrederea lor nestrămutată în partid, în politica sa clarvăzătoare, consacrată edificării societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Orchestele făceau să răsune melodiile pline de voioiciune și optimism ale jocurilor bănățene. Tineri îmbrăcați în costume populare au invitat pe tovarășul Nicolae Ceaușescu și pe tovarășa Elena Ceaușescu să se prindă într-o horă simbolizînd viața și munca înfrățită a tuturor locuitorilor din această parte a țării - români, germani, maghiari, sîrbi - indestructibila unitate a întregului popor în jurul partidului, al secretarului său general.

Participarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea noului an de învățămînt, moment sărbătoresc pentru tînăra generație a țării, a scos cu pregnanță în evidență rolul și locul de maximă importanță pe care conducerea partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu personal le atribuie procesului instructiv-educativ, pregătirii tineretului pentru muncă și viață, formării unor oameni cu o înaltă ținută morală și înaintată conștiință patriotică, revoluționară, constructori demni ai socialismului și comunismului pe pămîntul României.

„Voi, dragi prieteni copii și tineri, sînteți aceia care trebuie să faceți totul pentru a vă însuși cele mai noi cunoștințe în toate domeniile de activitate, pentru a putea fi mîine buni constructori ai socialismului, buni muncitori, buni tehnicieni, buni ingineri, buni profesori, buni oameni de știință în toate domeniile, fără deosebire! Să nu uitați nici un moment că trebuie să vă însușiți continuu tot ceea ce a creat mai bun cunoașterea umană, tot ceea ce este mai nou în știință și tehnică, că trebuie să vă călăuziți permanent de concepția revoluționară, materialist-dialectică și istorică, de faptul că în permanență trebuie luptat pentru dezvoltarea cunoașterii, pentru noi și noi descoperiri! Să avem întotdeauna în vedere teza științifică, materialist-dialectică, după care nu există lucruri ce nu pot fi cunoscute. Există numai lucruri cunoscute și lucruri încă necunoscute; dar cunoașterea umană nu are limite, e fără margini! Posibilitatea de noi și noi descoperiri, în toate domeniile, nu a fost încheiată! Trebuie deci, acționînd în spirit revoluționar, să faceți totul pentru a putea mîine să dezlegați noi taine ale tehnicii, ale naturii, ale cunoașterii umane în general. Numai așa veți putea fi permanent revoluționari, vă veți putea îndeplini misiunea în societate — de a ridica patria noastră pe culmi tot mai înalte, de a menține treaz spiritul de luptă revoluționar — care constituie chezășia înălțării României în societatea comunistă!“

NICOLAE CEAUȘESCU

CUTEZĂTORI ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

Toamnă pionierească.

Toamnă înseamnă belșug, hărnicie, voie bună – ceea ce vor să ne spună aceste imagini (foto 1 și 2) în care pionierul fotoreporter **Dan Valentin** de la subredacția „Tot înainte“ din **Buzău** i-a surprins pe colegii săi din comuna **Merei** la culesul strugurilor. Și tot el ne trimite acest fotoinstantaneu, demonstrînd că, într-adevăr, „cu mic, cu mare“, localnicii pun acum umărul ca roadele toamnei să se adune în hambare. „Zoritul băiețel“ (foto 3) e frățiorul unuia dintre harnicii pionieri ai Școlii nr. 1 din comuna **Nehoiu,** care au pornit la asaltul culesului fructelor din livezile C.A.P. Dar iată și o imagine a bucuriei care precede deschiderea noului an școlar – de fapt, o ultimă repetiție în vederea spectacolului literar-muzical-coregrafic „Sună, sună clopoțelul“, pe care-l pregătesc formațiile artistice de la Școala nr. 15 din **Buzău** pentru emoționanta zi de 15 septembrie (foto 4.)

În „salopeta de lucru“ a toamnei și-au făcut prezența și pionierii vîlceni. Ei înfățișează un alt tablou al belșugului roadelor culese în acest anotimp. 2 200 de pionieri din localitățile **Drăgășani, Sutești, Voicești, Ștefănești, Prundeni, Lungești, Galicea** și de la numeroase școli din **Rm. Vîlcea** au recoltat 120 tone de legume. „Fructuoasă culegere de fructe“ se poate spune despre acțiunea celor 4 500 de pionieri din localitățile **Ionești, Fîrtățești, Lădești, Suseni, Bălcești, Drăgoești, Ghioroiu, Nicolae Bălcescu, Milcoiu** care au cules 280 tone de fructe. 700 de pionieri din localitățile **Cîineni, Malaia, Perișani, Muereasca, Bărbătești, Costești, Olănești** au colectat 57,60 tone de fructe de pădure, colindînd cu agerime toate crîngurile și pădurile înconjurătoare. Acum, la început de nou an școlar, pionierii și școlarii au fost întîmpinați de toate școlile „frumoase ca florile“, primenite de beneficiarii lor – copiii – încă de la 15 august a.c. Iar pentru copiii din localitățile **Glăvile** și **Păușești-Măglași** începutul anului școlar a fost de două ori sărbătoresc: ei au pășit pragul a două școli noi, ivite pe harta județului în acest an jubiliar: 1984.

1

Pe ogoarele, în grădinile și livezile din județul **Arad,** pionierii și-au dovedit hărnicia cutezătoare și priceperea gospodărească de-a lungul întregii veri. Iată de ce, potrivit zicalei „toamna se numără bobocii“, ei pot să facă acum o numărătoare frumoasă a roadelor hărniciei lor. 123 700 de pionieri arădeni au participat, așadar, la lucrări de întreținere a culturilor pe 625 de hectare, au recoltat 2 240 tone de cartofi, 300 tone de fructe, au cules 23 tone spice de grîu, 700 tone de furaje. De asemenea, vrednicii copii au dat ajutor după fiecare recoltă la eliberarea a 270 de hectare de teren agricol și tot ei au contribuit la irigarea a 370 de hectare (nu o dată prin a transporta găleți cu apă în grădinile de legume). Acum, la început de septembrie, printre cei mai harnici pionieri gospodari îi cităm pe cutezătorii din localitățile **Vladimirescu** (au recoltat 40 tone de legume), **Șiria** (au recoltat 17 tone de legume), din **Sîntana** (au recoltat 30 tone de legume) și alături de ei mulți alții, fiindcă întrecerea în hărnicie continuă.

2

Ni se comunică din **Letea Veche, Pîncești, Sascut, Mărgineni, Valea Seacă și Dămienești,** județul **Bacău,** o frumoasă cifră, elocventă pentru vrednicia pionierilor din aceste localități: pînă la sfîrșitul lunii august ei recoltaseră peste 100 de tone de legume. „Asaltul“ culesului continuă cu aceeași amplă și entuziastă desfășurare de forțe pionierești și, în curînd, ei ne vor informa asupra noului bilanț, înregistrat în luna septembrie. Așadar, rămînem pe recepție!

3

Ne menținem cîteva cifre-bilanț, edificatoare de astă-dată pentru vrednicia pionierilor din județul **Vaslui.** În cadrul celor 164 de tabere de muncă patriotică, 40 000 de pionieri și școlari au ajutat la întreținerea culturilor de pe o suprafață de 3 548 hectare, au recoltat 397 tone de legume și 379 tone de fructe. De asemenea, au eliberat 995 hectare de paie rămase în urma combinelor, contribuind astfel și ei la urgentarea efectuării noilor arături. Concomitent cu aceste lucrări desfășurate pe „șantierele verii, ei au cules și au predat unităților „Plafar“ 73 tone plante medicinale și 48 tone fructe de pădure. Iar pionierii care se ocupă de creșterea și îngrijirea viermilor de mătase au predat întreprinderii sericicole din Vaslui însemnate cantități de gogoși de mătase.

S-au evidențiat în mod deosebit pionierii din **Băcani, Petrișoala, Zăpodeni, Blăgești, Tăcuta, Codăești, Bogdana, Costești, Fălciu, Ivănești,** și de la **școlile nr. 2** și **5, Vaslui, nr. 8** și **9, Bîrlad, nr. 1** și **3, Huși.** Odată cu declanșarea campaniei de toamnă îi regăsim din nou pe pionierii vasluieni în amfiteatrele hărniciei.

4

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Începutul noului an școlar i-a găsit pe pionierii din localitatea doljeană Rast cu amintiri bogate din vacanță. Un eveniment deosebit în viața unității lor l-a constituit schimbul de experiență pe care l-au avut cu pionieri delegați la Forumul Național al Pionierilor. Tot în cursul acestei vacanțe au primit vizita în ospeție a pionierilor din Șomcuta Mare, județul Maramureș, cu care au legat o strînsă prietenie din anul trecut. De-alungul lunilor de vară, hărnicia copiilor din Rast s-a făcut mereu simțită în ajutorul permanent dat cooperatorilor. Copiii au îngrijit cu rîvnă și propriul lot școlar, unde au cultivat fasole, varză, porumb, grîu, îmbogățindu-și cunoștințele de tineri agricultori, dar făcînd, totodată, și cercetări ca tineri biologi. În bagajul mare al amintirilor de vacanță, se păstrează și activitățile lor de pregătire pentru apărarea patriei, în cadrul cărora cercul lor „Prietenii grănicerilor“ s-a făcut remarcat prin excelenta sa pregătire și de către pionierii oaspeți. De asemenea, localitatea lor natală, prin natura sa pitorească, le-a oferit o tabără de vacanță... la domiciliu. Căci Rastul parcă s-ar fi ivit din apele Dunării. Peisajul este curat și imprevizibil, datorită revărsării ciclice a apelor. Un ostrov dulce le mărginește zona. "Localnicul" natural și prețuit al acestor locuri este... peștele! Ca atare, copiii au participat la antrenante partide de pescuit.

Acum, școala i-a așteptat schimbată prin propria lor grija gospodărească din vacanță, frumoasă ca o floare. Pionierii s-au reîntors pe băncile școlii, cu planuri frumoase, conturate încă din vară. Pentru aceasta i-a încurajat și aprecierile făcute de pionierii din țară care i-au vizitat. De pildă, a fost foarte apreciat cercul lor de tineri istorici și arheologi, condus de directorul școlii, profesorul de istorie Florea Velea. A fost apreciată și activitatea competentă a cercului de biologie, condus de tovarășa profesoară Ștefania Lăzărică. În laboratorul modern, strălucitor de alb, tineri biologi pasionați, cum sînt Magdalena Boabă, Mircea Mită, Florentina Sbîrcea ș.a. fac operații de conservare a plantelor și animalelor, mînuind cu precizie subtilele ustensile, lupa, bisturiul, penseta, lama, forfecuța.

Tinerii istorici din Rast sînt privilegiați, în cercetările lor, de bogăția în vestigii ale acestor plaiuri, care păstrează deci multe amintiri ale trecutului. Despre școala lor au *aflat date care-i atestă vechimea de la finele secolului trecut. În zonă, îndeosebi la punctul Țîfaru, se află o recoltă îmbelșugată de fragmente ceramice de vase, statuete, din epoci îndepărtate, încît, pășind pe acest pămînt dunărean, poți zice că urmele trecutului istoric „răsar din pămînt ca plantele". De altfel, specialiștii arheologi, în urma cercetărilor, au atestat aici cultura Vincea-Rast. (Arheologii din cercul școlii obișnuiesc să spună că fragmentele unei statuete din epoca neolitică – descoperită la Grinda Țîfaru și reconstituită de specialiști – se poate numi „Venus din Rast".) Ei au reușit pînă acum să localizeze în teren așezările tribale dacice și să cartografieze mormintele cu ceramică dacică. Cabinetul lor de istorie din școală se mîndrește și cu un colț muzeistic. Să privim puțin prin vitrina lui: iată o ceașcă dacică, iată un vas din cultura Vincea (îl vedeți și în imagine), ceșcuță de lut din epoca bronzului (se vede din formatul ei că localnicii nu descoperiseră încă roata olarului și modelau cu mîna; pe ceșcuță este incizată imaginea soarelui); un vas mai mare cu patru torțițe din cultura Basarabi, la care se observă modelarea cu roata; o greutate pentru pescuit din epoca neolitică și multe altele. Tineri arheologi, cum sînt Carmen Giulea, Florentina Vlădoi, Aristica Ciochină, Cristina Oprișor, Sorin Ispas și Viorel Trandafir au de-acum o dexteritate să dea jos patina timpului (de mii de ani!) de pe fragmentele ceramice aduse la lumină și să lucreze la reconstituirea lor. În acest an școlar, istoricii și-au propus să elaboreze o monografie a localității lor (recent au recuperat o hartă a localității Rast datînd din 1890) și vor continua munca lor de arheologi, îmbogățind colțul muzeistic.*

Odată cu prima zi de școală, pionierii comandanți Manuela Stănculescu – comandanta unității –, Marcela Pirpilică, Cristiana Vasile, Liana Țibreanu, Titel Pîrvu și ceilalți membri ai comandamentului pionieresc sînt deciși, în primul rînd, să nu-i mai lase pe acei puțini colegi „învățați numai cu vacanța" să mai amîne efortul la învățătură, ca în alți ani. Și-au mai propus ca în noul an de activitate „să spargă gheața" în vederea organizării unei expediții pionierești, dat fiind că nu au reușit în ultimii ani să mai inițieze o asemenea acțiune atît de familiară cutezătorilor.

Este început de an școlar și pionierii din Rast sînt hotărîți să-și îndeplinească la cote cît mai înalte îndatoririle lor, asemenea colegilor din toate județele țării, să întîmpine cu frumoase fapte pionierești marele forum al comuniștilor, Congresul al XIII-lea al partidului.

M. DIACONU

MÎINILE MĂIASTRE ALE COPIILOR

...Se află ascunsă la poalele Munților Zarandului o fermecătoare așezare, a cătrei denumire provine fără îndoială din limbajul atît de inventiv al copiilor: Căsoaia! Va fi fost într-adevăr aici, cîndva, o bătrînă, „căsoaie", de vreme ce locul acesta a primit un asemenea nume, însă acum vei întîlni, risipite printre copacii umbroși, căsuțe vesele, cochete, colorate — într-un cuvînt o așezare ca-n poveste. De fapt, Căsoaia și este un tărîm de basm și frumusețe peste care suverană e numai copilăria, un ținut peste care împărățesc copiii în anotimpul îndrăgit al vacanțelor. De cinci ani încoace însă, i se adaugă noi frumuseți, frumuseți zămislite din piatră șlefuită, modelată, însuflețită cu dragoste și har, și fantezie de mîinile măiestre ale copiilor participanți la tabăra interjudețeană de sculptură. În pajiștea maiestuoasă din preajma taberei, preschimbată într-o bogată galerie de artă în aer liber, vom întîlni numeroase sensibile metafore în piatră — expresii ale imaginației creatoare a celor mai tineri artiști-sculptori. I s-au adăugat în acest an expoziției de la Căsoaia lucrări noi și de certă valoare. Precum basorelieful „Dacii liberi" — evocînd un moment epic din istoria vitejilor noștri strămoși —, lucreare realizată aici, în tabără, de Codrin Moțica, de la Școala nr. 1 din Arad. Sau compoziția „De strajă patriei" — glorificînd curajul și eroismul ostașilor aflați de veghe la fruntariile țării. O lucrare plină de forță și măreție este semnată de Florin Palade, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Arad. Hunedoreanul Ioan Medruț se dovedește un înzestrat portretist și el chiar a expus la... vernisajul vacanței 1984 un foarte expresiv portret. Originale și sugestive transfigurări plastice semnează și Emil Ștefan, de la Școala nr. 2, și Dan Zăbăilă de la Liceul „Ioan Slavici" din Arad, și toți cei care s-au întîlnit în acestă frumoasă și pasionantă întrecere artistică. Întrecere dedicată, în acest an, celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

Sculptorii de la Căsoaia se află acum din nou în bănci, dar au lăsat aici o fascinantă lume dăltuită în piatră, o lume tăcută și meditativă, pe umerii căreia se așază, iată, în sfîrșitul de septembrie, culorile de aur și fast ale toamnei. A trecut vacanța și totuși mărturiile ei se păstrează aici, mărturii perene întruchipînd emoționante documente artistice aparținînd copiilor, pionierilor. A trecut vacanța, dar tabăra Căsoaia trăiește încă de pe-acum cu dorul verii viitoare, cu dorul de copii, de larmă, de cîntece și veselie, dar și de ritmul dălților în piatră...

ILEANA PIȚA

COPIII CARTIERULUI

Pe pionierii de la Școala nr. 31 din Ploiești i-am cunoscut mai întîi la școală. Am fost curioși să-i reîntîlnim și la ei acasă, la bloc, în cartier și iată ce am aflat...

Raluca Slămnescu, o fată energică și întreprinzătoare, se înțelesese, din primăvară, cu o altă pionieră locatară la aceeași scară a blocului, Adriana Pînzaru, să facă să răsară o grădiniță cu flori. Au plantat 15 răsaduri de panseluțe, alte răsaduri cu trandafiri, gladiole, zambile și chiar ghiocei. Toate acestea s-au petrecut pe Strada Lacul Bîlea nr. 1, la Blocul 86, Scara A (grădinița cu flori este în fața blocului). Inițiativa a fost salutată de Asociația de locatari, chiar și de apărătorii exclusiviști ai grădinilor de legume ce împrejmuiau blocurile. Felicitările au fost rostite pentru că în peisajul spațiului verde, florile aduceau nota lor de frumusețe, inspirînd bucurie și voie bună. Inițiativa celor două fete i-a atras pe toți copiii de la Scara A, și mici, și mari, și băieți, și fete. Băieții, Stoica, Bogdan, Dan și Mihai, au confecționat dulăpioare, în care au așezat în ordine uneltele de grădinar, consacrîndu-se astfel și ca meșteri pricepuți. Fapta lor ne-a făcut ca în gînd să le schimbăm metaforic numele blocului unde locuiesc și să ne spunem că adresa lor se cheamă „La grădinița cu flori".

Ne-am gîndit să mergem și „pe urmele" Valeriei Șerban, din clasa a VI-a A, despre care am dedus încă din cunoștința făcută la școală că are o vocație de organizator și chiar de... pedagog. Și după cum ne-am lămurit, nu ne înșelasem. Valeria a inițiat acțiunea de sprijinire a asociației de locatari. Ideea ei a fost îmbrățișată cu interes, după care și-au împărțit atribuțiile cu pricepere și ingeniozitate, fiecare primind sarcini în privința întreținerii curățeniei, a respectării disciplinei etc. Totodată au hotărît ca lunar, aceste atribuții să treacă de la unul la altul pentru a se arăta mereu interesați, ageri, plini de energie și pentru a avea noi și noi idei folositoare. Iată-i, de pildă, pe acești tineri, cum au luat loc „profesoral" pe o bancă de lîngă bloc, iar în fața lor s-au înșirat nerăbdători și emoționați un grup de micuți școlari. Examinatorii țin în mîini „minicataloagele" – cum le zic ei – în care trec notele. În primul rînd cele mai importante, după opinia lor, sînt notele date la purtare. Din fericire, au fost rare cazurile cînd au fost nevoiți să dea note mici. Urmează apoi și rubricile care se completează la... lecții. Fiecare locatar din primară trebuie să aibă la el foaie și creion, notată cu numele lui, pe care are de scris o dictare ori un exercițiu, ori o problemă, pentru care, firește, primește note. Așa că mulți dintre ei vor avea prilejul, stimulați cum se simt de către prietenii lor din cursul gimnazial, să se laude cu două rînduri de note bune, cele primite la școala de la Școală și cele primite la școala de acasă!

Inimoși, grijulii, harnici și isteți, copiii cartierului sînt colaboratorii foarte apropiați ai asociațiilor de locatari. Ei știu să dea un preț cuvenit timpului liber, atît în zilele de vacanță, cît și acum în zilele de școală, cînd au redevenit cu toții „colegi de bloc" la învățătură, disciplină, muncă.

MARGARETA MICU

patrie română-țară de eroi

PIONIERI LA ȘCOALA IUBIRII DE PATRIE

La Bucșoaia, cerul este mai înalt, mai albastru, liniștea dă măreție nesfîrșitelor păduri de brazi și de baladă. Apele vin parcă direct din stele noaptea, iar ziua pot fi văzute cum izvorăsc de sub cetăți. Cerbii Carpaților dau într-o parte și-n alta desișurile să se întîlnească cu copiii.

Brusc, din această stare de vis și basm, cel ce străbate aceste plaiuri se întîlnește față în față cu... oștenii lui Dragoș sau cu tulnicele și coifurile de pe vremea lui Vodă Ștefan cel Mare. „Cîtă istorie, atîta măreție", spunea Mihail Sadoveanu. Prin aceasta înțelegem monumentalitatea eroismului acestui popor, înțelegem puterea lui fără egal de-a se făuri și apăra. Pînă în marele trecut nu-s decît vreo trei sute, vreo mie, vreo două mii de ani. Dar tot pînă în trecut de la Bucșoaia și pînă la Voroneț sau pînă la Cetatea Sucevei nu-s decît cîțiva kilometri. Haideți să fim martorii uneia dintre cele mai frumoase acțiuni-concurs. Cunoscută de toți pionierii țării, ea se numește „Patrie română – țară de eroi", iar la București și-au dat întîlnire toți copiii țării, reprezentați prin echipaje ale unităților cîștigătoare ale locului I la nivel județean.

Să vii din toate zările țării, să vii de pe lîngă gorunul lui Horea, din vetrele lui Avram Iancu, din munții lui Gelu, să vii din Sarmizegetusa, de la Posada ori de la Călugăreni, de la Podul Înalt, de la Mărășești ori Carei și să ajungi în dulcea Bucovină, spre cetatea de scaun a lui Ștefan cel Mare, spre Ipoteștii Luceafărului sau Mălinii lui Nicolae Labiș...

Toate echipajele care au sosit în tabăra de la Bucșoaia, unde în luna august urma să aibă loc acțiunea-concurs „Patrie română, – țară de eroi", formau grupuri mici foarte strînse... Un fel de ambasadori ai istoriei cu vești și mărturii din cele mai adînci epoci, „cronicari" ai unor timpuri trecute de mult, dar în care stăruie cu măreție vocea unui neam întreg. Aceiași cercetători, aceiași copii sînt și cronicarii zilelor noastre, ai acestor ani de mărețe înfăptuiri revoluționare în România, cînd în fruntea partidului, a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul celei mai luminoase epoci din istoria multimilenară a patriei.

UNIREA ȚĂRII ROMÂNEȘTI
CU TRANSILVANIA ȘI MOLDOVA
SUB CONDUCEREA LUI MIHAI VITEAZUL

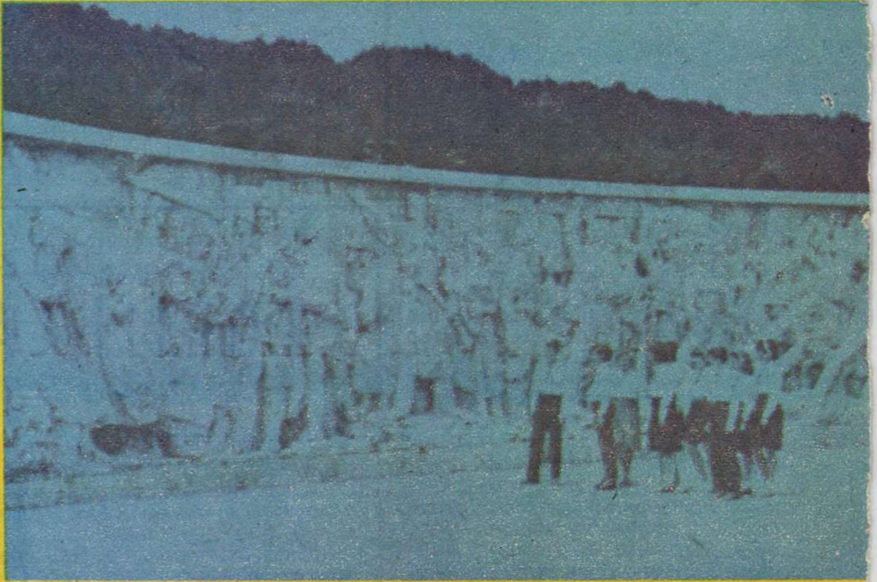

Plaiurile țării sînt prezentate în acțiunea „Patrie română – țară de eroi" cu tot ce au ele mai reprezentativ și mai valoros, măsurate de timp în cele trei dimensiuni: trecut, prezent și viitor. Cu toată țara îmbrățișată de ei – la rîndul lor, ei înșiși îmbrățișați de toata România –, membrii echipajelor veneau la Bucșoaia în acest an cu înălțătoare evenimente în viața patriei să-și însușească istoria așa cum le-o arată și fapta, și omul, și timpul acestui pămînt strămoșesc.

COLOANA INFINITĂ A LUMINII

Așa putem numi întreaga activitate a echipajelor sosite în tabăra de la Bucșoaia din acest an. Încă din primele ceasuri jurnalele, comunicările științifice, însemnările, albumele și foto-albumele, caietele de însemnări etc. devin repede mărturii ale dorinței arzătoare de-a pune în valoare toată frumusețea unei asemenea munci.

Dar cel mai viu și disputat este programul propriu-zis al zilelor petrecute aici: excursii de documentare, întîlniri

BUCUREȘTI AZI

cu istorici, oameni de cultură și artă. sesiuni de comunicări științifice, recitaluri de poezie patriotică și revoluționară, spectacole cultural-artistice, vizitarea unor muzee, case memoriale și expoziții etc. Printre acestea se cuvine să amintim aici vizitele la Muzeul de istorie din Suceava, Cetatea de scaun, Scaunul domnesc, Planetariul. La Marginea a fost vizitat atelierul renumit de ceramică, iar la Rădăuți Muzeul de etnografie; la Fălticeni a fost cunoscută Galeria oamenilor de seamă. Tricolorul – astăzi imnul nostru național – și Balada au fost ascultate chiar în comuna celui care le-a compus: Ciprian Porumbescu; șirul acestor vizite s-a continuat la Gura Humorului, în Comuna Frasin, la Rădăuți și la Cacica

Sesiunea de comunicări a copiilor a cuprins „aspecte ale desfășurării actului revoluționar de la 23 August 1944 în diferite județe, descoperiri arheologice ale copiilor, culegerea unor variante ale baladei „Miorița“, eroi locali din monografii întocmite de pionieri...

Desfășurîndu-se în zilele în care întregul popor român sărbătorea împlinirea a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, programul taberei a oferit pionierilor și școlarilor posibilitatea de a cunoaște marile înfăptuiri ale socialismului și pe meleagurile dulcei Bucovine, drumul istoric și glorios al întregului popor pe calea socialismului. Prin cîntec și vers, participanții la etapa republicană a acțiunii-concurs „Patrie română – țară de eroi“ au dat glas, în spectacole de adîncă vibrație patriotică, cum au fost: „August de lumină“, „Omagiu conducătorului iubit“, „Copiii României socialiste doresc pacea“, celor mai alese sentimente de dragoste și recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru minunatele condiții de viață și învățătură de care beneficiază pentru a se forma în spirit patriotic, revoluționar, pentru muncă și viață, ca ziditori destoinici ai României de mîine, ca vrednici urmași ai comuniștilor. Această coloană infinită a luminii a devenit însăși lumina sufletească a copiilor.

Finalizarea unei astfel de acțiuni s-a realizat, cum prevede regulamentul, printr-un concurs care a constat dintr-o probă de istorie cu participarea tuturor celor 328 de membri pionieri ai echipajelor, pe baza unor buletine individuale de concurs, proba de creație literară și plastică cu tematică adecvată.

Analizînd lucrările prezentate în cadrul concursului, juriul a acordat următoarele premii ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor:

— **Marele trofeu** și **placheta acțiunii-concurs** – echipajului unității de pionieri de la Școala nr. 180, București;

– **Premiul I** – echipajului unității de pionieri a Liceului pedagogic „Emil Bodnăraș“ – Suceava;

– **Premiul II** – echipajului unității de pionieri de la Școala nr. 5, Tecuci, județul Galați;

– **Premiul III** – echipajului unității de pionieri de la Școala din Moreni, județul Dîmbovița.

ION CRÎNGULEANU

O descoperire arheologică

La ședința de comunicări științifice din Tabăra acțiunii-concurs „Patrie română, țară de eroi“, de la Bucșoaia, echipajul Școlii nr. 2 din Huși, spre surprinderea tuturor, s-a prezentat cu tot felul de aparate electronice audiovizuale, despicînd taria timpului și înnobilîndu-i gravitatea cu ajutorul imaginii, poeziei și muzicii. Pentru că în cronica pe care au prezentat-o – „Pionieri la porțile istoriei“ – se povestea, poate într-un limbaj puțin sofisticat, dar plin de esență, convingător, cea mai mare aventură pe care au putut-o trăi cîțiva copii cînd, după o muncă migăloasă de luni și ani, s-au trezit față în față cu grandoarea istoriei patriei noastre.

Îndrumați de arheologa Violeta Veturia Bazarciuc și de Dorina Harnogea, profesor-îndrumător al cercului de arheologie – etnografie – muzeografie de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, echipajul școlii din Huși participase în 1983 și 1984, în cadrul taberei de arheologie, la lucrările ce se desfășuraseră pe Șantierul Național de la Bunești-Averești. În acest răstimp ei reușiseră să descopere o vatră de foc neolitică, fusiole (pentru războiul de țesut și pescuit), mărgele din lut ars și din sticlă colorată, o vatră de foc dacică, un vas de provizii („întreg“ – se menționează în cronica echipajului), căni cu toartă supraînălțată și multe alte obiecte, mărturii pline de semnificație ale bogatei vieți materiale și spirituale a strămoșilor noștri, geto-dacii.

Dar, consemnează micii arheologi din Huși, în ziua aceea de vineri, 13 iulie 1984, atunci cînd mulțumirea unei munci făcută cu atenție și dragoste și poate fierbințeala soarelui îi făcea să se gîndească la o binemeritată odihnă, cineva a descoperit pe marginea șanțului săpat chiar în acea zi în zona „Cetății de la Bunești“, Diadema dacică de aur! Era ora 12 „se consemnează“ în moderna... cronică a echipajului din Huși.

Și, într-o explozie de lumină, în sunetele triumfale ale unei simfonii, vedem chipurile în extaz ale pionierilor Gigi Costin, Simona Căciulă, Ilie Mocanu, Valentin Sîrbu, Iulian Cocîrță, Nicolaeta Masim, Gina Rădoi, Marcela Mocanu, Cerasela Danu, martorii minunatei descoperiri arheologice.

Începea istoria la lumină a Diademei dacice de aur, în greutate de 765 de grame: o puteți vedea în secția Tezaur a Muzeului de Istorie Națională din București.

IULIU RAȚIU

Viniciu Gafiță
SÎNTEȚI OASPEȚII MEI

ÎN LUMEA AMINTIRII

Aparent diferite, „amintirile" și „povestirile" lui Viniciu Gafița din **Sînteți oaspeții mei** apelează și unele, și altele la biografia autorului, adusă în prim plan și pusă epic în pagină în funcție de cîteva înțelesuri morale. Mai firești, deși umbra uriașă a lui Creangă le domină mereu, sînt **Amintirile.** Aici, tonul evocării nu e cel al maturului, ci al copilului care își trăiește și își povestește concomitent viața, cu o nuanță de naivitate, de frăgezime a gîndului ce poate cîștiga la ora primelor lecturi. Evenimentele narate sînt de toate zilele: culesul cireșelor în pădurea din marginea satului, mersul cu uratul, bucuria bradului de Revelion, peripeții de școlar inteligent care privește lumea cu ochii mari deschiși, dar toate aceste întîmplări obișnuite sînt ridicate la puterea feeriei, blînd idealizate de un povestitor emoționat de propriile-i spuse. Contrastul dintre această lume feerică pe care o descoperă copilul și realitatea dură întrevăzută mai tîrziu, cînd iluziile încetează, e de notabil efect literar. Prozatorul nu se sprijină, ci **alunecă** pe suprafața amintirilor, sugerează, nu califică direct, o existență grea, de copil nevoiaș dintr-o familie țărănească tipică, pîndită atunci, ca atîtea altele, de spectrul sărăciei și al celui de-al doilea război mondial. Ultimul capitol, **Întoarcerea,** echivalează cu o ieșire timpurie din copilărie exact în clipa în care bucuria revenirii la matcă ar fi trebuit să sporească puterea iluziei. Dar timpul nu mai avea răbdare.

Substratul moralizator e mai vizibil în povestiri, scrise în majoritatea lor din perspectiva maturului ce nu a pierdut încă vechiul contact cu copilăria. Textele au mai toate un sens la urmă. **O zi din viața lui Făt-Frumos-cel-Mic** înfățișează un posibil domn Goe, nu lipsit însă de gesturi și observații fermecătoare. Scriitorul se ferește să dea verdicte, el filmează pur și simplu micul personaj, pentru a insinua ușor, abia în ultimele rînduri, „morala". Mai convențională, **Surprize** se bazează pe contrastul dintre bunele intenții ale eroului și gesturile lui efective cu rele urmări. În **Bădală,** cea mai bună dintre prozele ciclului, subiectul e, ca și în **Amintiri,** ieșirea din copilărie. În fine, **Sid** e o proză cu subtext didactic care surprinde tot vîrsta de tranziție dintre copilărie și adolescență. Cu reacțiile ei de fetiță și de „domnișoară" în același timp, eroina de aici, Daniela, are ceva din grația personajelor lui Teodoreanu. În tot, **Sînteți oaspeții mei** își onorează titlul, e adică o invitație în lumea copilăriei rostită de un ghid care-i cunoaște bine secretele.

IOAN ADAM

CLEPSIDRA

de **ILIE TĂNĂSACHE**

– Maria!... Maria!...

Strigătul răzbătea cu greu pînă aici, în camera Mariei. Strigăt? O, nu! Era mai degrabă o șoaptă fără putere. Uitată parcă la jumătatea drumului.

– Maria!...

Fata ridică pleoapele. Tot așa de grele cum îi erau de cîteva zile. Și tot așa de fierbinți. Ca și obrajii. Ca întregul trup.

– Maria!...

Se trezi de-a binelea. În prag, Lucian și mama. Lucian cu ghiozdanul de elev, nou-nouț. Una dintre curele era mai slabă.

– Mamă, e strîmb, mamă. Îndreaptă-l.

Îndemnul Mariei stîrni gestul cuvenit din partea lui Lucian. „De ce să-i potrivească mama ghiozdanul? De azi era și el în stare! Începea școala. Ehei!..."

Pe masa Mariei, o clepsidră frumoasă. Ușor albăstrie, cu o verticală de pătrățele ca la taxiuri. Desen delicat, străveziu. Nisipul se odihnea în despărțitura de jos. Timpul încremenise acolo. Maria întoarse clepsidra și nisipul începu să se prefire harnic, frumos și neauzit. Timpul se puse iar în mișcare.

– Ai cea mai grozavă clepsidră, Maria.

Încăperea se clătină o secundă.

Febra, febra... Nenorocitul de pojar...

– Noi trebuie să plecăm, auzi glasul mamei.

Curios. Nu mai venea de atît de departe ca adineaori. Era aici, cald și bun.

– O să anunț că ai pojar... Și...

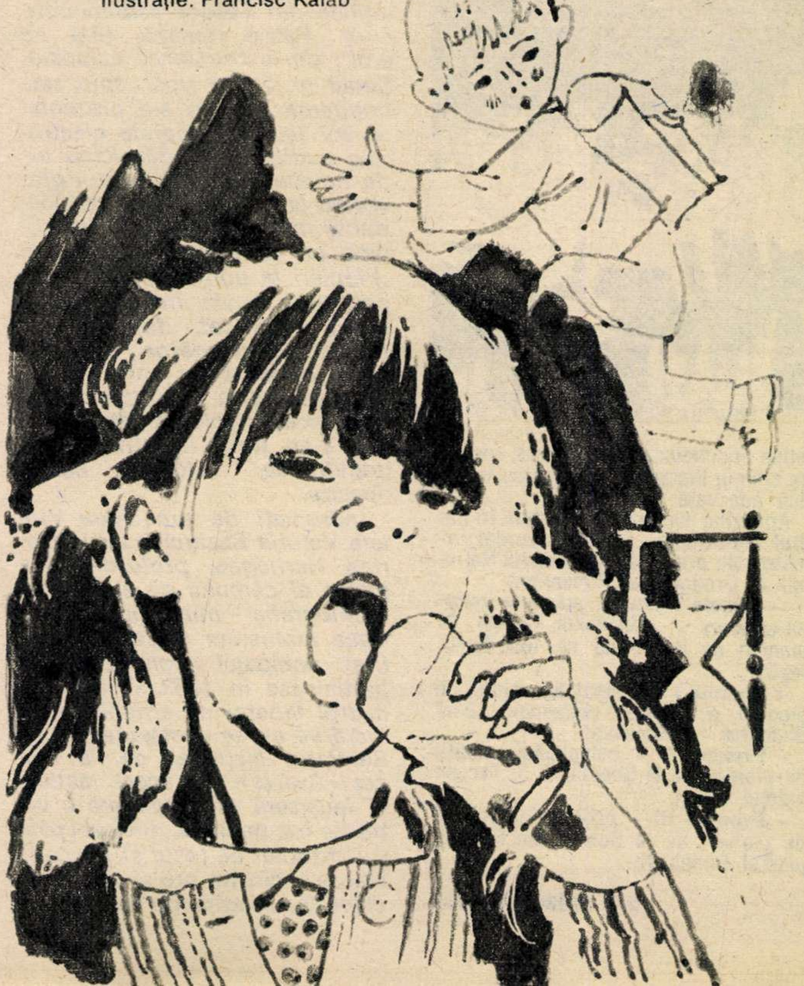

Ilustrație: Francisc Kalab

Iar începu să se clatine încăperea. Se legăna lin și totuși nu era bine.

„Ai cea mai grozavă clepsidră!..."

„Știi, nisipul măsoară exact timpul de citit cu glas tare o lecție."

„Dar eu n-am învățat să citesc!..."

„Ai să înveți."

„Și-o să am și eu o clepsidră la fel de frumoasă?"

„Tu o să ai... poate... un ceas..."

– Plecăm, Maria... Să nu uiți de gargara cu mușețel... Laptele e acolo, lîngă clepsidră... Ai și două piersici foarte gustoase...

– Bine, mamă...

Nisipul de dincolo de peretele de sticlă fîșîia ca o flacără acum. Ba nu, cum să fîșîie? Privi spre clepsidră. Curgea, curgea necontenit. Firicelul acela parcă era viu, zvîcnea de viață, de putere. Timpul călător. Un timp fierbinte. Cu flăcări în obraji, cu sîngele alergînd nebunește prin tot trupul. Desigur, se grăbeau și ***ei.*** *Acum se apropiau fără îndoială de blocul cu magnolia. N-o să observe copacul. Dar cînd va înflori, atunci n-o să se mai dezlipească de el. Va trebui să aibă grijă, să-i spună că nu are voie să întîrzie o secundă la intrarea în clasă. Totul trebuie făcut cu răbdare. Ăștia micii nu înțeleg altfel.*

Întinse mîna după cana cu lapte. Bău. Lichidul alb avea miros plăcut. Gustul... Gustul însă era cam amar. Ori gura ei era amară? Ce ghinion! Tocmai azi să fie bolnavă? În prima zi de școală a lui Lucian!... Mai bău o înghițitură. Și încă una. Și încă... Altfel nu avea cum învinge boala. Altfel trebuia să rămînă la pat mai multă vreme, în timp ce colegii ei vor avansa cu lecțiile, se vor duce departe, departe...

Așeză cana goală pe măsuță. Nisipul era despărțit acum în două părți egale. Adică, a fost. Pentru că fiecare secundă adăuga la grămăjoara de jos. Ei, acum trebuie să fi ajuns la poarta școlii. Cînd vin tramvaiele, metroul, larma e mare. Și poarta de intrare devine foarte îngustă. Să-i spună neapărat că nu cîștigă nimic dacă se înghesuie. Cel mult își rupe nasturii de la haină. Ori i se îndoaie cozorocul de la șapcă... Ori... A văzut ea, Maria, destule, într-un an de școală! Poarta, deci să nu o uite. Mai ales că Lucian e băiat. Și băieții totdeauna sînt mai nerăbdători...

Camera iar începu să se legene. Și totul mirosea a lapte și a cîmp. O cîmpie de mușețel cald, plăcut, cu arome aduse de aburi.

„Și-o să am și eu o clepsidră la fel de frumoasă?"

„Tu o să ai un ceas."

„Vreau o clepsidră ca a ta!"

„A mea e premiul din clasa I!"

„Vreau una la fel..."

„N-am cum să ți-o dau... Nu vezi cum se clatină toate în jur?"

Totul era acum numai cîmpie de mușețel. Aromă de mușețel, fără legănat. Maria întinse mîna și luă cana de tablă. Ceaiul era cald și bun. Făcea gargară... Să învingă mai repede boala. Obosi. Cînd puse cana la loc, observă că nisipul din clepsidră, în partea de sus, era pe terminate. O întoarse și timpul nu se opri deloc. Curgea, curgea... Sigur, au ajuns la careu acum. Cum s-a jungă? L-au format. Cei din prima clasă, o latură întreagă. Lucian și el, cu florile. Numai de ar avea grijă de ele. Să nu le rupă. Cum să dea **tovarășei** flori rupte? Ei, dacă era ea acolo! Le-ar fi ținut și pe ale lui. Și l-ar fi învățat cum să stea. Ținuta, adică. Și ghiozdanul să fie frumos așezat...

Aroma de mușețel stăruia puternic în cerul gurii. Camera nu se mai legăna. Lumina soarelui pătrundea în ea ca o bucurie. Ca o sărbătoare. Și timpul trecea, alerga în clepsidră. Clepsidra-premiu. Frumos lucru. I-a dat-o tata cînd a venit acasă cu coronița de premiantă. Coronița avea flori de iasomie, ei nu-i place floarea asta, are un parfum prea puternic, dar atunci, de bucurie, îi plăcea totul. Totul din jur...

Întinse mîna după o piersică. N-avea poftă. Dar mușcă din ea ca și cum ar fi avut. Aromele de mușețel și de piersică se amestecară. Și birui piersica. O mîncă și pe a doua. Acum parcă chiar avea poftă. Sigur, și asta va trebui să-l învețe. În pauză, mai întîi să se spele pe mîini și apoi să mănînce din pachețelul de acasă. Neapărat să se spele. Uite, ea, desigur, a greșit, și a venit pojarul. Exact cînd nu trebuia.

Acum probabil că au intrat în clasă. I-a așezat tovarășa în bănci, după înălțime. Stau cu toții cu ochii ficși la ea. „Nu, Lucian, nu ai de ce să te sperii. Tovarășa știe o grămadă de lucruri. Ai să vezi cît de multe lucruri știe... Și nu te mai foi atîta. Unele bănci, da, mai scîrțîie. Dar dacă stai liniștit... Ai grijă, nu-ți încurca lucrurile din ghiozdan. Un școlar se cuvine să fie ordonat... Și încă ceva: nu mai întoarce capul în spate la orice zgomot. Poate unul a scăpat creionul. Ori abecedarul. Nu-i nimic. Știi doar că băieții, mai ales, sînt neîndemînatici. Tu fii atent numai la ce spune tovarășa... Numai la ea să fii atent, Lucian..."

Iar s-a pornit legănarea. E mai lină acum, odihnitoare. Cu arome de mușețel și de lapte. Careuri perfect aliniate. Și glasuri, glasuri curate de școlari, clopoței de argint sunînd continuu, în înalt. Clopoțeii de argint măsurau și ei timpul... Întorci clepsidra și nisipul din ea curge, se prefiră cît o lecție la citire... O întorci iar și... Da, niciodată nu știi cînd zboară timpul. Și orele școlarului sînt scurte, trec repede. Adevărul ăsta neapărat trebuie să-l înveți Lucian. Neapărat. Clepsidra... Timpul... Lecția la citire... Lucian...

Maria adormi, cuprinsă de văpaia pojarului. Adormi, și în vis era și ea acolo, în careul școlii, cu Lucian... Și-n somn ori după somn, așeză clepsidra pe masa de lecții din camera lui Lucian. Darul ei să-i măsoare timpul de învățătură. Să-l învețe să și-l drămuiască. Îi auzi glasul, venit tot așa, de departe:

– Cum, mi-o dai mie, de tot?...

– De tot, Lucian... De tot...

Și o cuprinse din nou somnul, care odihnea și vindeca...

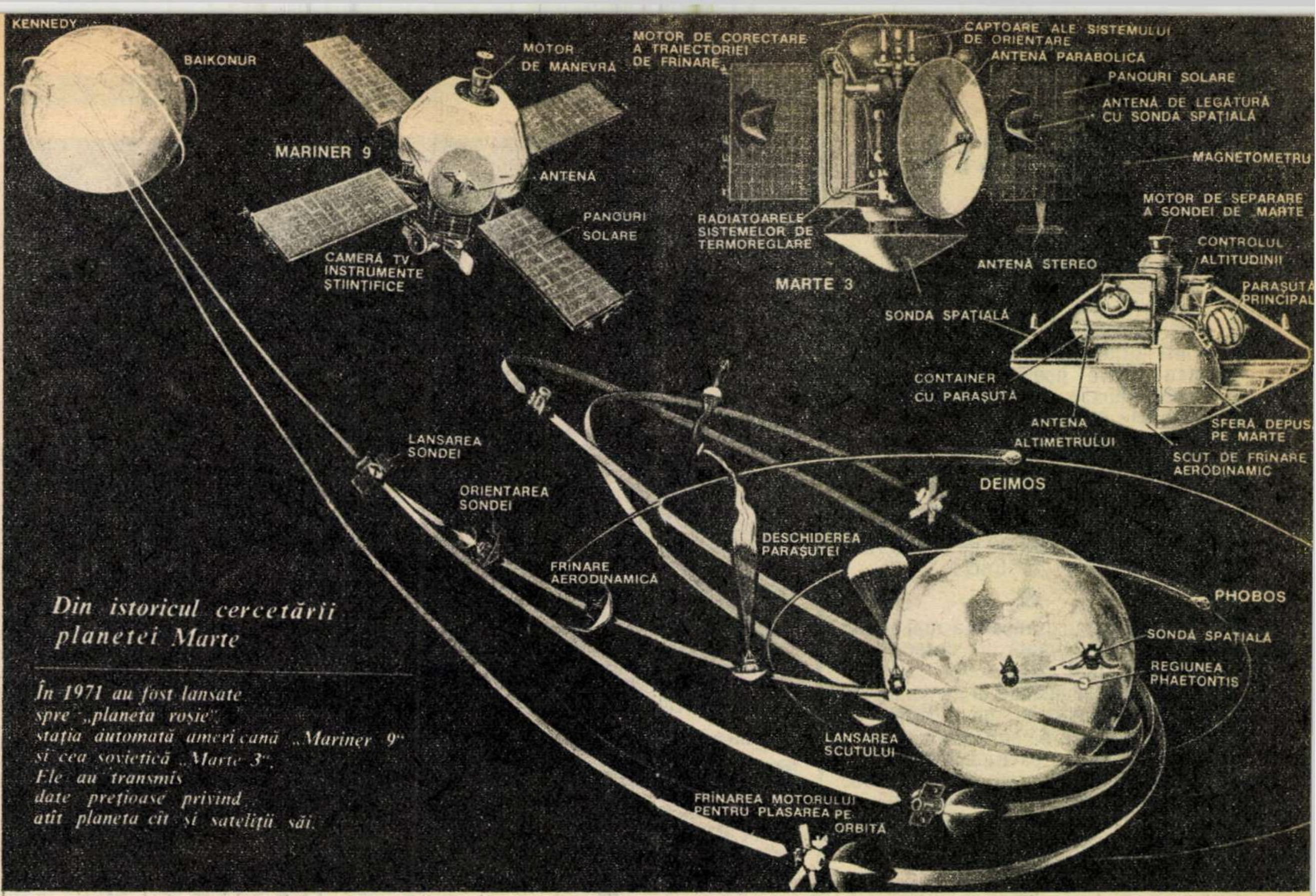
KENNEDY
BAIKONUR
MARINER 9
MOTOR DE MANEVRĂ
ANTENĂ
PANOURI SOLARE
CAMERĂ TV INSTRUMENTE ȘTIINȚIFICE
MOTOR DE CORECTARE A TRAIECTORIEI DE FRÎNARE
CAPTOARE ALE SISTEMULUI DE ORIENTARE
ANTENĂ PARABOLICĂ
PANOURI SOLARE
ANTENĂ DE LEGĂTURĂ CU SONDA SPAȚIALĂ
MAGNETOMETRU
RADIATOARELE SISTEMELOR DE TERMOREGLARE
MARTE 3
ANTENĂ STEREO
MOTOR DE SEPARARE A SONDEI DE MARTE
CONTROLUL ALTITUDINII
PARAȘUTA PRINCIPAL
SONDA SPAȚIALĂ
CONTAINER CU PARAȘUTĂ
ANTENA ALTIMETRULUI
SFERĂ DEPUS PE MARTE
SCUT DE FRÎNARE AERODINAMIC
DEIMOS
LANSAREA SONDEI
ORIENTAREA SONDEI
FRÎNARE AERODINAMICĂ
DESCHIDEREA PARAȘUTEI
PHOBOS
SONDĂ SPAȚIALĂ
REGIUNEA PHAETONTIS
LANSAREA SCUTULUI
FRÎNAREA MOTORULUI PENTRU PLASAREA PE ORBITĂ

Din istoricul cercetării planetei Marte

În 1971 au fost lansate spre „planeta roșie", stația automată americană „Mariner 9" și cea sovietică „Marte 3". Ele au transmis date prețioase privind atît planeta cît și sateliții săi.

club
ȘTIINȚIFIC

Din scrisorile primite la redacție am ales pentru inaugurarea clubului nostru o întrebare formulată de pioniera **Nela Enache** din Simeria, județul **Hunedoara.**

Ce e nou pe Marte? întreabă cititoarea și corespondenta revistei „Cutezătorii". Răspunsul îl aflăm prin rîndurile semnate de un alt cititor: **Mircea Mărculescu** din **Drăgășani,** județul Vîlcea.

Un adevărat dialog... interplanetar!

MARTE—
ADEVĂR ȘI MISTER

Marte este cea de-a patra planetă a sistemului solar în ordinea depărtării de Soare. Este și cea mai cunoscută dintre ele, după Terra. În decursul anilor s-au făcut numeroase hărți ale planetei, pe care apăreau „mări", „lacuri", „golfuri" (fără apă...), văi, continente, munți. Multe dintre aceste hărți au fost adoptate și de Uniunea Astronomică Internațională.

În ultimii ani s-au desfășurat cercetări importante, acumulîndu-se cunoștințe noi despre planetă. Astfel se știe că și pe Marte există patru anotimpuri. Durata lor este: primăvara - 199 zile; vara - 182 zile; toamna - 146 zile; iarna - 182 zile.

Relieful marțian este variat, întîlnindu-se regiuni foarte frămîntate și altele aproape lipsite de forme de relief. Potrivit datelor actuale, pe Marte există cel mai înalt munte al sistemului solar, de fapt un vulcan stins cu multă vreme în urmă. Acest munte este de trei ori mai înalt decît Everestul: are 27 000 metri! Craterul vulcanului are un diametru de 90 km, iar masa gigantului o întrece de peste 80 de ori pe a celui mai mare vulcan de pe Terra: Mauna Loa din Hawai.

Misiunile cosmice „Mariner" și „Marte" au fotografiat întinse cîmpuri de dune, munți, văi, canioane foarte profunde. Despre canionul Tithonius Lacus, lat de 120 km și lung de 4 500 km, se crede că a fost modelat de apă.

Regiunea denumită Pielea de elefant dezvăluie o activitate vulcanică recentă.

În atmosfera lui Marte se află vapori de apă, oxigen, azot, carbon. Unii specialiști sînt de părere că acum circa 3 milioane de ani atmosfera marțiană era asemănătoare celei de pe Pămînt.

A existat apă pe Marte? Fotografiile primite la nava cosmică „Viking-I" înfățișează, între altele, regiunea numită Cîmpia Crizelor. Relieful acestei zone lasă să se creadă că, în urmă cu 1 milion de ani, apa se găsea din belșug pe Marte, fluviile late de 20 km și adînci de zeci de metri nefiind o raritate.

Astăzi pe Marte apa se găsește sub formă de gheață. Fotografiile în infraroșu au arătat că polul nord marțian are calota formată din gheață, și nu din zăpadă carbonică, așa cum s-a crezut inițial.

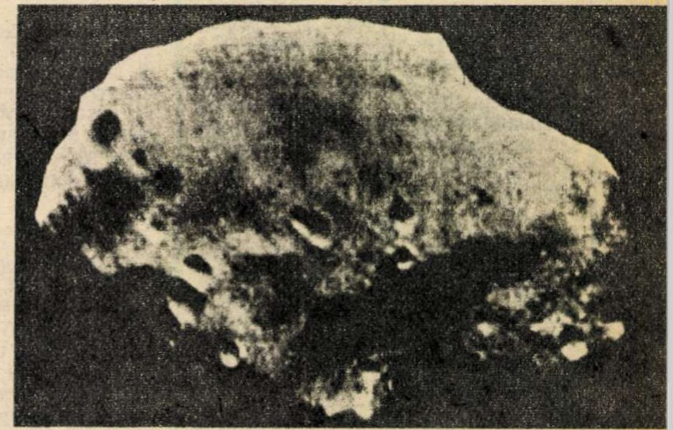

Phobos, unul din cei doi sateliți ai lui Marte, o stîncă de 25x21 km.

Temperaturile de – 70°C noaptea la ecuator și de – 120°C la poli ne fac să considerăm că viața pe Marte nu e cu putință. Unii specialiști au depistat însă pe Terra o serie de organisme ce rezistă condițiilor analoage celor de pe Marte! Savanții afirmă că, dacă pe planeta roșie a existat vreodată viață, atunci aceasta s-a dezvoltat tot pe bază de carbon, ca și pe Pămînt. Marte trece printr-o perioadă glaciară, în trecut clima planetei fiind mult mai blîndă.

Pe Marte bat vînturi foarte puternice, care deplasează mase imense de pulbere. Aceste vînturi provoacă o accentuată eroziune a solului.

Norii marțieni, mult mai rari decît cei terești, sînt de trei feluri: nori albi sau vineți, relativ frecvenți, ce se deplasează purtați de vînturile slabe; nori galbeni, mai puțin frecvenți, dar mai întinși; nori albaștri, situați în atmosfera înaltă.

Marte ne mai rezervă multe surprize.

Mircea Mărculescu,
elev, Liceul industrial
Drăgășani-Vîlcea

SCRIEREA

Cel mai primitiv mod de scriere este cel mnemonic. El cuprinde scrierea cu noduri (la perşi, chinezi şi incaşi), în care cuvintele şi propoziţiile se exprimă prin mărimea diferită şi distanţa dintre nodurile făcute pe o sfoară. Runele vechilor germani erau nişte beţe cu crestături combinate, ulterior reprezentate şi grafic.

●

Pentru negrii din tribul african Yebu, o împletitură de nuiele şi cureluşe cu diverse obiecte agăţate de ele exprimă chiar şi noţiuni abstracte.

●

Scrierea pictografică era mai evoluată. Ea este formată din desene stilizate. Cele mai vechi scrieri pictografice au fost semnalate la sumerieni, în sudul Mesopotamiei, pe o tăbliţă de argilă scrisă ce datează din anul 3500 î.e.n. Tăbliţa se păstrează la Muzeul Ermitaj din Leningrad. Din anul 3100 î.e.n., scrierea devine cuneiformă cu direcţia de sus în jos, pînă în anul 2700 î.e.n., cînd se impune cea orizontală de la stînga la dreapta.

●

Primul om de ştiinţă şi arheolog care a descifrat scrierea hieroglifică a fost orientalistul trancez Jean Francois Champollion (1790–1832). El a pus bazele egiptologiei moderne, elaborînd manualul de scriere hieroglifică a vechilor egipteni. Tot el este autorul unei gramatici egiptene şi al unui dicţionar egiptean cu scriere hieroglifică.

●

Cel mai vechi material „scris", găsit pe pămîntul românesc îl constituie trei tăbliţe din lut ars, acoperite cu o scriere pictografică, datînd aproximativ din anii 2900–2700 î.e.n. Aceste vestigii au fost descoperite la Tărtăria de Mureş.

●

În omenire nu există două persoane cu scrisuri identice. O anumită semnificaţie psihologică se regăseşte în fiecare scris.

●

Stenografia a fost folosită de greci şi de romani încă în secolul I î.e.n. Cel mai vechi document stenografiat este o placă de marmoră descoperită la Atena şi datînd din anul 350 î.e.n.

●

Plutarh informează că Marcus Tulius Tiro, sclavul eliberat al lui Cicero şi totodată biograful lui, a elaborat un sistem de scriere prescurtată – constînd din abrevieri convenţionale grefate pe alfabetul latin. Tiro a predat arta stenografiei cîtorva tineri senatori, care la 5 decembrie 63 î.e.n. au stenografiat rechizitoriul lui Cato cel Tînăr împotriva lui Catilina.

●

Prescurtările NO pentru număr, P. S. pentru post-scriptum, § pentru et (care înseamnă „şi")sînt o moştenire a vechilor note tironiene.

●

Xenofon nota cu semne abreviate învăţămintele pe care le primea de la predecesorul său, marele filozof Socrate (470–399 î.e.n.).

●

Monedă de aur geto-dacică de tip Kosson — sec. I — Î.E.N.

Prima metodă adevărată de stenografie apărea în 1602, cînd englezul John Willis publică lucrarea sa „Arta stenografiei".

●

Împăratul Carol cel Mare le cerea grămăticilor săi să folosească sisteme de scriere destinate a le permite să ia note cît mai corect cu putinţă. Aşa s-a şi născut cuvîntul notar, care desemna, la origine, pe secretarul însărcinat să întocmească dările de seamă asupra convobirilor dintre marile personalităţi.

●

La noi stenografia a fost introdusă de C.A. Rosetti, al cărui continuator – Enric Winterhalder – formează cei dintîi stenografi în 1861, an în care apare şi prima carte de stenografie în limba română scoasă de E. Bosianu. În 1908, H. Stahl publică primul sistem românesc de stenografie, întocmit pe baza studiului frecvenţei combinaţiilor de sunete în limba noastră.

Document emis de pîrgarii Bucureştiului (1563).

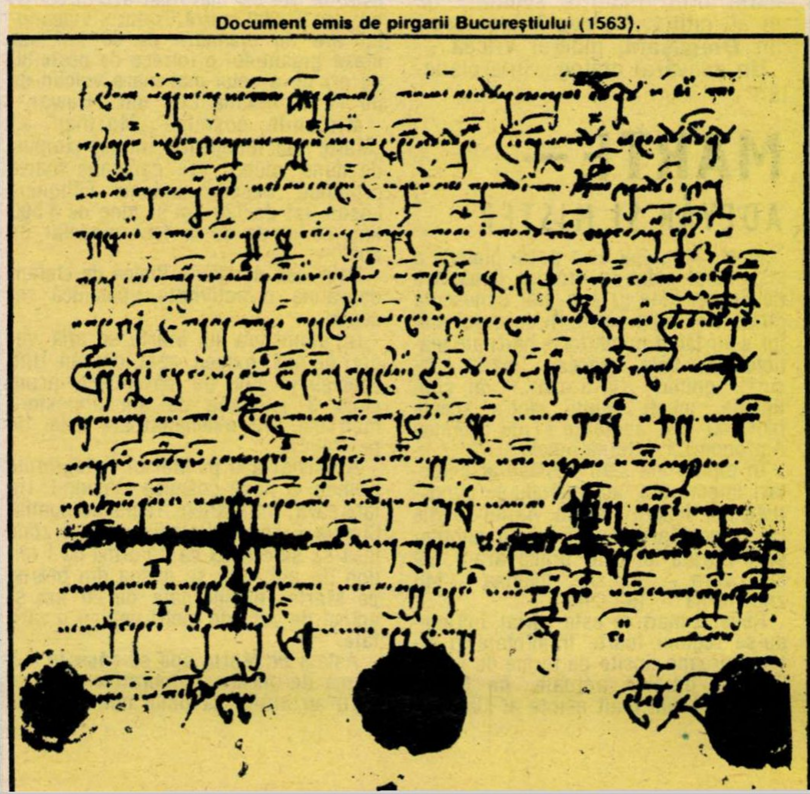

ALFABETUL

Cuvîntul alfabet derivă din primele două litere ale alfabetului grecesc, alpha şi beta, şi reprezintă totalitatea literelor, aşezate într-o ordine convenţională, care servesc la notarea fenomenelor unei limbi.

●

În anul 1923, arheologul francez Pierre Montet descoperă mormîntul regelui fenician Ahiram din Byblos, care a trăit în secolul al XIII-lea î.e.n., mormînt pe care se găsea încrustat un text epigrafic reprezentat cu ajutorul unui număr de 20–22 de semne. Acest alfabet, numit „sinaitic" sau „fenician", constituia o remarcabilă invenţie, cu ajutorul căreia era posibil să se transmită toate sunetele care intră în vorbirea oamenilor, folosindu-se nişte semne egal de simple, uşor de deosebit unul de altul şi de reţinut. Se presupune că fenicienii s-au inspirat din această scriere egipteană atunci cînd şi-au întocmit primul alfabet.

●

Către anul 900 î.e.n., grecii au preluat alfabetul fenician, aducîndu-i, în decursul veacurilor, modificări esenţiale. Alfabetul latin este derivat din cel grecesc, fiind folosit mai întîi de etrusci şi preluat apoi de romani.

●

În ţara noastră s-au descoperit inscripţii care atestă că dacii au folosit scrisul cu elemente ale alfabetului grec şi latin. Una dintre inscripţii cuprinde cuvintele: „Decebalus per Scorilo" (Decebal, ful lui Scorilo) şi este scrisă cu litere latine. După cum afirmă şi istoricul latin Dio Cassius, la curtea lui Decebal existau grămătici pentru diferite limbi. Interesant este şi faptul că un trib dacic a trimis împăratului Traian o scrisoare în limba latină scrisă... pe o ciupercă uriaşă!

●

MARO TROSALV

Prima folosire a alfabetului latin în tipăriturile româneşti datează din anul 1779 şi se datoreşte lui Samuil Micu.

●

Primul abecedar în limba română a fost scris de Ienăchiţă Văcărescu (1740–1797), istoric, filolog şi poet.

●

Alfabetul latin se scria la început numai cu litere capitale. Apoi au apărut forme cursive ale capitalelor, care se numeau litere unciale, fiindcă aveau mărimea unei uncii (2,5 cm). Cum titlurile cărţilor şi iniţialelor se scriau tot cu capitale, s-a dezvoltat treptat scrierea cu majuscule şi minuscule, aşa-numita scriere diplomatică merovingiană.

●

O cît de rapidă trecere în revistă a alfabetelor lumii ar fi năucitoare. Pe specialistul sovietic Alimamed Kurdistani din Azerbaidjan tocmai diversitatea l-a stimulat. Timp de peste 30 de ani a strîns modele de scriere ale tuturor popoarelor, a stabilit tabele comparative şi a elaborat un proiect pe care l-a prezentat la O.N.U. Experţii O.N.U. consideră că acest proiect izbuteşte să simplifice scrierea la maximum, ţinînd în acelaşi timp seama de particularităţile specifice ale majorităţii limbilor existente pe glob. Utilizarea noului alfabet ar uşura mult activitatea profesorilor de limbi străine, utilizarea dicţionarelor, hărţilor geografice şi literaturii informaţionale.

MIHAI BURDUJA

Priviți această ceramică de Horezu. Două piese sînt identice. Care?

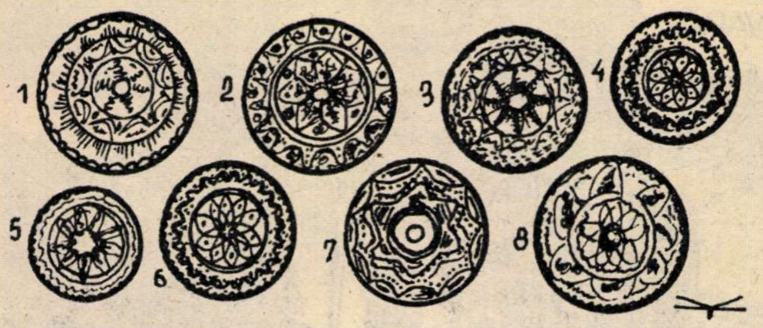

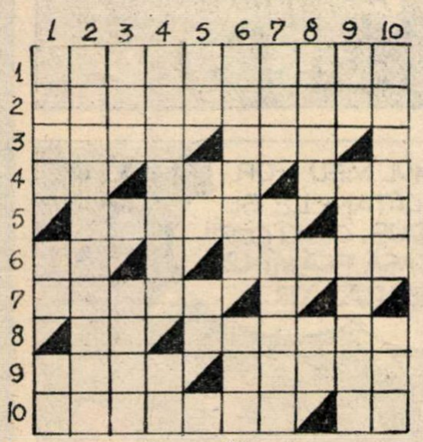

Recolta

ORIZONTAL: 1) Ziua recoltei. 2) Îndemn în depășirea planului. 3) S-a încurcat ținîndu-i firele! - Semănate din loc în loc. 4) 2-3 semințe! - A lucra pămîntul - Primele din sectorul avicol! 5) Medalii obținute, pe lîngă cele de aur, la tîrgurile internaționale pentru produse agricole (sing.). 2-3 boabe de secară! 6) Expuse în hală. Istoric, literat și publicist român care afirma: „agricultura trebuie îmbinată cu dezvoltarea impetuoasă a industriei" (Nicolae). 7) Aliment de bază. 8) 2-3 mere! - Pătlăgele. 9) Graminee. Publicație cu caracter statistic. 10) Distincție. 3-4 kg de mălai!

VERTICAL: 1) Astăzi cu greu se mai deosebesc de orașe. Primii apicultori! Un grup de 14 graminee! 2) Ramură agricolă (pl.). 3) Curge la urmă! Iridacee doar pe jumătate! 4) Grînarul țării noastre. Unsă pe margini! 5) Primele ajutoare! Arid pe mijloc! Pete! 6) Oamenii muncii de la sate. Oaie pe trei sferturi! 7) Localitate în statul Mississippi. Anotimpul marilor recolte (pl.). 8) A răci cerealele într-un siloz. Aur. 9) Carne! Sector agricol ce înglobează culturile de grîu, secară, porumb, floarea-soarelui și altele. 10) Ține de popor. Perioadă de timp.

DICȚIONAR: TIER, RGE, OMA.

GEORGE NEGREA — Borzești

Asamblînd într-o anumită ordine grupurile de litere, veți afla numele unui mare geolog și paleontolog român.

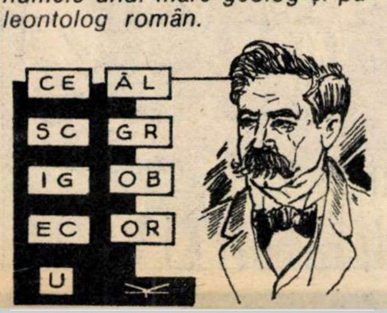

TEST

DE CE ÎNVĂȚ?

Răspunde precis și sincer la întrebările de mai jos.

Ce mă îndeamnă să învăț:

1. Dorința de a-mi însuși cunoștințe temeinice la mai multe materii necesare viitoarei mele profesii.

2. Dorința de a găsi rezolvări bune la unele probleme dificile și de a-mi verifica în felul acesta gîndirea, judecata.

3. Dorința de a deveni fruntaș la învățătură, de a mă întrece cu colegii mei.

4. Dorința de a obține stima profesorilor și a părinților.

5. Dorința de a evita o notă proastă, dezaprobarea părinților, o pedeapsă.

6. Nevoia de a-mi spori încrederea în mine.

7. Dorința de a primi o sarcină în Organizația Pionierilor, datorită, între altele, calității mele de bun elev.

8. Dorința de a-mi însuși noțiuni de știință și tehnică spre a putea compune probleme de fizică sau matematică, pentru a realiza aparate, machete care să pună în evidență puterea mea de creație.

9. Dorința de a-mi însuși materiile necesare creației artistice: literatură, desen, muzică.

10. Dorința de a vedea cît sînt de capabil.

Citiți atent răspunsurile. Alegeți-le apoi pe cele care vi se potrivesc și notați în dreptul lor DA sau NU. Cîntăriți apoi valoarea motivelor care vă îndeamnă să învățați. Vă veți cunoaște astfel mai bine și veți găsi voi înșivă soluții pentru remedierea unor deficiențe la învățătură.

CÎTE CERCURI ȘI CÎTE TRIUNGHIURI APAR ÎN DESEN?

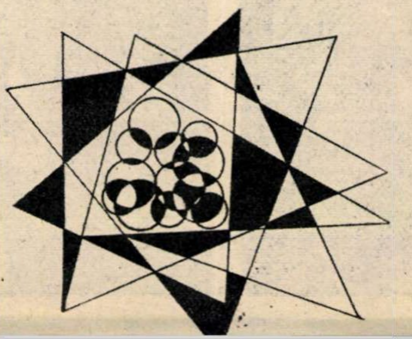

HĂRNICIE (CRIPTOGRAFIE: 2, 4, 6, 3, 4, 2, 6, 2, 5)

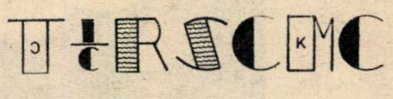

Dezlegare: ÎN VERS CÎNT PE CEI CARE SE ÎNTREC ÎN MUNCĂ

ENIGMA

de TUDOR NEGOIȚĂ

II. — Cum „ce mă interesează", Elvira?! Dacă „Nea Fane" nu lucrează, din ce trăiesc, el și „prietenii" lui, care vin aici cînd cu o mașină, cînd cu alta? De unde mașinile alea? Și dacă în pachete sînt obiecte furate de undeva? Dacă e vorba de niște oameni necinstiți? Eu zic să anunțăm miliția.

— Ce să facem?! Noi!? se miră Elvira, după care se supără: A, nu, nu, mămica a zis să nu ne amestecăm. Și nu văd de ce-am face-o, mașina trebuie să fie a lui Nea Fane, uite, acum au băgat-o și pe ea în garaj!

— Asta văd. M-am luat însă cu vorba și-am uitat să notez exact întreg numărul.

— Ce număr să notezi și de ce?

— Elvira, dacă anunțăm miliția, trebuie să le dăm niște date precise. Numărul mașinii neapărat! Ia vino tu aici, ia hîrtia și pixul ăsta și, dacă apar, cît dau eu un telefon, notezi tot ce e mai important, ai înțeles?

— Cui să dai telefon? La miliție?

— Deocamdată lui Andi, vreau să mă sfătuiesc cu el. Taică-său lucrează la miliție.

Mă mai ciorovăiesc puțin cu Elvira, eu formez numărul, dau peste bunica lui Andi, care nu aude prea bine. Cinci minute mă chinuiesc să conversez prin telefon cu ea! Ca să aflu, în sfîrșit, că Andi e la ștrand și că nu știe numărul de telefon al tatălui lui Andi. Timp pierdut, în care însă mustăcioșii au șters-o cu **mașina**, asta mă anunță Elvira cînd vin bombănind în camera unde am lăsat-o „la post", lîngă fereastra ce dă spre curte.

— Mașina e galbenă, o Dacie 1300, îmi raportează Elvira. Au luat-o spre centru, iar Bubi, șoricaru meu, nu i-a lătrat deloc, rîde colega mea. Uite hîrtia pe care-am notat „tot ce era important"! Numărul mașinii este 3-B-73...

— Înseamnă, o opresc eu, că trebuie să anunțăm imediat miliția, nu mai am nici o îndoială, ăștia se țin de afaceri murdare!

— Ei, de ce ești tu atît de sigur?

Aceasta este și noua întrebare pe care v-o adresăm, dragi cititori. Așteptăm răspunsurile voastre pe adresa: Redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cod 71341. Menționați pe plic: Pentru ENIGMA.

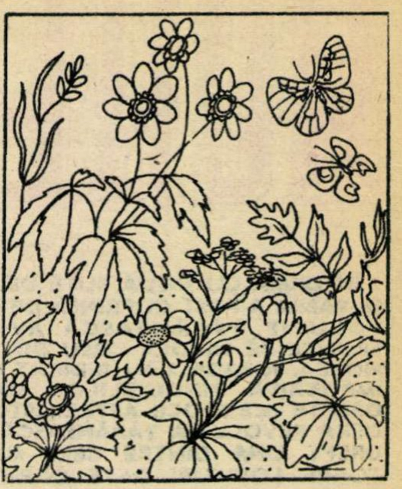

Trei botaniști se află în imediata apropiere a acestor flori. I-ați descoperit?

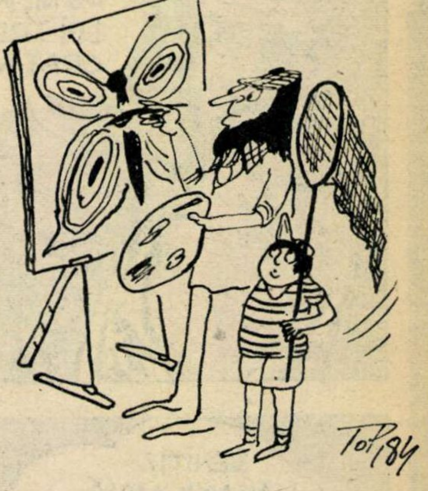

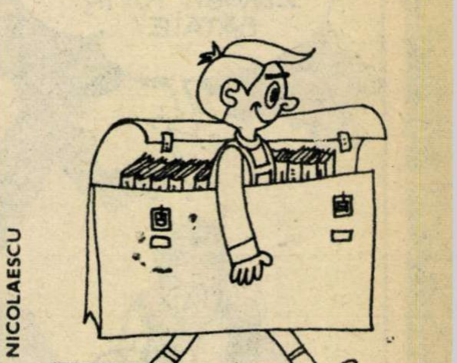

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: TITUS VIJEU

Desene: SANDU și TEODORA FLOREA

HOREA

1

ÎN URMĂ CU DOUĂ SUTE DE ANI, TRANSILVANIA A FOST CUPRINSĂ DE O MARE REVOLUȚIE ȚĂRĂNEASCĂ AVÎNDU-L ÎN FRUNTE PE NICULA URSU DIN ALBAC, ZIS HOREA. IOBAGII S-AU RIDICAT CU PUTERE ÎMPOTRIVA RÎNDUIELILOR SOCIALE NEDREPTE ALE EPOCII. ASTĂZI, ISTORIA CONSIDERĂ REVOLUȚIA ȚĂRĂNEASCĂ DE LA 1784 DREPT UNA DINTRE CELE MAI HOTĂRÎTOARE LOVITURI DATE ORÎNDUIRII FEUDALE.

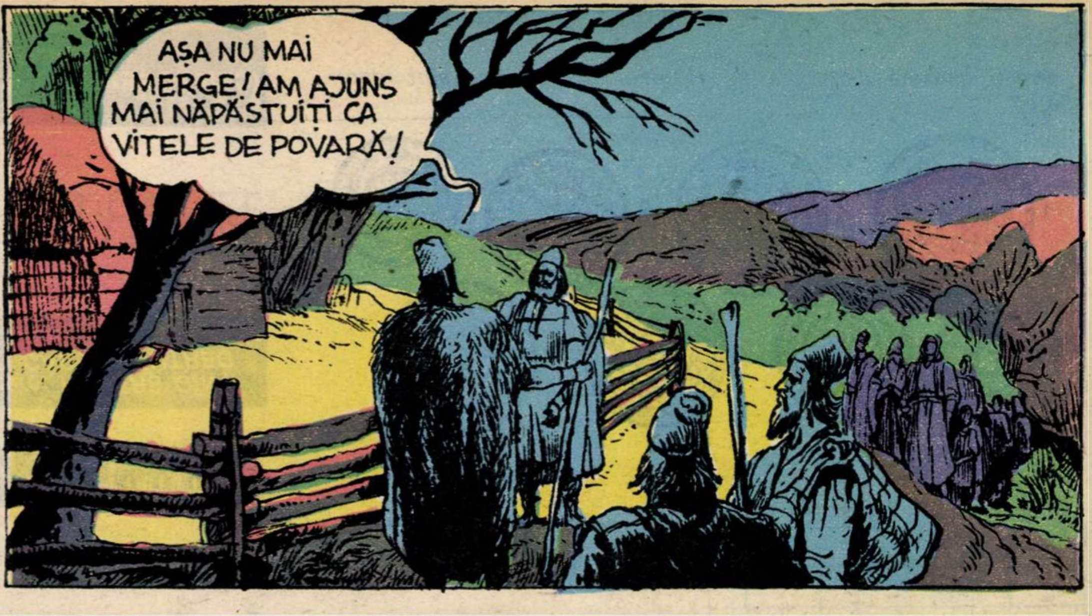
AȘA NU MAI MERGE! AM AJUNS MAI NĂPĂSTUIȚI CA VITELE DE POVARĂ!

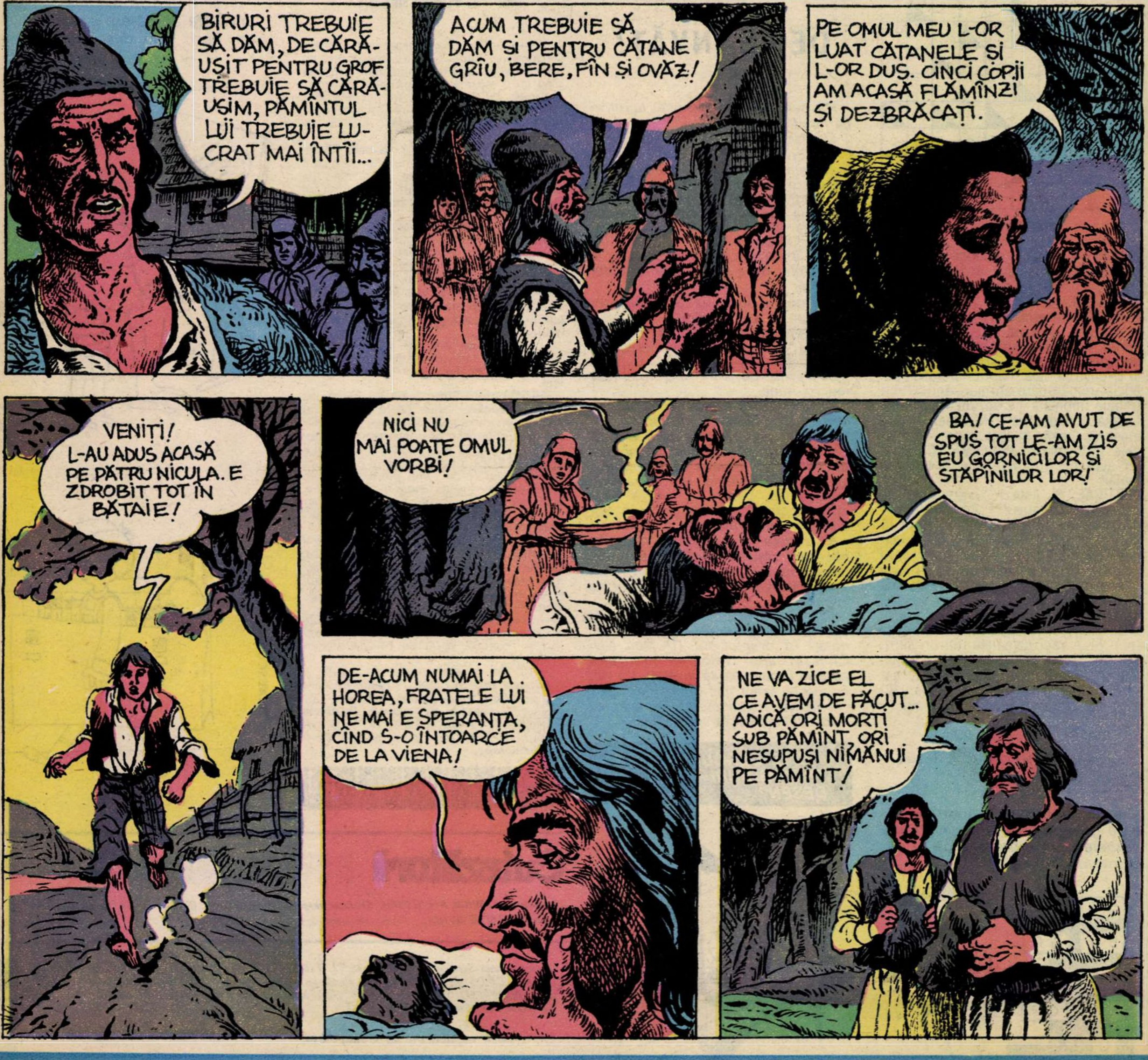
BIRURI TREBUIE SĂ DĂM, DE CĂRĂUȘIT PENTRU GROF TREBUIE SĂ CĂRĂUȘIM, PĂMÎNTUL LUI TREBUIE LUCRAT MAI ÎNTÎI...
ACUM TREBUIE SĂ DĂM ȘI PENTRU CĂTANE GRÎU, BERE, FÎN ȘI OVĂZ!
PE OMUL MEU L-OR LUAT CĂTANELE ȘI L-OR DUS. CINCI COPII AM ACASĂ FLĂMÎNZI ȘI DEZBRĂCAȚI.
VENIȚI! L-AU ADUS ACASĂ PE PĂTRU NICULA. E ZDROBIT TOT ÎN BĂTAIE!
NICI NU MAI POATE OMUL VORBI!
BA! CE-AM AVUT DE SPUS TOT LE-AM ZIS EU GORNICILOR ȘI STĂPÎNILOR LOR!
DE-ACUM NUMAI LA HOREA, FRATELE LUI NE MAI E SPERANȚA, CÎND S-O ÎNTOARCE DE LA VIENA!
NE VA ZICE EL CE AVEM DE FĂCUT... ADICĂ ORI MORȚI SUB PĂMÎNT, ORI NESUPUȘI NIMĂNUI PE PĂMÎNT!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

39

JOI, 27 SEPTEMBRIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 886)

> **„Începînd cu „Șoimii patriei“, cu organizația de pionieri, cu Uniunea Tineretului Comunist și, în cadrul ei, cu asociațiile studențești, toate trebuie să desfășoare o asemenea activitate politico-educativă, care să pună în centrul ei învățămîntul, ridicarea nivelului de cunoștințe al copiilor și tineretului, pasiunea și dorința de a învăța, a învăța și iar a învăța, asigurînd ca spiritul revoluționar, concepția despre lume și viață materialist-dialectică și istorică, să constituie trăsătura definitorie a întregii activități politico-educative, a întregului nostru învățămînt.“**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

VOM ÎNVĂȚA, VOM MUNCI, VOM TRĂI ÎN SPIRIT REVOLUȚIONAR

Școala românească, profesorii ei, tineretul școlar, pionierii din toate colțurile țării au primit cu entuziasm și mîndrie patriotică ideile profunde, de fierbinte actualitate și largă perspectivă din cuvîntarea rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, în cadrul festivităților de la Timișoara consacrate deschiderii noului an de învățămînt. Însuflețiți de sarcinile ample, de mare răspundere puse în fața școlii de toate gradele privind pregătirea unui tineret stăpîn pe cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, pătruns de spirit revoluționar, pionierii, elevii, studenții, cadrele didactice din școli și facultăți își mobilizează forțele pentru a traduce în practică, înca din primele zile de școală, orientările și îndemnurile conducătorului iubit al poporului nostru.

Cu prilejul acestui eveniment cu profunde semnificații în viața tuturor slujitorilor școlii, numeroase colective de cadre didactice, elevi și studenți au adresat telegrame C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu. În telegrame se relevă satisfacția și interesul deosebit cu care cadrele didactice, studenții și elevii au primit magistrala cuvîntare rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la marea adunare populară de la Timișoara, autentic program de lucru pentru învățămîntul românesc, pentru toți factorii care concură la buna pregătire și educare în spirit revoluționar, patriotic a tinerei generații. În acest document sînt proiectate, cu deosebită forță și claritate, sarcinile ce revin școlii pentru creșterea continuă a rolului său în întreaga dezvoltare economico-socială a țării, în înfăptuirea neabătută a Programului partidului, pentru edificarea celei mai înaintate societăți din lume — societatea comunistă. Cuvîntarea — se arată în telegrame — constituie un far călăuzitor în activitatea și viața tineretului studios, în munca de educare a tinerei generații desfășurată cu dăruire și abnegație de cadrele didactice. Ea reprezintă un imbold pentru a pune la baza întregii activități munca complexă, unind munca cu știința și cultura, cu spiritul revoluționar, cu educația comunistă, cu atitudinea revoluționară în muncă.

Telegramele dau glas celor mai calde sentimente de recunoștință, de nemărginită stimă și aleasă prețuire față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru activitatea sa neobosită pusă în slujba înfăptuirii nobilelor idealuri ale poporului nostru, ale socialismului și comunismului în patria noastră, pentru orientarea nouă, revoluționară dată școlii românești, dezvoltării sale în strînsă legătură cu viața, cu producția și cercetarea științifică, cu ritmul înalt al progresului economic și social al țării, pentru grija permanentă pe care partidul și statul nostru o poartă asigurării unor condiții optime, astfel încît toți tinerii să învețe, să-și însușească tot ceea ce este avansat în știință și tehnică, să se formeze ca oameni noi, cu o înaltă conștiință socialistă, devotați partidului, patriei și poporului.

Telegramele exprimă, totodată, deosebita recunoștință față de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de renume mondial, pentru orientările și îndrumările prețioase date învățămîntului, cercetării științifice, pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea științei românești.

Unindu-și glasul cu cel al tuturor oamenilor muncii, cadrele didactice, elevii și studenții își exprimă adeziunea lor deplină față de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. privind realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, în funcția supremă de secretar general al partidului, chezășie sigură a înfăptuirii cu succes a Programului partidului, a tuturor obiectivelor pe care le va stabili marele forum al comuniștilor români, a amplificării mărețelor înfăptuiri din acești ani, care dau strălucire celei mai rodnice perioade din istoria patriei noastre, denumită de întregul nostru popor cu legitimă mîndrie „Epoca Nicolae Ceaușescu“.

BANCA DE ONOARE

CENTRUL VI

Celui care se apleacă asupra realităților românești ale acestor zile i se relevă ca o trăsătură definitorie, alături de munca hotărîtă pentru îndeplinirea obiectivelor de plan, faptul că țara întreagă își are ațintită privirea spre viitor, scrutînd drumul pe care va înainta în cincinalul următor și apoi pînă la sfîrșitul acestui mileniu, drum pe care îl conturează cu limpezime Proiectul de Directive ale celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român. Viitor pe care întregul nostru popor îl privește cu profundă încredere, cu optimism, ferm convins că tot ceea ce ne-am propus pentru ziua de mîine a patriei va deveni realitate, că stă în puterea minții, inimii și brațelor noastre să clădim o țară și mai mîndră, și mai bogată, și mai puternică, așa cum cu strălucire o prefigurează Directivele apropiatului forum al comuniștilor români.

Izvorul acestei încrederi o reprezintă măreţele împliniri ale anilor socialismului și cu deosebire ale anilor de efervescentă creație istorică pe care i-a inaugurat Congresul al IX-lea al partidului, anii cei mai rodnici din întreaga istorie multimilenară a patriei, anii în care țara a parcurs un drum lung, înaintînd cu pași mari și repezi pe calea progresului și civilizației. Toate aceste izbînzi sînt strîns asociate în inima și conștiința întregului nostru popor cu activitatea, cu lupta partidului nostru comunist, cu înfăptuirea neabătută a rolului său de forță politică conducătoare a societății românești.

Consacrarea Partidului Comunist Român ca centru vital al societății noastre socialiste este efectul unui îndelung proces istoric, în cursul căruia, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, partidul și-a cucerit încrederea și dragostea maselor ca urmare a slujirii fără preget a intereselor vitale ale oamenilor muncii, a promovării consecvente a aspirațiilor fundamentale ale celor ce muncesc.

Într-adevăr, încă de la făurirea sa, partidul revoluționar al clasei noastre muncitoare s-a dovedit ființă din ființa poporului, înscriind pe flamurile sale de luptă idealurile, speranțele, vrerile și dorurile oamenilor muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate. Partidul a fost stegarul neînfricat al marilor bătălii pentru dreptate și libertate socială, pentru apărarea unor mărețe cuceriri ale poporului român – unitatea, independența și suveranitatea patriei, sub conducerea sa au fost înlăturate orînduielile întemeiate

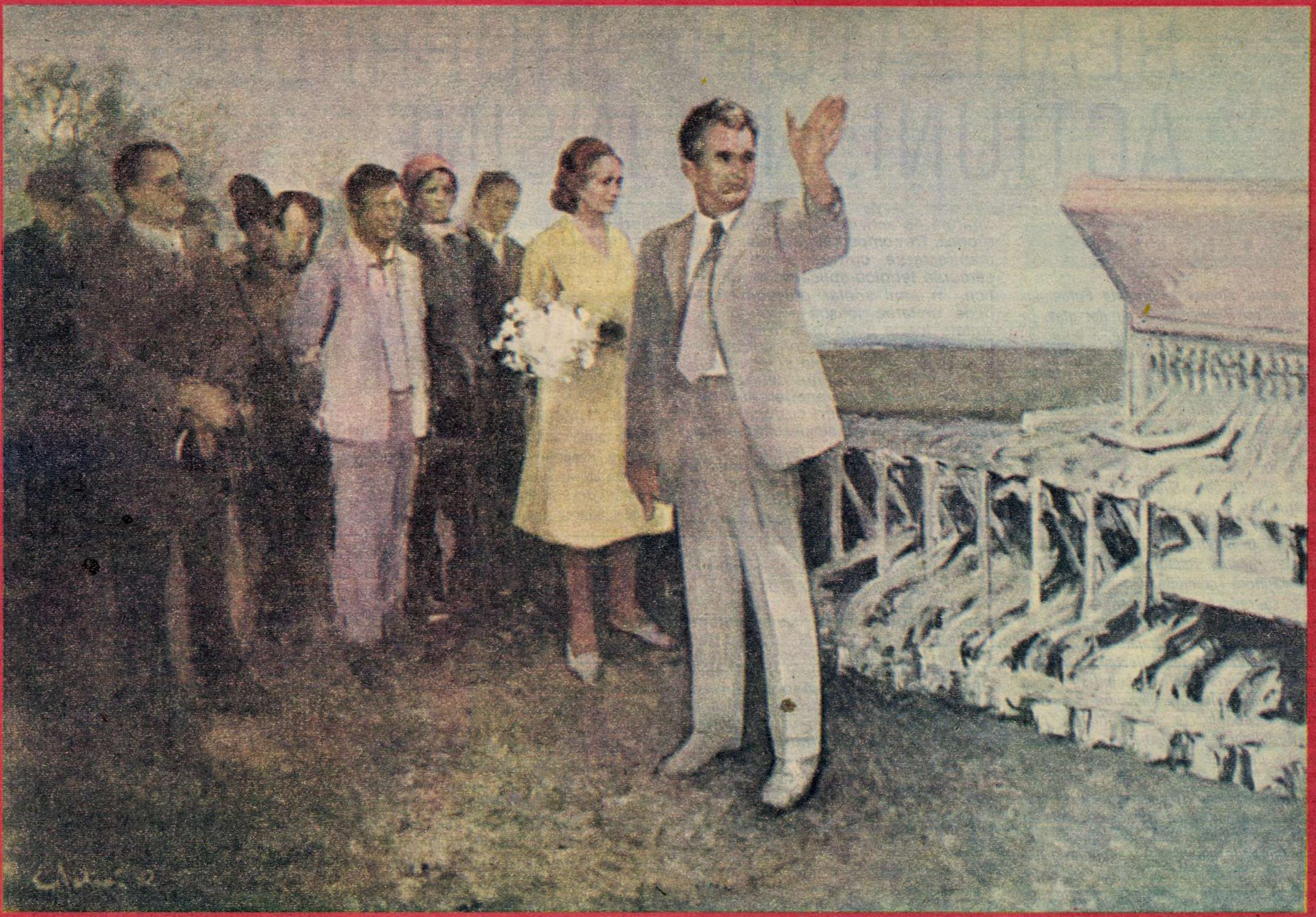

PARTIDUL – L AL SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE

pe exploatare și asuprire, edificîndu-se societatea nouă, socialistă, în care se împlinește visul de aur al atîtor generații – domnirea poporului prin popor.

Partidul este strategul strălucit al operei de construcție socialistă, forța care a organizat și unit marile energii revoluționare ale poporului în bătălia eroică pe care am dat-o cu timpul pentru a ridica țara la un loc demn în rîndul statelor lumii, forța care a pus plenar în valoare uriașele capacități creatoare, marile virtuți constructive ale poporului român. Partidul este arhitectul chipului mîndru al patriei de azi, al noii înfățișări a orașelor și satelor noastre, al vieții noastre noi, al profundelor mutații produse în conștiința oamenilor. Partidul este făurarul celei mai mărețe cuceriri a poporului român – unitatea de neclintit a națiunii noastre socialiste, puternica osmoză sufletească a tuturor fiilor săi, coeziunea trainică a întregului nostru popor, garanție a unor noi și noi izbînzi pe drumul ales. Cu îndreptățire sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu că partidul nostru reprezintă nucleul în jurul căruia gravitează întreaga noastră societate și de la care iradiază energia și lumina ce pun în mișcare și asigură funcționarea întregului angrenaj, al orînduirii socialiste. La rîndul său, partidul soarbe noi forțe din fasciculele de energie și lumină care neîntrerupt se îndreaptă către el din rîndul națiunii noastre socialiste.

Amploarea și complexitatea procesului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate impun creșterea rolului conducător al partidului în actuala etapă istorică. Exercitarea acestui rol conducător are loc pe fondul adîncirii continue a democratismului orînduirii noastre. Asigurarea accesului direct, larg al tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, la elaborarea și înfăptuirea programelor de dezvoltare economico-socială, la conducerea vieții social-politice a țării este o realitate a anilor pe care-i traversăm. La temelia ei se află adînca încredere a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în forța de creație istorică conștientă a poporului, convingerea sa că punerea în valoare a inițiativei și creativității celor ce muncesc reprezintă o importantă pîrghie a progresului societății noastre.

În viziunea partidului nostru, rolul conducător al partidului se exercită înainte de toate prin elaborarea liniei politice interne și externe, în consens cu imperativele fiecărei etape istorice, corespunzător nevoilor și realităților românești, prin desfășurarea unei susținute munci de unire și mobilizare a tuturor forțelor societății pentru îndeplinirea obiectivelor programelor de dezvoltare social-economică, a Programului partidului.

Un adevăr de esență subliniat în repetate rînduri de secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este acela că forța partidului constă în calitatea membrilor săi, că așa cum sînt membrii partidului așa este partidul. Tocmai aici își găsește explicația preocuparea susținuta a secretarului general al partidului nostru pentru întronarea fermă în viața, în activitatea fiecărui comunist a spiritului revoluționar. Aceasta însemnînd înaltă responsabilitate socială, muncă exemplară pentru îndeplinirea sarcinilor, receptivitate și largă deschidere spre nou, neîmpăcarea cu lipsurile, dorința de perfecționare continuă a pregătirii profesionale, disciplina, spiritul gospodăresc în valorificarea avuției naționale.

Directivele Congresului al XIII-lea prefigurează chipul mîndru și demn al țării de mîine; sub conducerea partidului, unită ca un singur om, ca o unică și uriașă inimă pulsînd în același ritm viu, națiunea noastră socialistă este hotărîtă să facă din aceste mărețe proiecte realități ale anilor ce vin, spre gloria și strălucirea României socialiste.

SILVIU ACHIM

REALIZATORII PROPRIILOR ACȚIUNI: NOI ÎNȘINE

NE ANGAJĂM

Pionierii doljeni – gazdele Forumului Naţional al Pionierilor – au dat glas, în cadrul acestei înalte tribune a autoconducerii şi democraţiei pionereşti, gîndurilor de entuziastă angajare care-i animă în noul an de activitate. Pentru că, aşa cum a arătat într-o luare de cuvînt comandanta taberei, Adriana Andrei: „Forumul nostru reprezintă nu numai un moment de raportare, ci şi de asumare a unor noi responsabilităţi". Pionierii din judeţul Dolj şi-au asumat la forum un angajament pentru anul 1984–1985. Astfel, ei au hotărît să facă şi mai mari eforturi pentru înlăturarea mediocrităţii la învăţătură (propunîndu-şi chiar un procent: să reducă mediocritatea sub 30 la sută). Întărirea ordinii şi disciplinei şcolare constituie în angajamentul lor un obiectiv care să se reflecte în oglinda notelor la purtare, ele trebuind să fie, în marea lor majoritate, maxime! La concursurile pe obiecte de învăţămînt, pionierii doljeni s-au angajat să se pregătească deosebit de riguros, pentru a-şi menţine locul întîi pe ţară, obţinut în anul şcolar trecut. De asemenea, ei sînt decişi să se menţină fruntaşi pe ţară la întrecerea pionierească „Fiecare pionier – o faptă de muncă pentru înflorirea patriei". În finalizarea activităţii cercurilor tehnico-aplicative, pionierii doljeni se angajează să organizeze expoziţii care să cuprindă la etapa judeţeană peste 250 de lucrări competitive, iar la etapa naţională 30 de lucrări. În cadrul amplei acţiuni-concurs „Patrie română – ţară de eroi", ei vor realiza peste 30 de noi monografii ale localităţilor natale, vor amenaja încă 15 puncte muzeistice şi vor întocmi 10 colecţii şcolare. În vederea unei participări şi mai bogate la Festivalul Naţional „Cîntarea României", formaţiile artistice existente îşi vor continua cu destoinicie şi pasiune activitatea şi se vor înfiinţa 20 de formaţii noi: la fanfară, taraf, teatru de păpuşi, coregrafie. În domeniul sportului, sub semnul „Daciadei", pionierii doljeni se vor antrena în aşa fel încît să atingă performanţe de nivel naţional la tenis de masă, şah, volei, oină, handbal şi alte sporturi.

Este un angajament care, desigur, a şi intrat în acţiune odată cu prima zi de şcoală.

PIONIERII ÎN PRIMELE RÎNDURI

La Forumul Național al Pionierilor de la Craiova, unde am avut marea bucurie și cinste de a fi ales pionier-locțiitor al președintelui C.N.O.P., am înțeles mai bine decît pînă acum un lucru: și anume că noi, pionierii, în toate activitățile noastre, trebuie să fim cu toții în primele rînduri. De fapt, atît în școală cît și la nivel de municipiu și județ, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor se străduiesc să obțină rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, în activitățile de muncă patriotică, în competițiile sportive și în manifestările cultural-artistice, în cercurile tehnico-aplicative și științifice. În anul școlar precedent, de pildă, unitatea noastră a obținut rezultate foarte bune în activitățile de muncă patriotică. Am organizat întreceri pe detașamente și rezultatul cel mai bun l-a obținut detașamentul clasei a VIII-a. Handbaliștii școlii noastre se pot mîndri cu locul II pe țară, cucerit în cadrul competiției naționale „Daciada". Frumoase performanțe au realizat pionierii unității noastre și în alte ramuri sportive. La manifestările cultural-artistice din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României" participă toți pionierii din școală.

Pentru acest nou an școlar ne propunem să fim cu toții buni la învățătură, să avem o comportare demnă, cutezătoare, să reedităm frumoasele succese la muncă patriotică, să îngrijim livada plantată de noi, pionierii orașului Sf. Gheorghe. Într-un cuvînt, să dobîndim în întreaga noastră activitate succese cu care să ne mîndrim, să fim mereu cu toții în primele rînduri!

Simon Lajos Attila,
Liceul de matematică-fizică
Sf. Gheorghe, județul Covasna,
pionier-locțiitor al președintelui
C.N.O.P.

FLORI PENTRU PRIETENI

De curînd ne-a sosit la redacție o scrisoare purtînd următoarea semnătură: Casandra Flavia Vasile. Fără îndoială, mulți dintre voi o cunoașteți pe Flavia, căci ea a fost reprezentanta pionierilor constănțeni la trei forumuri consecutive. Iar cei prezenți la Forumul Național de la Craiova au fost martorii emoțiilor ei la depunerea mandatului de pionier-locțiitor al președintelui C.N.O.P. Deschizînd scrisoarea ei, eram convinși că la acest moment se va referi Flavia. Dar, citind primele rînduri, iată ce-aveam să aflăm: „Cea mai bună prietenă a mea, Corina Dusceac, de la Școala nr. 3, Suceava, își aniversează la 7 septembrie ziua de naștere." După cum știți, Corina este pionier-locțiitor al președintelui C.N.O.P., realeasă în această înaltă funcție la Forumul Național de la Craiova. Scrisoarea Flaviei continuă în cuvinte pline de afecțiune pentru Corina: „E o fată minunată, care poartă în priviri lumina caldă a prieteniei ce ne leagă atît de strîns încă de-acum trei ani, de la Forumul Național de la Timișoara. De fapt atunci ne-am cunoscut și ne-am împărtășit frumosul simțămînt al prieteniei pe care-l rîvnește orice copil" — spune cu emoționantă sinceritate Flavia. Ea îi apreciază, totodată, calitățile de foarte bună elevă la învățătură, de admirabilă colegă și de foarte energică organizatoare a activităților pionierești. Fapt pentru care ne roagă, în scrisoarea sa intitulată „Flori pentru prieteni", să-i transmitem împreună calde felicitări. Așadar, felicitări, Corina!

INIŢIATIVE IEŞENE

La ora cînd toţi şcolarii patriei au îmbrăcat iarăşi uniforma de elev, au trăit emoţiile începerii unui nou an de muncă, de învăţătură sub puternica impresie a cuvîntării tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** la deschiderea noului an de învăţămînt. Debutînd în atmosfera de înaltă angajare patriotică şi revoluţionară prin care întregul nostru popor întîmpină cel de-al XIII-lea Congres al partidului, noul an şcolar constituie şi pentru noi, pionierii judeţului Iaşi, un minunat prilej de a ne mobiliza toate forţele spre a obţine rezultate bune şi foarte bune în munca noastră de şcolari, chiar din primele zile. Sîntem hotărîţi să acţionăm cu şi mai multă fermitate pentru creşterea răspunderii fiecărui şcolar, a fiecărui pionier faţă de propria pregătire, să urmărim cu mai multă consecvenţă modul în care îşi îndeplineşte el îndatoririle. E necesar ca toţi să ne mobilizăm eforturile pentru a răspunde înaltelor îndemnuri adresate de către secretarul general al partidului, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** părintele iubit al tuturor copiilor patriei, de a ne însuşi bogate şi temeinice cunoştinţe, de a ne pregăti prin muncă pentru muncă, pentru viitor. Vom organiza îndeosebi acţiuni care să cultive dorinţa noastră de a fi totdeauna prezenţi şi folositori acolo unde este nevoie de noi. Vom spori numărul cercurilor uzinale, unde învăţăm cu adevărat ce înseamnă munca, răspunderea şi disciplina muncii.

Pionierii ieşeni participă cu însufleţire şi pasiune la acţiunile politico-educative de masă devenite tradiţionale în judeţul nostru. „Ani de luptă, ani de biruinţă sub flamura partidului", „Sînt suflet din sufletul neamului meu", „Comori de vatră strămoşească", „Plai de aur cotnărean" sînt acţiuni destinate numeroşilor pasionaţi ai istoriei, arheologiei, creaţiei literar-artistice. Am obţinut rezultate frumoase şi în cadrul acţiunii-concurs „Patrie română — ţară de eroi". S-au înfiinţat aproape în toate şcolile colţuri muzeistice. Iată şi un recent prilej de bucurie pentru colegii de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Iaşi: ei se înscriu printre coautorii repertoriului arheologic al judeţului nostru, realizat de Institutul de istorie şi arheologie „A.D. Xenopol" din Iaşi. O certă dovadă că rezultatele investigaţiilor şi expediţiilor întreprinse de ei sînt valoroase.

Răspunderi şi mai mari îmi revin acum, cînd am fost realeasă în funcţia de pionier-locţiitor al preşedintelui C.N.O.P. În numele colegilor mei şi al meu personal, vreau că exprim hotărîrea noastră de a ne intensifica eforturile în noul an de activitate, pentru îndeplinirea tuturor obiectivelor şi sarcinilor ce ne revin şi nouă, pionierilor ţării, pentru înfăptuirea hotărîrilor ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

Adriana Bălăşanu,
Liceul „Emil Racoviţă", Iaşi,
pionier-locţiitor al preşedintelui
C.N.O.P.

SĂ DĂM DOVADĂ DE CUTEZANȚĂ REVOLUȚIONARĂ

Încă din primele zile ale lunii septembrie m-am întîlnit cu comandantul unității de pionieri de la Școala nr. 6 din municipiul Sibiu, unde învăț, și i-am împărtășit din învățămintele bogate cu care m-am întors din tabăra Forumului Național al Pionierilor. În mod deosebit am învățat din analiza cuprinzătoare făcută, în cadrul dezbaterilor forumului, sarcinile ce ne revin din documentele de partid, din indicațiile și îndemnurile tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** secretarul general al partidului, de a intensifica eforturile noastre în vederea obținerii rezultatelor foarte bune la învățătură, în muncă, în întreaga noastră pregătire pentru muncă, pentru viață, pentru viitorul luminos care ne așteaptă. De asemenea am mărturisit colegilor impresiile, gîndurile emoționante legate de numeroasele acțiuni ale forumului, activitățile comune cu U.T.C., vizitele în unități economice, spectacolul-evocare „Glorie eroilor neamului", programele cultural-artistice și întrecerile sportive.

În școala în care învăț activează o formație de muzică folk din care fac și eu parte, ea fiind prezentă la manifestările din Festivalul Național „Cîntarea României". Am luat parte la spectacolul omagial „Copiii României trăiesc un vis de aur" și la Festivalul cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și partidului". Școala noastră se mîndrește că este considerată model de către colegii din municipiu în ceea ce privește organizarea propagandei vizuale, realizare la care au contribuit din plin membrii cercului de arte plastice din școală.

În acest an școlar mă angajez cu întreaga mea putere de muncă și cu toată fermitatea ca, împreună cu comandamentul unității, cu toți colegii, să militez pentru obținerea de rezultate foarte bune în toate domeniile noastre de activitate, să devenim pionieri fruntași în municipiu și județ. Pentru toți purtătorii cravatelor roșii cu tricolor de pe meleagurile sibiene cuvîntarea rostită de tovarășul **Nicolae Ceaușescu** la deschiderea noului an de învățămînt constituie un adevărat program al formării noastre revoluționare, comuniste. În întîmpinarea Congresului al XIII-lea al partidului, noi, pionierii sibieni, ne angajăm să obținem rezultate foarte bune la învățătură, să ne depășim în continuare angajamentul la muncă patriotică, să dăm dovadă de cutezanță revoluționară în tot ceea-ce înfăptuim, ca viitori constructori ai socialismului și comunismului în țara noastră.

Schuster Heidrun,
Școala nr. 6 Sibiu,
pionier-locțiitor al președintelui
C.N.O.P.

PIONIERII LOCȚIITORI AI PREȘEDINTELUI C.N.O.P.

Isac Diana — Alba

Seviciu Teodor — Arad

Șerb Mihaela — Argeș

Olaru Codruț — Bacău

Kovacs Adrian — Bihor

Marina George — Bistrița-Năsăud

Zamfir Marius Cătălin — Botoșani

Dancu Raul — Brașov

Milea Mitica — Brăila

Mareș Alexandra — Buzău

Săvescu Gabriela — Caraș-Severin

Bălan Angelica — Călăraș

Dobra Florin — Cluj

Căpățînă Diana — Constanța

Simon Lajos Attila — Covasna

Stănescu Magdalena — Dîmbovița

Rădulescu Viorel — Dolj

Ursu Cătălin — Galați

Staicu Petrișor — Giurgiu

Toaxen Adela — Gorj

Jakab Katalin — Harghita

Țopan Gabriel — Hunedoara

Șoimu Ninel — Ialomița

Bălășanu Adriana — Iași

Olahuț Camelia Gabriela — Maramureș

Calotă Petronela — Mehedinți

Nuțiu Lucian-Olimpiu — Mureș

Neamțu Ana Claudia — Neamț

Neacșu Simona — Olt

Nica Sebastian — Prahova

Irime Anișoara — Satu Mare

Oroșan Marius Aurelian Sălaj

Schuster Heidrun — Sibiu

Dusceac Corina Mariana — Suceava

Cheran Magdalena — Teleorman

Vieru Călin — Timiș

Ungureanu Octavian — Tulcea

Bugeac Gabriela — Vaslui

Diaconu Claudiu — Vilcea

Finacă George — Vrancea

Tanăsescu Irina — municipiul București

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

...Anotimp de porumb înalt pînă la streașina casei, anotimp de floarea-soarelui, de lanuri și lanuri roditoare, de cîmpuri irigate, anotimp de gospodari care-și înavuțesc țara și viața, anotimp de copii harnici îmbrățișați de muncă și elanul luminii din septembrie! Soarele face plajă pe cer, iar în Bărăgan toate satele au intrat în cele mai puternice clipe, ore, zile și nopți: răsplata muncii de un an întreg acum se face prin efortul de strîngere a bunurilor care au călătorit din pămînt spre mîinile și casele noastre. Acum, Bărăganul adună, ară și însămînțează; acum, Bărăganul face bilanțuri cu mașini, frunți gînditoare, mîini harnice, piramide de pîine, cartofi, struguri și legume – piramide de soare și hărnicie.

1. **Buletin de campanie**

– La drept vorbind, ne mărturisește Anca Stoica, de la Școala din Budești, județul Călărași, cele cinci hectare de porumb pe care pionierii unității noastre le recoltează în aceste zile nu ne mai impresionează chiar atît de mult c-au rodit după așteptări! Le-am urmărit, adică le-am fost alături cu sapa și apa, cu hrana și grija încă de cînd le-am însămînțat. Să-i fi văzut pe colegii mei cum se măsurau zilnic cu porumbul în creștere. Cînd începu vacanța de vară, porumbul era cît noi; cînd a sfîrșit vacanța, porumbul era de două ori mai înalt. Ce ziceți? Și floarea-soarelui de pe cele 12 ha, care a fost îngrijită și recoltată de noi, a făcut la fel ca porumbul: nu s-a lăsat pînă cînd nu ne-a privit cu lumina ei... de la înălțime. Pentru că bănuiam noi cam cum o să fie roadele muncii noastre, ne-am apucat și le-am pregătit și cele 15 km de drumuri prin combaterea dăunătorilor vegetali; iar cele 60 ha de pajiște pe care-o avem în îngrijire alcătuiesc un fel de oglindă verde cu fața spre lanuri.

– Dar vorbeai despre recoltat...

– Vă place să vorbesc în termeni concreți?

– Dacă n-ai încotro...

– Mă voi exprima în... tone! Deci am realizat 280 la tomate, 20 la ardei; la vinete 4, iar la morcovi 100. Cam o tonă la fasole și 800 la sortarea cartofilor.

– Dar toamna a venit și la grajduri, se precipită Aurelia Păunică.

– Nu înțeleg...

– Cum vă spun... N-am terminat de curățat noi, pionierii, grajdurile pentru 100 de vițeluși?

– Așa putem spune că toamna a venit și la cei 100 de stupi ai noștri. cum să uităm de ei?

2. **Gospodarii din catalog**

Este binecunoscut faptul ca în majoritatea familiilor din Budești formate din țărani cooperatori, muncitori, tehnicieni, șoferi, tractoriști etc. există și cîte o minifermă care contribuie și ea la sporul necesar vieții.

1

– De obicei, fetele și băieții harnici la școală sînt buni gospodari și-acasă, e de părere Daniela Tache. Dar să fiu mai precisă: colegii noștri, Gineta Voicu, Daniel Bacliu sau Vali Stoica, Daniel Huțanu, Mihaela Ceaușu, Petruța Dincă, Cristina Burcea, Marinel Blegu, Aurelia Păunică sînt printre cei mai buni la învățătură, pricepuți la cercurile tehnico-aplicative, dar și buni gospodari la casele lor.

– Ce înțelegi tu prin buni gospodari?

– Acești copii știu să crească vite, să lucreze în grădină, să țină ordine în acareturi și curățenie în curți și-n case, în timp ce părinții lor sînt la muncile din cîmpuri sau lucrează ca muncitori la fabrica de mobilă, la cea de confecții, la întreprinderea de mase plastice, în magazinele de comerț – toate acestea din comuna Budești.

– Care, de fapt, este un adevărat orășel modern... În acest orășel, după cum se poate lesne vedea, este valorificată orice palmă de pămînt din jurul curții sau din curte. La noi cresc morcovii, cartofii, sfecla, pomii, trandafirii, bamele sau tomatele și-n curte și-n fața porții. Ei, bine, toate acestea sînt cultivate și de pionieri...

*

3. **Pot vorbi și faptele**

La Popești-Leordeni, în sectorul agricol Ilfov, jur-împrejur cîmpiile trecute prin muncile de primăvară, vară și toamnă par mai degrabă un fel de nesfîrșiri maritime, respirații epice dintr-un mare poem al naturii. Mașinile sînt în plină campanie fără să le pese că alte și alte mașini, la numai cîțiva kilometri, construiesc metroul bucureștean sau înalță giganți industriali. Numai că pionierii de-aici sînt foarte interesați de ceea ce fac cei din Budeștii de Călărași, spre exemplu. Și veți vedea cum. Mi-a plăcut ideea Simonei Ciamur din clasa a VII-a:

– Toamna din acest an e la fel de frumoasă și bogată în tot Bărăganul și n-aș vedea de ce numai noi, cei din Popești-Leordeni, ne-am lăuda că sîntem harnici, că muncim cu plăcere, că avem rezultate bune și foarte bune etc. Numai că...

– Numai că nu-i de ici de colea și rodul. Nu vine din cer, de-a gata, zice Florina Constantin. Pentru noi, pionierii, aceste ore și zile sînt cele mai importante din tot calendarul agricol al anului...

– Tocmai de aceea ne-am propus și realizăm în această campanie cîte 5 100 kg ceapă înmulțit cu zece zile, 7 200 kg tomate înmulțit cu 12 zile, 1 000 kg varză înmulțit cu 15 zile, 8 tone de sfeclă înmulțit cu 31 zile...

– ...Stai, stai puțin! Mai fă și adunarea, e de părere Dana Mîncu. Adună la eforturile de mai sus și pe cele ale băieților de la sectorul zootehnic al școlii, care au și livrat 100 de iepuri cît mînjii de mari, ba, împreună cu cîteva fete, au grijă de cele 300 de găini și 250 de porumbei...

– ...Ce-ar mai fi de spus?

2

3

4

4. Cîte ceva despre ştiinţa... de a munci organizat

Zilele sînt numarate aproape invers. Ritmurile trebuie întețite, rezultatele muncii trecute în patrimoniul bucuriei. Așa se face că la tarlalele din Luncă o parte din băieți si fete sînt la recoltatul cepei, alții dau zor la strîngerea ultimelor tone de tomate la Ferma nr. 10, iar la asociația legumicolă de la solariile C.A.P. se ridică piramidele de varză; tot așa cum în spatele viilor se recoltează sfecla de zahăr și, peste tot, pionierii încep alături de părinți recoltarea porumbului. Să notăm aici un lucru foarte important pentru agricultură: recoltatul se îmbină cu lucrările de pregătire a terenurilor pentru culturile viitoare. Un exemplu ni-l dă tot Ciamur:

– În timp ce defrișăm cele 20 de solarii pe care le avem în contract cu C.A.P., fertilizăm manual pămîntul.

Se lucrează zilnic în cîte 3–4 sectoare agricole. 30 de elevi se află chiar în aceste zile în sectoarele de irigații, unde priceperea li-i răsplătită cu succesele pe care le realizează. Să mai reținem și faptul că aproape toate activitățile din agricultură sînt organizate pe detașamente cu cîte 2–3 grupe, iar din acest an școlar pionierii vor lucra la normă zilnică pe bază de contract cu C.A.P. Cooperatorul Ion Niculescu, împreună cu mecanizatorul Adrian Constantin și inginerul agronom Nicolae Niță, niște „profesori universitari" ai pionierilor-„studenți" aflați în amfiteatrele hărniciei, pot fi mîndri de învățăceii lor – adevărați agricultori moderni.

Bogățiile pămîntului și ale toamnei sînt mai ales cele ale hărniciei. În Bărăgan, ca de altfel în toată România, și pămîntul, și roadele, și brațele muncii pionierești sînt de aur.

ION CRÎNGULEANU

*

1. La Popeşti-Leordeni, ca pretutindeni pe ogoare, pionierii ajută la culesul porumbului.

2. Roadele pămîntului în braţele noastre harnice.

3. Avuţii ale toamnei: cartofi, sfeclă de zahăr, fasole, tomate... Pionierii din Budeşti se întrec să le adune.

4. Strugurii sînt mai dulci decît mierea.

5. Ce-i lipseşte stadionului din Popeşti-Leordeni? O tribună. Prin munca pionierilor, o va avea!

6. Cot la cot cu părinţii, ridicăm în soare casele noastre noi.

*

VENISE SEPTEMBRIE

Schiță de ARETA ȘANDRU

Septembrie intră de cîteva zile pe furiș pe fereastra camerei în care citește Mirela. Fetița s-a mutat în acest bloc împreună cu părinții săi abia cu un an în urmă și camera în care învăța sau se juca ea îi plăcea grozav, pentru că în rafturile bibliotecii erau strînși laolaltă cei mai buni prieteni ai săi. Mai păstrau rafturile acestea cîteva zeci de mașini minuscule gata de start în cel mai teribil raliu, un urs uriaș venit pe o sanie direct de la Polul Nord, cîteva amintiri peste care ochii uimiți ai colegelor care intrau aici aveau să le înregistreze ori de cîte ori își făceau de lucru în camera ei: o nucă de cocos dintr-o țară fierbinte primită din partea unui marinar, un pumn de scoici sidefii culese de lîngă digul cel mai frumos al vacanțelor școlare petrecute în tabăra de la Eforie, o floare de colț păstrată la loc de cinste... Rînd pe rînd rafturile bibliotecii se populaseră cu cetăți și eroi vestiți, cu copii de vîrsta ei porniți în drumeții spre vîrfuri de munte, cu cel mai frumos ocol al Pămîntului în mai puțin de 100 de zile. Era deajuns să deschidă o carte sau alta și toate lucrurile acelea neînchipuit de frumoase ar fi coborît în camera ei pe mocheta albastră și ar fi întrebat-o, ca de atîtea ori, la modul cel mai firesc:

– Bună ziua, Mirela! Ce mai faci?

Harap Alb descăleca atunci calul său înșăuat, lua loc alături pe un scăunel, alături de el se așezau și cei 7 pitici, și Ileana Cosînzeana, și Olguța, Dănuț sau Monica veniți tocmai din Medeleni, ca să nu mai vorbim de Robinson însoțit, desigur, de papagal și de prietenul său Vineri.

– Dormi, Mirela?

Fata aude glasul calm al mamei, dar nu deschide ochii. Dacă i-ar deschide, ar dispărea dintr-o dată și Scufița Roșie, și Împăratul Roșu, și Hanibal. Se preface că doarme. Mai vrea, fie și pentru cîteva minute, să mai rămînă în camera ei musafirii vacanței. Ai vacanței? Deschide ochii și dintr-o dată îi vede cum pleacă încălecînd pervazul ferestrei și fără să mai aibă măcar timpul s-o salute: pentru Harap Alb, o nimica toată, Vineri și papagalul se descurcară de minune, Scufița Roșie îi aruncă o margaretă pe albastrul mochetei; doar Împăratul Roșu ezită uitîndu-se politicos înspre ușă, dar Robinson îi întinse repede mîna și-l ajută să escaladeze geamul. Dacă n-ar fi existat margareta, Mirela ar fi spus că totul nu avusese loc decît în imaginația ei. Se trezi de-a binelea, nu se mai auzea nici un zgomot, semn că musafirii plecaseră. „Și eu, care nu i-am tratat nici măcar cu o dulceață", își spuse fata mîhnită. Se ridică și deschise larg fereastra Umbrele serii nu coborau încă dinspre colțul clădirii, în curînd va trebui să se grăbească, să ude ca în fiecare seară florile din fața camerei, petuniile și verbinele. Își aduse aminte că peste cîteva zile totul va fi altfel. Altfel decît... își începu ea gîndul, și se opri în fața calendarului. Mai erau cîteva zile pînă să înceapă școala. Deci asta era; putea să-și continue gîndul: altfel decît în vacanță. Mîngîie aproape fiecare carte cu privirea, deschise cîteva la întîmplare, răsfoindu-le. Își aduse aminte de cărțile de școală, de colegi, de tovarășa învățătoare.

Peste o jumătate de oră, cînd mama se ivi din nou în odaie, camera Mirelei suferise serioase modificări. Cărțile de povești fuseseră împinse cu un raft mai sus. Pe raftul în care pînă atunci se odihnise ursul polar, uitîndu-se, i se părea fetei, interogativ la ea ori de cîte ori făcea o ispravă mai puțin pe placul mamei, caietele de școală erau rînduite frumos cu numele și prenumele fetei scrise pe etichetă, cu clasa la care se adăugase încă o cifră. Lăsase un spațiu mai mare pentru cărțile pe care avea să le primească în prima zi de școală. Ursul doar rămăsese într-o poziție caraghioasă pe mochetă alături de mașinile care nu mai încăpeau în raft și care aveau pesemne să participe în după-amiaza aceea la ultimul lor raliu. Mirela, preocupată, căuta de zor prin teancul de foi și de reviste împrăștiate de jos, ceva ce nu izbutea să găsească.

– S-a întîmplat ceva, Mirela?

Își ridică ochii mari din mulțimea foilor care aveau parcă aripi cînd se deschidea ușa de la intrare și care împînzeau camera așezîndu-se pe fotoliu, pe scaune, pe biroul fetei. Dacă erai un om curios, te puteai apleca foarte bine deasupra unei foi de hîrtie ca să citești un fragment dintr-o compunere de anul trecut care începea așa: definițiile unui soldat cu o cască de flori. Lîngă un ghiveci cu flori aterizase un extemporal, și tot de anul trecut, se înțelege, din cauza căruia Mirela nu dormise toată noaptea. Nu vă vine să credeți? Ei, bine, nu chiar toată noaptea, dar oricum, cîteva jumătăți de oră într-adevăr nu dormise, pentru că din neatenție, greșeală sau grabă, pusese un plus la un exercițiu acolo unde ar fi trebuit să fie semnul minus. Cît despre rezultat, ce să mai vorbim, fusese cel pe care-l știți. Pe dormeză se așezase în zbor o altă foaie pe care cineva se jucase desenînd o balenă cu creionul.

– Nu ne inviți înăuntru? se auzi de pe prag vocea mamei.

Nu „ne" inviți? Cum adică nu „ne" inviți? Înseamnă că mama nu era singură. Din brațele fetei alunecă un alt teanc de foi de desen, de cărți, de caiete. În spatele mamei, ascunsă, Anamaria, prietena ei de la cealaltă scară a blocului, sări veselă în mijlocul camerei.

– Phii, ce-ai mai crescut! spuseră amîndouă în același timp, izbucnind în rîs. Își amintiră dintr-o dată că de cînd au devenit prietene, mama le măsurase pe amîndouă pe tocul ușii, făcînd un semn cu creionul. Mirela constată cu uimire că se înălțase în vacanță cu doi centimetri, iar Anamaria cu trei. Cu trei pentru că făcea, cum îi plăcea ei să spună, sport de performanță. Într-un tîrziu se așezară printre caietele răsfirate pe jos. Fetele au început dintr-o dată să discute despre școală, despre locul din banca întîi de pe rîndul din mijloc al Mirelei, despre tovarășa învățătoare, și chiar despre tabla din clasă pe care aveau să se înșiruie din nou numele domnitorilor și data bătăliilor de la Călugăreni și de la Podul Înalt, trecătorile din Munții Carpați și apele albastre, și orașele, minunatele cetăți ale țării. Trase un sertar cu creioane colorate, cu penițe și ascuțitori. Găsi o cutie de cretă, din aceea pe care o folosise vara să deseneze șotron în fața blocului. „Nu cumva le-am terminat pe toate?" se întrebă. Găsi trei crete întregi pe care le așeză la o parte, în ghiozdan. Anamaria o ajută să pună din nou cărțile în ordine. Și totuși lipsea ceva.

– Am găsit! Am găsit! țipă ea fericită scotocind nerăbdătoare într-un sertar. Mama și Anamaria tocmai hotărau soarta ursului alb. Să mai rămînă un an pe unul din rafturi sau să i se caute un loc într-unul din cuferele din debara? Pe Hanibal învelit în naftalină? Niciodată! hotărîse dintr-o dată Mirela, și-l așeză, e drept, pe unul din rafturile de sus, în timp ce ridica triumfătoare o foaie pe care o căutase o după-amiază și pe care scria ORAR.

– Bine, Mirela, dar tu nu vezi că e orarul de anul trecut?

Izbucniră în rîs. Mult mai tîrziu, cînd deja Anamaria plecase acasă, iar mama pregătea masa, Mirela nu-și găsea locul. Oare au crescut și celelalte fete ca mine? Tîrziu, seara, la culcare aprinse de cîteva ori veioza uitîndu-se în ghiozdan să vadă dacă nu a uitat penarul sau caietul pe care avea să ia notițe în prima zi de școală. Urmări cu privirea rafturile pe care aveau să-și facă loc și cărțile din noul an școlar. Mută floarea de colț și ariciul de mare, și nuca de cocos pe alt raft. Așa, acum e mai bine, hotărî ea cu un ochi critic. Dar uniforma? intră ea în panică. Doar am crescut cu doi centimetri. Mama intrase în cameră deschizînd ușor ușa.

– Nu-i nimic, găsim noi o soluție și pentru uniformă, îi șopti zîmbind. Acum dormi.

Mirela închise ochii. Pe neașteptate, intrară în cameră Sindbad Marinarul, Setilă, Scufița Roșie. Se așezară tăcuți pe mochetă în jurul patului. Unul din pitici își drese glasul și spuse:

– Pe noi cui ne lași? Mîhnită, Scufița Roșie luă margareta de pe birou și o așeză într-un pahar. Hanibal strănută chiar de cîteva ori și-i făcu pe toți să zîmbească. Mirela își servi musafirii cu dulceață.

– Nu vă las, hotărî ea împăciuitoare. O să avem prilejul să ne întîlnim doar de atîtea ori în timpul anului școlar. Piticii se înghesuiră pe scaune și mai cerură cîte o linguriță de dulceață.

Într-un tîrziu, mama intră în cameră. Stinse veioza, o înveli pe Mirela, îi luă cartea din mînă, răsfoi cîteva pagini și o închise, așezînd-o pe birou. Și-n timp ce paharul în care era așezată margareta, se umplea cu apă proaspătă, în visul abia început al fetiței se scutură un clopoțel de argint. În vîrful picioarelor, pe fereastră, intrase septembrie.

Maria Ioniță

LEGENDE DIN ȚARA MOȚILOR

Maria Ioniță reunește în cartea sa **Legende din Țara Moților** (Editura „Ion Creangă") un număr de încîntătoare „povești" pentru copii și pentru oameni mari rămași copii, adică ingenui și cu sufletul luminos și curat. Fiind toate aceste legende ale autoarei un basm continuu, o petrecere continuă. „Mîndra lumii", bunăoară, este povestea unei fete de pajură. Da, o fată cum nu s-a mai văzut de frumoasă! Dar pasărea-mamă o iubea atît de mult, că i-a meșterit cuib pufos într-un brad de munte, unde o păzea cu străsnicie, ca pe lumina ochilor! Numai că un fiu de împărat, care vîna prin partea locului, a zărit-o și s-a îndrăgostit de dînsa minune-mare. Cum s-o ducă acasă însă, la tată-său împăratul? Findcă pajura, pasămite, nu îngăduia. De dragul frumoasei fete — flăcăul a primit să rămînă în pustietățile Mîndrei-lumii, ca soț al ei, în palaturi ridicate cu meșteșug și cu drag, pentru cei doi tineri, de către pajura cea ciudată. Dar fiul de împărat, într-o zi, nu se mai întoarce de la vînătoare... trei ani încheiați! Și atunci, Mîndra-lumii, potrivit obiceiului locului, primește să se însoțească de astă dată cu Vîntul, care se topea de dragu-i, ca și de singurătatea ce-l apăsa... Feciorul de împărat însă se întoarce în chiar preziua noii nunți și fata rămîne tot cu el, spre marea bucurie a celor doi, ca și a pajurei! Și spre întristarea Vîntului, care a suflat după aceea turbat, ca unul ce își năruise visurile lui de fericire...

Toate celelalte **legende** ale autoarei, scrise în graiul poveștilor dintotdeauna, ne poartă fiecare în vis, către începuturile lumii, cînd totul era la îndemînă și se putea totul, cum stă bine în povești și basme, și legende, ce ne-au încălzit anii dintîi pe care, iată, nu-i uităm, nu-i vom uita niciodată, purtîndu-i în noi, în fibra ființei noastre intime.

CONCURSUL DE C
PENTRU PIONIERI

In urma concursului de creație dramatică pentru pionieri și șoimi ai patriei „Universul contemporan și viitor al copilului", organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste, au fost acordate următoarele premii și mențiuni: Secțiunea **„Creații dramatice pentru teatrele de păpuși":** Premiul II – „Extemporal în pădure", de Elisabeta Preda; Premiul III – „Sperietoarea de pițigoi",

Ştefan Zaides

CINTEZA DE GALAPAGOS

Îndeosebi în cea mai întinsă povestire din cartea sa, „O întîmplare“, Ştefan Zaides se dovedeşte un bun cunoscător al sufletului copiilor. Eroii lui sînt curioşi, ingenioşi şi curajoşi, înclinaţi detectivistic spre cercetarea şi aflarea adevărului. Unul dintre ei, şi mai ales micul „savant“ ornitolog, Fluieraru, îşi cucereşte cititorii, fiind un adevărat model al **tipului** infantil îndrăgostit de carte. Nici ceilalţi doi colegi ai săi, însă, nefiind mai puţin simpatici.

Da, aşa sînt copiii, îi recunoaştem, ne recunoaştem în ei şi noi, copiii de altădată: scormonitori, viteji neînfricaţi, puşi tot timpul pe „fapte mari“. Iar autorul nu-i trădează deloc, structural, antrenîndu-i, pe cei de faţă, imaginaţi de el, într-o aventură poliţistă palpitantă. Cei trei descoperă o crimă; obiectul ei — un profesor bătrîn, care, după ce în tinereţe inventase o „armă secretă“ (era în timpul războiului), se retrage în Delta Dunării, unde îşi continuă cercetările. Spioni străini însă sînt pe urmele lui şi, nereuşind să-l determine să le dea invenţia, îl ucid. Micii eroi din povestire îi detectează pe criminali, informează miliţia şi continuă să-i urmărească, implicîndu-se în momente pline de neprevăzut.

Ştefan Zaides se dovedeşte un scriitor matur, stăpîn pe excelente mijloace de expresie, cu apetenţă pentru înfăţişarea mediului stihial al Deltei, surprins în desfăşurări cosmice parcă, impresionante în paleta lor de un firesc şi de o diversitate convingătoare.

HRISTU CÂNDROVEANU

ŞTEFAN ZAIDES
CINTEZA DE GALAPAGOS
povestiri
EDITURA ION CREANGĂ

AŢIE DRAMATICĂ OIMI AI PATRIEI

de Alexandru T. Popescu. Secţiunea **„Creaţii dramatice pentru teatrele şcolare“**: Premiul I – „Colivia“, de Dan Văiteanu; Premiul III – „Aniko şi prietenii ei“, de Dalnoky Emese şi Dalnoky Istvan (în limba maghiară). Secţiunea **„Scenarii dramatice de film, radio şi dramatizări de opere literare pentru copii“**: Menţiuni: „Regăsirea“, de Ion Ionaşcu; „Bunicuţa Katterstange“, de Richarda Terschak (în limba germană).

CLUB SPORTIV

CEL MAI MULT ÎMI PLACE ÎN DELTĂ

Reporterul n-a fost surprins cînd, întrebînd-o pe Ivona: unde se simte ea cel mai bine, acasă, la Bucureşti, sau la bunici, la Ploieşti, aceasta a răspuns, fără să stea mult pe gînduri: **„Cel mai mult îmi place în Deltă!“**

Pînă la urmă totuşi, continuîndu-ne dialogul, a reieşit că Ivonei îi face plăcere să se afle cu minunaţii săi părinţi, fie în Capitală, fie la Snagov, fie în cartierul Ploieşti Nord, unde locuiesc părinţii mamei sale, Giorgiana, cercetătoare în domeniul biologiei.

Aici, la Ploieşti, în apartamentul liniştit al familiei Maria şi Victor Oprescu, am întîlnit-o pe Ivona în zilele Jocurilor Olimpice de la Los Angeles. Venise la bunici în vacanţă, dar totul îi era mai de mult familiar, căci s-a legat de aceste locuri din primii săi ani, împărţiţi între blocul din Strada Petuniei şi grădiniţa din vecinătate. În ziua vizitei noastre, tocmai urmărea la televizor emisiunea de după-amiază; cu puţin timp înainte îl văzuse pe tatăl ei terminînd pe locul al doilea, împreună cu Toma Simionov, cursa de 500 m. „Argintul“, în chip vădit, n-o mulţumea şi n-a ezitat să ne asigure: **„Următoarea medalie va fi de aur!“**

Exact aşa a şi fost, echipajul românesc cucerind, după cum se ştie, într-o manieră impresionantă, un nou titlu olimpic. Pentru ilustrul campion Ivan Patzaichin era a 29-a medalie din şirul marilor trofee care i-au încununat, între 18 şi 34 de ani, răsunătoarele izbînzi din întrecerile de nivel european şi mondial, precum şi din cadrul ultimelor 5 olimpiade (Ciudad de Mexico, München, Montreal, Moscova şi Los Angeles).

Fireşte, Ivona este fericită că Ivan Patzaichin este deţinătorul a nu mai puţin de 4 medalii de aur olimpice şi că de numele lui se leagă numeroase alte succese sportive pe plan naţional şi internaţional. Mai presus de toate stă însă sentimentul pe care i-l poartă pentru că este pur şi simplu tatăl ei, un om atît de bun, atît de apropiat de ceilalţi oameni... De altfel şi ea îi spune, cu o fermecătoare simplitate: „Ivan“.

...Ivona doreşte să-i semene, să fie adică, în acelaşi timp, o fată ambiţioasă, rîvnind reuşita deplină a tot ce face, dar şi modestă, prietenoasă. La vîrsta fragedă pe care o are, după ce a urmărit şi antrenamentele îndelungi ale tatălui ei, a înţeles că **preţul bucuriei victoriilor, al urcării pe podiumul învingătorilor îl constituie munca, munca perseverentă şi seriozitatea desăvîrşită.** De aceea îi respectă pe cei care muncesc, respectă munca părinţilor săi, caută să-şi ajute, pe măsura puterilor, mama sau bunica, ori de cîte ori este nevoie.

Inteligentă, energică, deosebit de vioaie, a încheiat primul an şcolar cu cununiţa premianţilor. A cîştigat şi un concurs sportiv rezervat celor mici, mîndrindu-se, în prezent, cu aceste **două diplome ale începutului afirmării sale.** Face gimnastică ritmică şi patinaj, iar pentru viitor speră să practice şi un sport nautic. Are toate şansele zicalei româneşti care spune că **„Aşchia nu sare departe de trunchi“.**

Îi urăm Ivonei Patzaichin să fie o elevă la fel de bună, o felicităm de pe acum pentru intrarea în rîndurile purtătorilor cravatei roşii cu tricolor! Iar admirabilului om şi sportiv Ivan Patzaichin ce-i putem spune decît **un cuvînt de mulţumire, izvorît din adîncul inimii, pentru uimitoarele sale performanţe de inegalabil canoist, pentru tot ceea ce a împlinit spre gloria scumpei noastre României!**

CORNELIU ŞERBAN

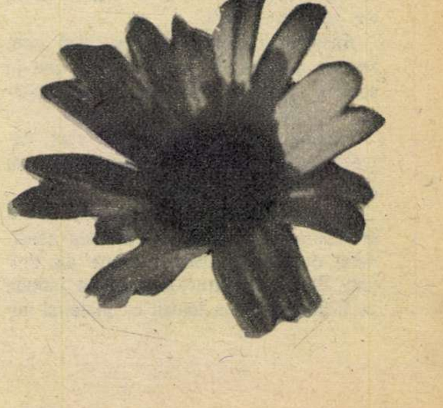

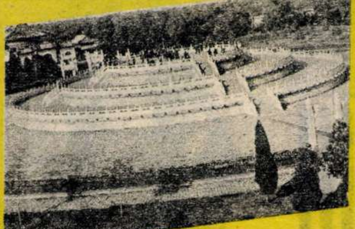

MĂRTURII ALE CIVILIZAȚIEI CHINEZE

Pentru fiecare călător care vine la Beijing, piaţa Tian An Men, cea mai mare piaţă din lume, este punctul obligatoriu de trecere, prin care se pătrunde în inima unor noi şi fascinante descoperiri. Vară sau iarnă, indiferent de anotimp, odată cu răsăritul soarelui, sute de mii de biciclete se revarsă pe străzi, ducînd spre inima capitaliei chineze cetăţenii grăbiţi să ajungă la locurile lor de muncă. Pulsul acestui imens oraş cu străzi largi, dar care parcă devin înguste sub afluxul de oameni şi biciclete, se simte cel mai bine aici.

Nu departe de Poarta Cerului şi a Păcii, ajungem la faimosul Templu al Cerului, unul dintre străvechile lăcaşuri de artă şi cultură păstrat pînă în zilele noastre aproape intact.

Ansamblul constă din trei mari construcţii aşezate în linie dreaptă, una în spatele celeilalte. Suprafaţa totală depăşeşte 6,6667 ha.

Planurile şi construcţia în sine datează de pe vremea dinastiei Ming, mai precis din anul 1420.

Cu cei 32 metri înălţime şi 24,2 metri în diametru, Templul Anului este considerat una dintre clădirile înalte din Beijing. Pentru construcţie, care se întinde pe 5 900 mp, s-a folosit ca material numai lemnul, iar susţinerea greutăţii templului s-a făcut cu ajutorul a 28 coloane de lemn pictate în roşu, cu desene şi incrustaţii aurii reprezentînd dragoni şi phoenicşi care parcă trăiesc aievea. La intrare, după ce păşim peste un prag de circa 40—45 cm înălţime tocit de paşii atîtor turişti care l-au trecut, avem sentimentul că ne aflăm într-o lume de basm. Aşa cum afară predomină culoarea albastră, în interior culorile care predomină sînt roşul aprins şi auriul, albastrul şi verdele fiind folosite la decoraţiuni. În interior, templul este susţinut de 4 coloane înalte de 18,5 m şi cu un diametru de 1,2 m. De remarcat că aceste coloane sînt făcute fiecare dintr-un singur trunchi de copac adus din îndepărtatul sud al Chinei. Ele reprezintă cele patru anotimpuri.

Pe suprafaţa lor, măiestrit lucrată, se află încrustate forme de dragoni şi păsări phoenix, într-o continuă mişcare. Privind în interior, observăm 12 coloane, mai scurte puţin ca acelea ale anotimpurilor şi mai subţiri, semnificînd cele 12 luni. În interiorul lor observăm alte 12 coloane, mai scurte şi mai subţiri, semnificînd cele 12 perioade ale zilei (o perioadă are două ore). Ceea ce atrage privirile călătorului aici este o piatră aflată în mijlocul templului, o piatră albă de Dali pe care se poate vedea un dragon cu o pasăre phoenix faţă în faţă. Curiozitatea este că piatra a fost descoperită într-o carieră, omul nefăcînd nimic altceva decît s-o şlefuiască şi să-i dea actuala formă, montînd-o exact în mijlocul edificiului.

La ieşire se pot vedea trei blocuri de piatră destul de curioase la prima vedere. Este vorba de Pietrele celor trei ecouri: stînd pe prima piatră şi bătînd din palme, ecoul aduce înapoi un singur zgomot al bătăilor de palme; stînd pe cea de-a doua şi bătînd din palme o singură dată, ecoul ne aduce două zgomote consecutive ale bătăilor din palme. La fel, pentru a treia, trei bătăi din palme.

Acest efect este datorat construcţiei speciale a zidurilor de care se loveşte sunetul.

Nu departe de Pietrele Celor Trei Ecouri se află şi Zidul Ecourilor. Este un zid circular înalt de 3,72 m, gros de 0,90 m şi cu diametrul de 61,5 m, lungimea totală a zidului fiind de 193,2 m. Efectul curios al acestui zid constă în faptul că, lipindu-ne obrazul de zid şi silabisind încet cîteva cuvinte, ele pot fi auzite — dacă ne lipim urechea de zid în partea opusă celei de unde vorbim. Este vorba despre o particularitate de construcţie care uimeşte călătorii şi în ziua de astăzi. În afara acestui zid poate fi văzut un imens cipru, cu frunzele încă verzi, străjuind falnic. Imensul copac cu un diametru de 1,2 m a fost plantat în momentul începerii construcţiei şi deci are vîrsta de peste 500 de ani.

Amurgul se lasă încet peste toate aceste capodopere de artă, învăluindu-ne şi pe noi. Lăsăm în urma noastră, în liniştea înserării ce a cuprins locul, imensul Templu al Cerului, să domine natura şi să înfrunte anii.

DĂNUŢ POPESCU,
student

Beijing, 15 august 1984

Ha, Ha, Ha!

AH, NOTELE!

Nota bună te-ncălzește
Și cînd frigul te ciupește!
Nota rea e șugubeață:
Și te „frige", și te-„nghează"!

TĂCEREA E DE AUR?

Tăcerea e de aur! Cînd nu înveți acasă,
La notele de zece pe altul tu îl lasă!
Dar cînd ai cunoștințe solide în tezaur,
De tinichea-i tăcerea, iar vorbele-s de aur!

GH. ZARAFU

ENIGMA

III. – Numărul mașinii semăna cu cel al mașinii vecinului meu. 3-B-**12** erau primele cifre, în mod sigur! Iar la tine apare acum scris aici 3-B-**74**! Pricepi? Au schimbat numărul, de-aia au mai și vîrît mașina în garaj.

– Nu... nu cred! De ce să schimbe numărul?

– Ah, de ce mai citești tu atîtea cărți de aventuri!? Unul din acele numere era fals! Hai să telefonăm la miliție!

– Numai puțin! face Elvira, stă cu mingea ei mare și roșie în brațe și mărturisește cu nevinovăție: Nu sînt sigură chiar... Dacă oi fi notat eu greșit numărul?

– Cuuum?! Ți-am spus că era important! De ce nu ești sigură?! Oh! Au plecat toți trei sau cineva a mai rămas în garaj?

– Nici... nici asta nu am reținut. Au trecut foarte repede... Doi erau precis, dar... dacă era și al treilea în mașină... nu știu.

Ei, poftim! Să te mai bazezi pe Elvira! Ce să le spun celor de la miliție, dacă telefonez? Trebuie să verific cum stă treaba cu garajul, să aflu măcar dacă „Nea Fane" ori altul din cei trei mai e aici. Îi explic asta Elvirei, care zice liniștită:

– Păi, du-te! Bați la ușă și vezi dacă e cineva. Eu n-am voie să vorbesc cu ei, ți-am spus.

– Of, mi-ai spus! Dar dacă mă duc așa acolo și dacă e unul în garaj, o să-și dea seama că... cercetez cazul și... Mai au o mașină în garaj?

– Nu... nu știu. S-ar putea. De ce?

– Nimic nu știi! Dacă mai au una și își dau seama că mă interesează „afacerile" lor, individul ar putea urca în mașină ce-au furat poate și pe-aici ți-e drumul! Cînd ar veni miliția, ne-ar spune că-i punem pe drumuri fără rost!

– Și-atunci ce vrei să facem?

– Aia e că... *îmi trebuie o idee!* Să aflu dacă mai e cineva în garaj, dar în așa fel încît să nici nu bănuiască măcar ăla, dacă-i acolo, de ce vreau eu să știu! Ai vreo idee?

Ți-ai găsit! Elvira să aibă o idee!

TUDOR NEGOIȚĂ

Dar voi, dragi cititori, aveți o idee? Dacă da, scieți-ne pe adresa: Redacția „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cod 71341.
Menționați pe plic: Pentru ENIGMA.

Împărțiți prin două linii desenul alăturat, în așa fel ca în fiecare fragment obținut să rămînă cîte o figură din fiecare formă geometrică.

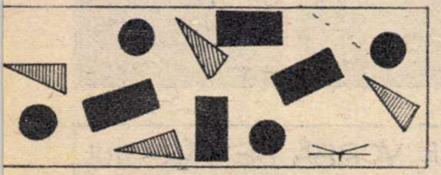

CÎTE CIFRE APAR ÎN ACEST DESEN?

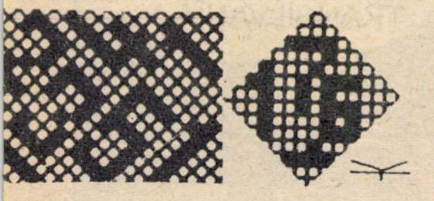

Citind literele cu începere dintr-un anumit punct, veți afla numele unui cunoscut poet clasic român (1886—1937).

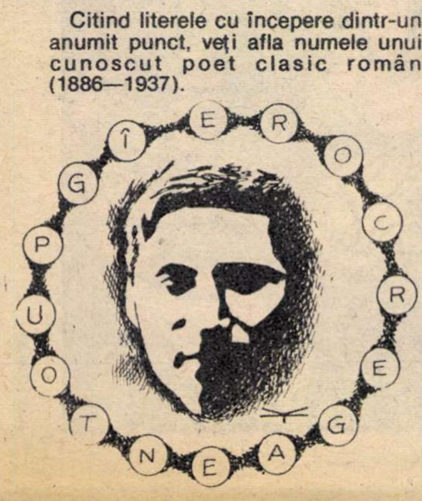

MESAJUL DIN VALURI

Romantic proiect: să arunci în valuri o sticlă cu un mesaj misterios, iar valurile oceanului s-o poarte, prompt, la destinație, cu complicitatea fluxului, a delfinilor jucăuși ori... Una din rețetele consacrate ale cărților de aventuri, veți zîmbi, atotcunoscători.

Dar cînd un asemenea proiect e izvorît din cel mai pur și entuziast elan pionieresc, ba chiar constituie o activitate consemnată în planul de activitate al unei unități, emoția crește la rîndu-i, solemnă și pură... Se cuvine deci să vă divulg: unitatea de pionieri a Liceului craiovean „Frații Buzești" și-a propus să încredințeze valurilor unui ocean mesajul de pace și prietenie. „Intermediar" între ei și talazurile oceanice va fi căpitanul de cursă lungă Liviu Neguț, unul din pionierii de onoare ai unității.

Așadar, imaginați-vă – deja! – plutind spre un țărm necunoscut sticla în care mesajul pionierilor craioveni, alcătuit în cinci limbi, va povesti copiilor de aiurea dragostea voastră sinceră pentru pacea și prietenia luminate de incandescența cravatei roșii cu tricolor...

SMARANDA COSMIN

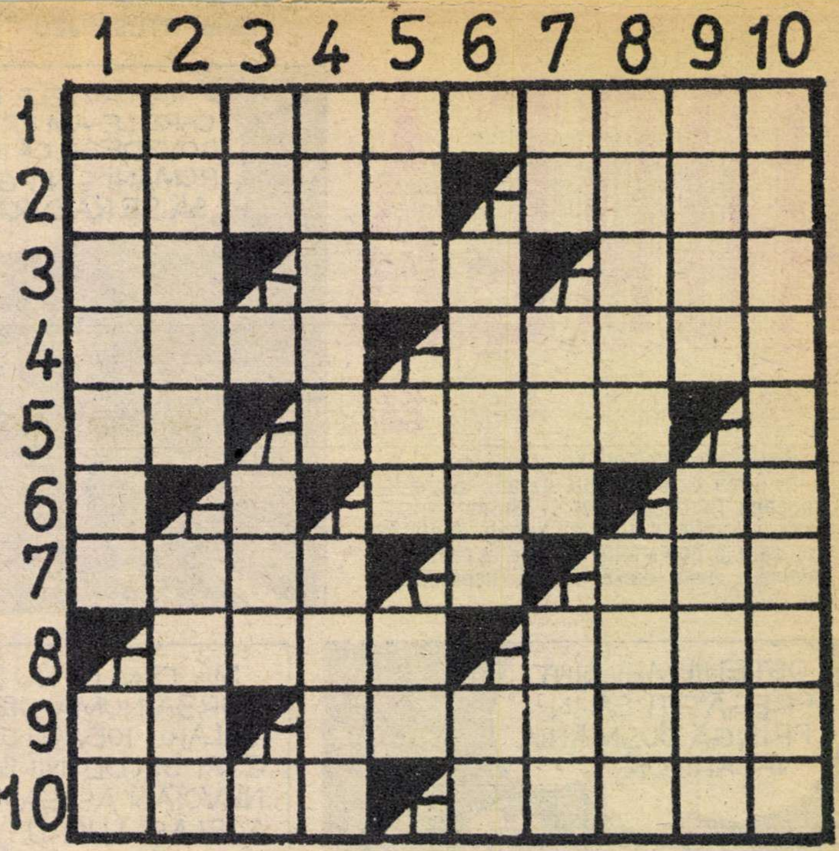

CAREU PISCICOL

ORIZONTAL: 1) Bardul de la Mircești (1821–1890), autorul poeziei „Balta". 2) Pește de apă dulce stătătoare, cu corpul lung și subțire ca de șarpe. Onomatopee caracteristică mistrețului. 3) Epocă mai scurtă. Arteră de circulație pentru pești. Punct cardinal. 4) Păsări care distrug dăunătorii în eleșteele rurale destinate culturii crapului (sing.). A-și spune cuvîntul. 5) Plantă textilă. Pește-cu..., care are corpul în formă de fus și capul mare, cu falca de sus prelungită. 6) Perioadă geologică. În clasă. 7) Pictor clasic român (1831–1891), căruia îi aparține pictura „Pe malul lacului de la Herăstrău". Insulă lîngă coasta de nord-vest a Norvegiei. 8) Pește răpitor de apă dulce, abundent în Delta Dunării, numit și vîlcan sau boulean. Selecționez. 9) O porție de saramură! Mamifere marine care trăiesc în cete, avînd o mare capacitate de orientare și învățare, precum și o construcție anatomică a creierului izbitor de asemănătoare cu aceea a creierului omenesc. 10) Pește de apă dulce care trăiește în Dunăre și în afluenții ei, avînd botul alungit, triunghiular și ascuțit, puțin ridicat la vîrf. Gustos pește de apă dulce cu rezonanță tăioasă.

VERTICAL: 1) Peștișor de mare de culoare argintie, utilizat de obicei ca nadă. Pește marin cu formă lungă și ascuțită. 2) Pește de apă dulce de munte cu capul mic și cu corpul lunguieț. Mediu acvatic cu o bogată faună piscicolă. 3) Enescu Paul. „Torent" în Munții Pirinei. 4) Pește de baltă din familia crapilor, de culoare verde-cafenie sau gălbuie, cu capul scurt și solzii mari. Momeală pentru pești. 5) Soția zeului Vișnu. Cap de pește! Coadă de pește! 6) Somn ușor! Sfîrșitul valsului. 7) Nedelcu Grigore. Imn. Comună în Franța. 8) A învăța delfinul să îndeplinească anumite acțiuni. Insulă pe coasta Dalmației. 9) Sens, tîlc. Pește de apă dulce din familia crapului, cu corpul gros, cu botul rotunjit și cu solzi mari tiviți cu negru (pl.). 10) Parte a zoologiei consacrată studiului peștilor.

DICȚIONAR: ULO. GAV, SRI, AFA, ULIB.

* * *

Două dintre aceste linguri de lemn sculptat sînt identice. Care?

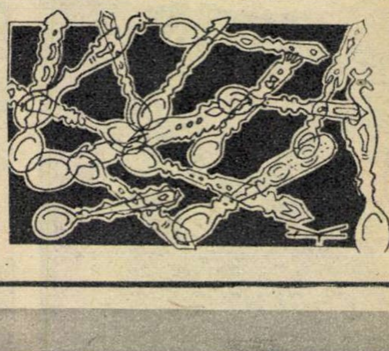

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ; Prezentarea artistică și prezentarea tehnică ION MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201 telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66".

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: TITUS VÎJEU

Desene: T. și SANDU FLOREA

HOREA

9

2

Rezumatul episodului precedent: În urmă cu două sute de ani, răscoala mocnea în fiecare sat și cătun transilvan, în sufletul fiecărui iobag. Agitația pe care o cunoșteau vechile așezări românești avea darul de a-i înspăimînta pe nobili.

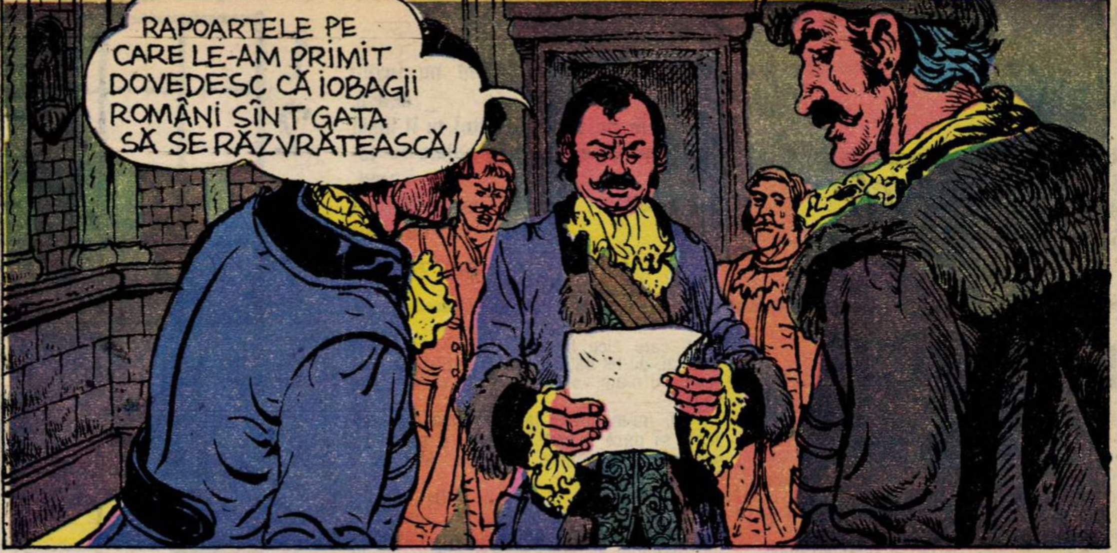
RAPOARTELE PE CARE LE-AM PRIMIT DOVEDESC CĂ IOBAGII ROMÂNI SÎNT GATA SĂ SE RĂZVRĂTEASCĂ!

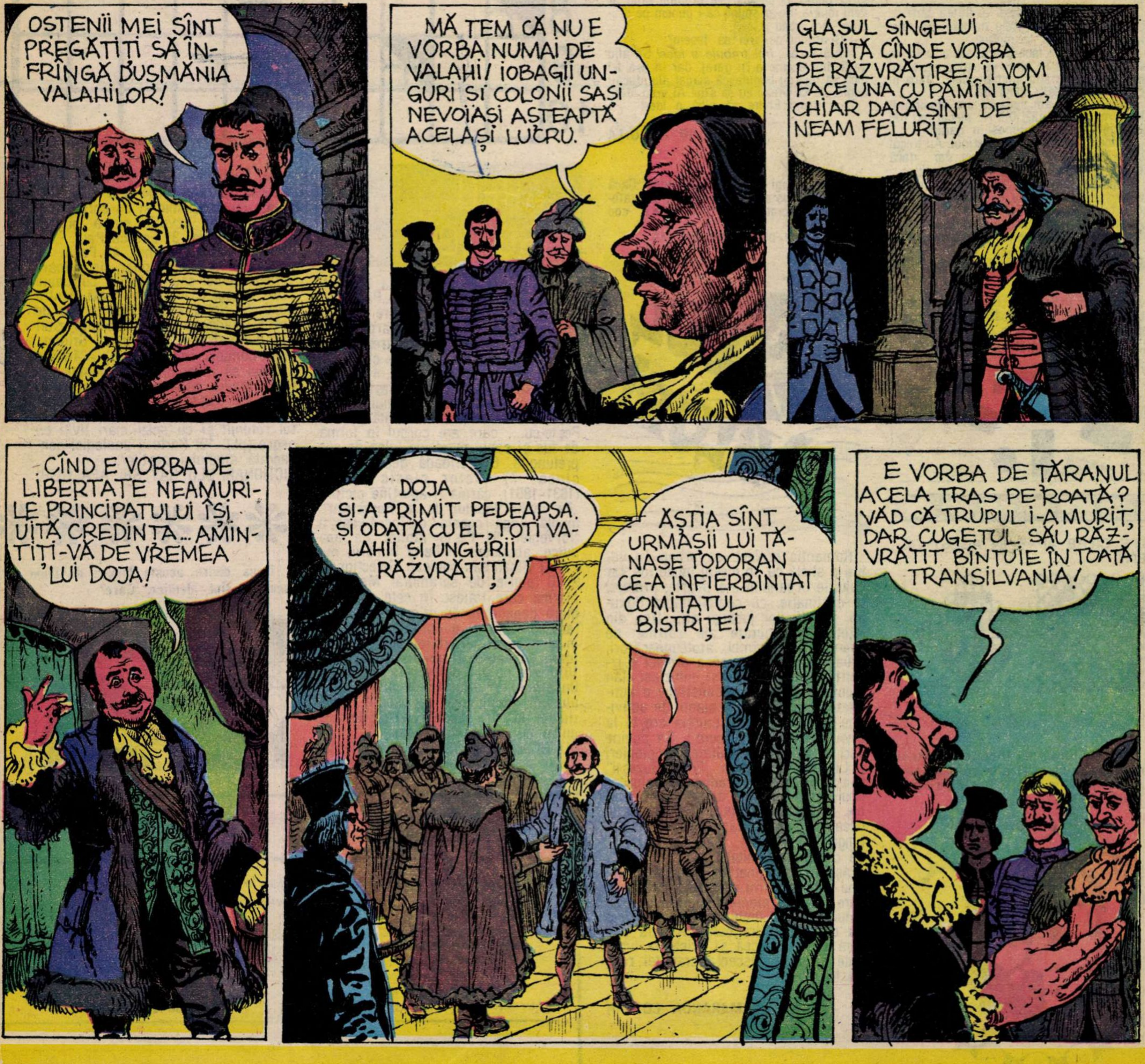
OSTENII MEI SÎNT PREGĂTIȚI SĂ ÎNFRÎNGĂ DUȘMĂNIA VALAHILOR!
MĂ TEM CĂ NU E VORBA NUMAI DE VALAHI! IOBAGII UNGURI ȘI COLONII SAȘI NEVOIAȘI AȘTEAPTĂ ACELAȘI LUCRU.
GLASUL SÎNGELUI SE UITĂ CÎND E VORBA DE RĂZVRĂTIRE! ÎI VOM FACE UNA CU PĂMÎNTUL, CHIAR DACĂ SÎNT DE NEAM FELURIT!
CÎND E VORBA DE LIBERTATE NEAMURILE PRINCIPATULUI ÎȘI UITĂ CREDINȚA... AMINTIȚI-VĂ DE VREMEA LUI DOJA!
DOJA ȘI-A PRIMIT PEDEAPSA. ȘI ODATĂ CU EL, TOȚI VALAHII ȘI UNGURII RĂZVRĂTIȚI!
ĂȘTIA SÎNT URMAȘII LUI TĂNASE TODORAN CE-A ÎNFIERBÎNTAT COMITATUL BISTRIȚEI!
E VORBA DE ȚĂRANUL ACELA TRAS PE ROATĂ? VĂD CĂ TRUPUL I-A MURIT, DAR CUGETUL SĂU RĂZVRĂTIT BÎNTUIE ÎN TOATĂ TRANSILVANIA!

(va urma)

40

JOI, 4 OCTOMBRIE 1984,
ANUL XVIII (887)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În acest număr:

UN NOU START LA CASELE PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI

PAGINA 5

PCR
CONGRESUL
al XIII-lea

> **„Planul de dezvoltare economico-socială 1986—1990 şi prevederile de perspectivă pînă în 2000 vor produce noi şi mari transformări revoluţionare în societatea românească, vor ridica poporul nostru pe o treaptă superioară a dezvoltării sale, vor consolida realizările în făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi vor crea condiţiile necesare trecerii spre înfăptuirea principiilor comuniste de viaţă în toate domeniile."**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

Cinstire

Aducem flori şi-a bucuriei rază
Tovarăşului Nicolae Ceauşescu, iubit conducător.
Poporul nostru muncitor
Cu drag îndemnul îi urmează.

Noi, pionierii mîndri-ai ţării,
Cu bucurie astăzi învăţăm,
Vrem patria mai sus s-o înălţăm,
Să se ridice-al nostru steag în largul zării.

Congresului al XIII-lea cinstire îi aducem
Cu glasuri de cristal şi flori de crin,
Aici se hotărăşte un măreţ destin:
Spre comunism tot înainte mergem!

Luminiţa Ivăşchescu,
clasa a VIII-a A,
Şcoala nr. 32, Craiova

CADRAN POLITIC

ŢARA ÎNTÎMPINĂ MARELE FORUM AL COMUNIŞTILOR

Nicicînd în tumultoasa istorie contemporană a patriei, inspiratele cuvinte ale poetului: „trăim în miezul unui ev aprins" nu şi-au aflat mai deplină acoperire faptică decît în realităţile româneşti ale acestui an, în filele căruia s-au înscris noi fapte şi evenimente avînd darul de a înrîuri profund prezentul şi viitorul nostru. La scurt timp după ce întreg poporul român a omagiat cu înălţimi de gînd şi de simţire, într-o puternică unitate de voinţă şi de acţiune, a 40-a aniversare a glorioasei revoluţii din August, a fost publicat şi pus în dezbaterea întregii naţiuni Proiectul de Directive ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, document clarvăzător al vieţii şi muncii poporului român în anii care vin.

Ca fiecare document programatic sub semnul căruia, în ultimele două decenii, poporul român şi-a mobilizat puterile sale creatoare, virtuţile sale constructive, Proiectul de Directive ale apropiatului forum al comuniştilor români poartă adînc încrustată în litera şi spiritul său pecetea gîndirii profund ştiinţifice, vizionare a secretarului general al partidului nostru, preşedintele României socialiste, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**. Regăsim astfel în cutezătoarele prevederi ale Proiectului de Directive forţa prospectivă a gîndirii tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** capacitatea sa de a descifra direcţiile fundamentale de acţiune viitoare, în deplin consens cu nevoile şi posibilităţile societăţii noastre, cu comandamentele vremii pe care o străbatem. Cutezătoarele obiective înscrise în acest program de muncă al ţării pentru anii ce vin reprezintă, deopotrivă, dovada marii încrederi a tovarăşului **Nicolae Ceauşescu** în uriaşele resurse de energie ale poporului nostru, în potenţialul său de creaţie, plenar puse în valoare în epoca socialismului şi cu deosebire în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului.

Obiectivul fundamental al viitorului plan cincinal îl constituie dezvoltarea puternică în continuare a forţelor de producţie, înţeleasă ca temelie a sporirii necontenite a avuţiei noastre naţionale, a prosperităţii întregului popor. Aceasta înseamnă că şi în anii ce vin una dintre principalele orientări ale strategiei noastre economice o constituie dezvoltarea intensivă a industriei, eforturile în acest domeniu fiind îndreptate spre realizarea unor produse de înalt nivel tehnic şi calitativ, spre creşterea prioritară a ramurilor şi subramurilor de înaltă tehnicitate, care valorifică cu maximă eficienţă materiile prime, resursele energetice şi forţa de muncă, spre asigurarea unei înalte competitivităţi a produselor româneşti pe pieţele externe.

La rîndul său, agricultura românească va cunoaşte şi în viitorul cincinal un curs mereu ascendent, prin înfăptuirea unui vast program de lucrări de ameliorare a solului şi creştere a fertilităţii pămîntului, prin irigare, chimizare şi mecanizare completă a lucrărilor agricole, creîndu-se condiţii pentru obţinerea unor producţii agricole înalte, sigure, stabile.

Cincinalul 1986—1990 va marca, deopotrivă, creşterea puternică a rolului ştiinţei şi tehnologiei în toate domeniile de activitate, cercetarea ştiinţifică fiind chemată să contribuie într-o măsură tot mai înaltă la asigurarea independenţei energetice a ţării, creşterea bazei de materii prime, ridicarea nivelului tehnic şi calitativ al producţiei, sporirea calităţii vieţii etc.

În cincinalul viitor se va purta o statornică bătălie pentru creşterea mai accentuată a eficienţei economice prin promovarea largă a progresului tehnic, asigurîndu-se o valorificare superioară a materiilor prime, reducerea consumurilor materiale, creşterea productivităţii muncii, ridicarea nivelului competitiv al produselor.

Prevederile Proiectului de Directive dau, deopotrivă, expresie unui alt mare adevăr al societăţii noastre — acela că politica partidului nostru comunist nu are ţel mai înalt decît bunăstarea poporului, în anii viitorului cincinal asigurîndu-se creşterea veniturilor populaţiei, ridicarea calităţii vieţii, dezvoltarea puternică a culturii şi a artei socialiste, a învăţămîntului şi ocrotirii sănătăţii, crearea a noi şi noi locuri de muncă.

Ţara dezbate în aceste zile programul de muncă cuprins în Directive, adînc convinsă că stă în puterea noastră să-l înfăptuim în fiecare dintre prevederile sale, că realizîndu-l vom păşi într-un nou stadiu al dezvoltării patriei, vom urca o nouă treaptă spre viitorul comunist al României. Apropierea lui cere angajarea plenară, cu întreaga lor energie şi putere de muncă a tuturor fiilor ţării, o competenţă profesională tot mai ridicată, cunoştinţe de specialitate tot mai bogate, capacitatea de a soluţiona probleme tot mai complexe. Iar aceasta înseamnă pentru voi, cei ce vă aflaţi acum pe băncile şcolii, datoria de a învăţa şi a vă pregăti cu înaltă răspundere, pentru ca mîine, pe vastul front al muncii creatoare, să daţi viaţă unor măreţe obiective ce vor asigura înaintarea neabătută a ţării spre noi piscuri ale progresului social-economic.

SILVIU ACHIM

ÎNVĂȚĂTURA,

ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ FUNDAMENTALĂ A PIONIERULUI

Milioanele de copii ai țării au pășit din nou pe porțile de lumină ale școlilor. Și ca în fiecare început de an școlar, însuflețitoarele îndemnuri pe care tovarășul **Nicolae Ceaușescu** le-a adresat cu părintească dragoste copiilor, întregului tineret al patriei în cea dintîi zi de școală au înflăcărat inimile, au mobilizat energiile, întărindu-le tuturor și mai mult hotărîrea ca, printr-un efort susținut, să facă din acest nou an școlar un an rodnic, bogat, un an al rezultatelor superioare la învățătură, în pregătirea pentru muncă și viață.

Epoca de mari înfăptuiri pe care o trăiește țara noastră, luminoasele perspective care ne stau în față în anii care vin, prefigurate cu clarviziune în Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, cer din partea fiecăruia și a tuturor celor care se află astăzi în băncile de școală o pregătire temeinică, în vederea **ridicării puternice a nivelului de cunoștințe în toate domeniile.** Această cerință fundamentală poate fi îndeplinită numai printr-o muncă susținută, perseverentă, pasionantă, cheia de boltă a realizării ei cu succes constituind-o **învățătura.**

Pentru fiecare copil care aparține Organizației Pionierilor – organizația revoluționară a copiilor din țara noastră –, învățătura constituie o îndatorire patriotică fundamentală. Patria, partidul, întreaga noastră societate văd în copii ziua de mîine a țării. Voi, pionierii și școlarii, care ați pășit pragul noului an școlar, veți fi continuatorii marilor înfăptuiri, ai marilor transformări revoluționare din țara noastră. Pentru a vă putea îndeplini cu cinste această nobilă misiune, trebuie să acționați ca tineri revoluționari, făcîndu-vă datoria de pionieri, de elevi cu înaltă responsabilitate. Numai astfel, mîine, veți putea răspunde cu cinste chemării de a efectua o **muncă complexă,** bazată pe o tehnică modernă, care trebuie cunoscută și stăpînită, pe înalte tehnologii și cunoștințe profesionale și tehnice.

Spiritul revoluționar, trăsătură definitorie a omului nou, trebuie să se manifeste plenar în atitudinea fiecăruia față de muncă, față de calitatea muncii pe care o efectuează. Pentru voi, pionierii, aceasta înseamnă a nu te mulțumi niciodată cu ceea ce ai realizat, înseamnă o permanentă dorință de autodepășire, o permanentă dorință de cunoaștere, de descoperire a noului.

„Să nu uitați nici un moment — spunea tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** la 15 septembrie — **că trebuie să vă însușiți continuu tot ceea ce a creat mai bun cunoașterea umană, tot ceea ce este mai nou în știință și tehnică, că trebuie să vă călăuziți permanent de concepția revoluționară, materialist-dialectică și istorică, de faptul că în permanență trebuie luptat pentru dezvoltarea cunoașterii, pentru noi și noi descoperiri! Să avem întotdeauna în vedere teza științifică, materialist-dialectică, după care nu există lucruri care nu pot fi cunoscute. Există numai lucruri cunoscute și încă necunoscute; dar cunoașterea umană nu are limite, e fără margini! Posibilitatea de noi și noi descoperiri, în toate domeniile, nu a fost încheiată".** Acest pilduitor îndemn păstrat cu dragoste în milioanele de inimi tinere constituie pentru fiecare pionier, pentru fiecare școlar un prețios imbold în muncă, un țel spre atingerea căruia trebuie să-și concentreze întreaga capacitate, așa cum se cere unui tînăr revoluționar hotărît să se pregătească temeinic pentru a fi gata oricînd să-și îndeplinească cu cinste misiunea în societate.

Să deschidem cu interes fiecare manual și să-i parcurgem stăpîniți de curiozitate fiecare filă; să încercăm experiențe în laborator și să ne aplecăm cu pasiune asupra lucrului în atelierul școlar sau pe ogor; să privim cu interes natura, să-i cunoaștem fenomenele și să fim întotdeauna prezenți în activitățile noastre pionierești. Să ne întrecem mereu cu noi înșine pentru a obține rezultate tot mai bune în pregătirea noastră și să pășim cu atenția mereu trează pe cărările cunoașterii, deschise în orele de clasă de către dascălii noștri! Numai astfel rezultatele muncii noastre vor fi pe măsura a ceea ce se așteaptă de la noi. Numai așa vom putea răspunde marii încrederi care ni se acordă zi de zi de societate, ne vom putea exprima întreaga dragoste și recunoștință pentru minunatele condiții de viață și învățătură create tuturor copiilor țării.

Însuflețiți de deviza revoluționară a Organizației Pionierilor — „Tot înainte! —, să perseverăm pe calea însușirii de noi și noi cunoștințe în toate domeniile. Astfel ne vom îndeplini cu dăruire fundamentala îndatorire patriotică a pionierului - aceea de a învăța.

ECATERINA ROȘCA

Eu învăț, tu înveți, el învață-

ȘI NE STRĂDUIM TOȚI SĂ AVEM REZULTATE FOARTE BUNE

Gînduri și năzuințe la început de drum

Redeschidem, dragi cititori, rubrica noastră al cărei verb conținut în titlu a reintrat în drepturile sale legitime odată cu prima zi de școală. Așadar, **a învăța** *a redevenit verbul la ordinea zilei pentru voi toți* ***cei ce v-ați reluat locul în bănci, verbul*** *care se conjugă zi de zi cu eforturile, ambițiile și năzuințele voastre de a munci în noul an cu mai multă stăruință și perseverentă, de a vă* **autodepăși.** *De fapt despre autodepășire, despre modul în care își propun să învețe pentru a înregistra încă din primele săptămîni ale trimestrului I progrese evidente față de anul precedent au discutat, în cadrul dezbaterii care a avut loc recent, pionierii* **Școlii nr. 89** din **Capitală.**

Dacă startul e bun, și finișul va fi bun! De acest lucru ne asigură frații **Aurelia** și **Ionuț Man.** Firește, ei vorbesc dintr-o frumoasă experiență de școlar: Aurelia (elevă în **clasa a VII-a B)** și Ionuț (elev în **clasa a VI-a A)** sînt amîndoi premianți I. Cum învață Aurelia și reușește să fie an de an fruntașă la învățătură? Deține ea vreun... secret special al performanței? S-o ascultăm:

– Spre deosebire de unii colegi care se lasă cam multă vreme legănați de dulcile amintiri ale vacanței sau pretind că au nevoie de o așa-zisă perioadă de acomodare (uneori aceasta se prelungește cît ține trimestrul I), eu intru încă din primele zile în ritmul obișnuit al învățăturii, îmi alcătuiesc un program de muncă ordonată, echilibrată pe care-l respect neabătut. Dar, firește, e foarte important să fiu atentă la predare, să fiu activă la ore. Aici însă am observat că apar două moduri greșite de a gîndi: unii consideră că primele lecții care se predau nu sînt chiar atît de „importante", iar alții decretează că sînt „ușoare", că au plecat din clasă cu ele gata învățate sau 90 la sută învățate! Și nu se mai obosesc să insiste asupra lor acasă. Ei omit din calcul cît la sută se uită dintr-o lecție pînă la ora următoare. Darămite într-un întreg trimestru?! Dar într-un an, dar într-o viață? Se întreabă adesea unii colegi cum reușesc elevii buni să obțină note mari la toate obiectele. Eu spun, din proprie experiență, că atunci cînd studiezi cu rîvnă, cu seriozitate, cînd nu-ți scapă nimic neînțeles, e firesc să-ți placă toate materiile. Și chiar dacă unele te atrag mai mult, învățînd la toate, vei constata cît de mult se înrudesc unele cu altele, cît e de necesar să-ți însușești cunoștințe temeinice din toate domeniile.

Un detașament unit. Ionuț își amintește cît era el de emoționat de schimbarea petrecută odată cu trecerea în ciclul gimnazial. Era frămîntat de gîndul că exigențele fiind cu mult mai mari decît în clasele primare va trebui să muncească peste puterile lui. Dar ca și colegii săi i-a simțit apropiați, plini de părintească grijă pe noii prieteni de la catedră – tovarășii profesori.

– M-am simțit atunci dintr-o dată mai mare, mai sigur pe mine și eram chiar nerăbdător să dovedesc **ce, cît** și **cum** pot eu învăța.

Rezultatele obținute de Ionuț n-au întîrziat să se arate și nu numai că a depășit cu ușurință primele temeri și emoții, ci s-a autodepășit la învățătură. **La sfîrșitul clasei a V-a se afla** printre premianți.

– Totuși, continuă Ionuț, am avut și colegi care, sub pretext că „se acomodează greu", lipseau de la școală, motivînd că au nevoie să se mai destindă, să-și refacă forțele în... peisajul reconfortant din preajma lacului Balta Albă. Escapadele lor aveau loc cu precădere în timpul orelor de matematică, de română, adică exact la obiectele cu care și în anii trecuți erau certați. Nu mică ne-a fost mirarea cînd de la o vreme i-am văzut pe plimbăreții noștri – **Alexandru Păturică, Mihai Creangă** și **Florin Vlad** – intrînd pe poarta școlii însoțiți de părinți precum picii dintr-a I. Dar îndată ce plecau părinții, dipăreau în chip miraculos și eroii noștri. Ce era de făcut? Îi criticasem noi în adunările de detașament, îi muștruluise și „Ariciul" de la „Semafor" – dar fără efect. Ne-am gîndit atunci să-i atragem în acțiunile noastre și, fiindcă aveau calitatea de buni organizatori, le-am propus ca de unele să răspundă chiar ei. S-au simțit dintr-o dată importanți, utili și s-au achitat bine de toate misiunile. Am început apoi să-i antrenăm în discuțiile și chiar în jocurile noastre și de la un timp le-a pierit gustul plimbărilor, le-a trecut și „sfiala" în ce privește ajutorul nostru la învățătură. Sîntem bucuroși, acum, că pornim în noul an cu un detașament unit, care nu mai are în ariergarda sa nici chiulangii, nici elevi slabi la învățătură. Vrem să fim un detașament de performanță!

O luptă strînsă. „Așadar, încă de la începutul primului trimestru, am pornit hotărîți: fruntași pe unitate!" Totuși sînt modești cei dintr-a **VIII-a A** cînd spun că s-au dovedit și ei „o clasă silitoare printre celelalte din școală". Gîndiți-vă: nu e puțin lucru, și n-a fost deloc ușor să atingi performanța de a nu avea decît trei elevi cu note de 6, iar restul numai cu note peste 7. Ofensiva lor împotriva mediocrității s-a desfășurat însă cu tact, după cum ne va demonstra, în continuare, **Anca Răduçan.**

— În primul rînd i-am determinat pe anumiți colegi să renunțe la prieteniile dăunătoare și trebuie să recunoaștem că ne-a fost greu să-i recuperăm de pe traseul greșit pe care apucaseră. Aveam însă o cale deschisă spre care eram siguri că-i vom atrage, de pildă pe **Cristian Vasile, Aurelian Maftei** și **Radu Ionescu.** Toți trei erau grozav de pasionați de tehnică. I-am convins să se înscrie și ei la cercurile din școală și rezultatul a fost cel pe care scontasem: nu numai că au obținut aici frumoase succese, dar au fost stimulați și în ambiția de a învăța mai bine. Reușita lor s-a reeditat și în cazul, poate n-o să credeți, al unei... fete pasionate de tehnică. **Monica Ionică** vroia neapărat să-și construiască un aparat, dar nu avea suficiente cunoștințe de fizică. Nu ne-a mărturisit despre ce aparat era vorba, dar noi i-am sugerat să meargă la cercul cu profi-